

1 Thessalonicenzen

www.midactstruth.com

Vertaald door L. H. Meijer

Algemeen:

1 Thessalonicenzen werd geschreven door de apostel Paulus aan de gelovigen in Thessaloniki. Het waren nieuwe gelovigen en Paulus was bezorgd over hun groei in het geloof. Ze leden ook vanwege de ongelovige Joden die probeerden om het werk van God in hen te onderdrukken. Paulus moedigt hen aan om deze beproevingen standvastig en geduldig te verdragen. Paulus geeft hen ook hoop door hen over de Opname te onderwijzen. Hij maakt ook onderscheid tussen de Opname en de Wederkomst.

2 Thessalonicenzen is geschreven door de apostel Paulus om een vervalste brief, die tegen de leer van Paulus inging, te weerleggen omdat daardoor het geloof van de gelovigen in Thessaloniki wankelde. Hij verzekerde hen over hun hoop op de heerlijkheid bij de Opname.

Deze boeken zijn zeer zegenrijk voor de gelovige die vandaag de dag in de war is over de komst van onze Heere Jezus Christus en onze ontmoeting met Hem in de lucht. Hoe heerlijk zal dat zijn om deze aarde te verlaten om voor eeuwig bij de Heer te zijn in ons hemelse domein! Dat is onze hoop en zekerheid die ons zal helpen om door de beproevingen te komen die deel uitmaken van dit aardse bestaan. Deze 2 boeken zijn een zeer praktische gids voor alle Christenen in deze tijd.

1 Thessalonicenzen

Blz.

(02)--Les 1	Introductie
(05)--Les 2	1 Thess. 1:1
(07)--Les 3	1 Thess. 1:2-4
(10)--Les 4	1 Thess. 1:5
(12)--Les 5	1 Thess. 1:5
(15)--Les 6	1 Thess. 1:6-10
(17)--Les 7	1 Thess. 1:10
(20)--Les 8	1 Thess. 2:1-4
(23)--Les 9	1 Thess. 2:1-4
(25)--Les 10	1 Thess. 2:3-12
(28)--Les 11	1 Thess. 2:11-12
(31)--Les 12	1 Thess. 2:13-18
(34)--Les 13	1 Thess. 2:17-3:5
(37)--Les 14	1 Thess. 3:1-13
(39)--Les 15	1 Thess. 4:1-8
(42)--Les 16	1 Thess. 4:1-8
(45)--Les 17	1 Thess. 4:9-18
(48)--Les 18	1 Thess. 4:13-18
(50)--Les 19	1 Thess. 4:13-18
(54)--Les 20	1 Thess. 5:1-3
	Introductie
	Introductie
	Verkiezing
	Het Evangelie van Paulus
	De Evangelieën
	Goede voorbeelden
	De Verdrukking
	Vrijmoedige prediking
	Leer der Verborgenschap
	De prediking van Paulus
	Wandelen in de Geest
	De werking van het Woord van God
	Het lijden
	Stilstaan of wandelen?
	Praktische heiliging
	Valkuilen m.b.t heiliging
	De Opname
	Opname vóór de Verdrukking 1
	Opname vóór de Verdrukking 2
	Wederkomst

(56)--Les 21	1 Thess. 5:1-9	Wederkomst
(58)--Les 22	1 Thess. 5:11	Vertrouwing en opbouw
(61)--Les 23	1 Thess. 5:12-18	Het leven als Christen 1
(63)--Les 24	1 Thess. 5:19-28	Het leven als Christen 2

Studieles 1

Introductie

De Apostel Paulus bezoekt Thessaloniki op zijn tweede zendingsreis in het begin van het jaar 50 na Christus. Volgens Handelingen 16 waren Paulus en Silas zojuist vrijgelaten uit de gevangenschap te Filippi na het ondergaan van een zware afstraffing uit de handen van een boze menigte. Terwijl ze in de gevangenis zaten baden Paulus en Silas en zongen lofzangen. Ze werden vrijgelaten toen ontdekt werd dat ze Romeinse burgers waren die geen eerlijk proces hadden gehad (Handelingen 16).

Nadat ze Filippi hadden verlaten reisden ze 100 mijl naar het westen, naar Thessalonika. Het was hun gewoonte om te gaan prediken in de lokale synagogen, dat is wat ze deden. Volgens Handelingen 17 overlegden zij met hen in de synagoge gedurende drie sabbatten en lieten hen uit de Schrift zien dat Jezus de Messias was die moest lijden en opstaan uit de dood. Zijn prediking leidde tot een paar Joodse bekeerlingen, maar vele Grieken kwamen tot geloof. Echter verwierpen velen van de Joden hetgeen Paulus predikte en dreven hen uit de stad. Paulus en Silas verlieten de stad bij nacht en reisden 70 mijl naar het westen, naar Berea. De Bereeërs waren edeler dan de Thessalonicenzen omdat ze luisterden naar Paulus en Silas; dagelijks onderzocht ze de Schriften om na te gaan of hetgeen Paulus en Silas onderwezen juist was.

Waarom aan Thessalonika geschreven?

Paulus had Thessaloniki onder dwang verlaten en schreef deze brief waarschijnlijk vanuit Korinthe, waar hij zich gedurende ongeveer 18 maanden had gevestigd. Hij was bezorgd over hen betreffende de groei van hun geloof en dus bemoedigde hij hen om vast te staan in het geloof en zich verder te ontwikkelen tot volwassenheid. Paulus richt zich op drie fundamentele gebieden.

Heiliging.

(1 Thessalonicenzen 4:1-3)

Paulus was niet heel lang in Thessalonika, maar velen werden gelovigen toen Paulus daar predikte en hij wenste dat ze volwassen zouden worden in Christus. Hij moedigde hen aan Gode waardig te wandelen ondanks dat ze vervolgd werden (1Thess. 2:12). Hij schreef niet alleen brieven om hen te bemoedigen, maar hij stuurde ook Timotheüs om ze te versterken in Christus (1Thess. 3:2). Timotheüs kwam met goed nieuws naar Paulus, de Thessalonicenzen stonden vast in de Heer (1Thess. 3:8). Het was Paulus zijn verlangen dat zij zouden streven te volmaken wat aan hun geloof ontbrak. (1Thess.3:10).

Volharden het lijden

(Hand.17:5-8)

Veel Thessalonicenzen, met name de Grieken, ontvingen de woorden, die Paul predikte, enthousiast en werden dus vervolgd door ongelovige Joden. (1Thess.1:6; 2:2). Paulus waarschuwde hen dat ze verdrukking zouden ervaren net zoals hij dat had ontvangen door de handen van de Joden (1Thess.3:1-4). Zoals Paulus dat schrijft in 2 Tessalonicenzen 1:4 verdroegen ze het geduldig en hun geloof groeide ondanks hun vervolgingen en beproevingen.

Instructie met betrekking tot hun toekomstige hoop

(1Thessalonicenzen 4:14-18)

Omdat het begin van het Lichaam van Christus vrij recent was (binnen de afgelopen 20 jaar of zo), was er verwarring tussen de toekomst van de Koninkrijks heiligen (die gered waren onder de verkondiging van het Evangelie van het Koninkrijk) en de Genade heiligen (die gered waren onder de verkondiging van het Evangelie van Genade). Paulus gebruikt deze brief om de verschillen aan te geven tussen de Wederkomst en de Opname. Elk hoofdstuk bevat instructies en aanmoedelingen voor de gelovigen om hen zekerheid en vertrouwen te geven dat ze uiteindelijk opgenomen zullen worden om de Heer in de lucht te ontmoeten om zo voor eeuwig met Hem te zijn. Deze belofte moest hen (en moet ons) aanmoedigen om te streven naar volmaking in heiliging en gaf hen de mogelijkheid om de beproevingen te dragen.

Veranderingen in Gods handelen met de mensheid

Het is belangrijk om te begrijpen hoe God Zijn handelen met de mensheid, ongeveer 20 jaar voorafgaand aan Paulus zijn schrijven aan de Thessalonicenzen, veranderde. Het moet duidelijk zijn, bij het lezen van Mattheüs, Markus, Lukas en Johannes, dat God uitsluitend te maken had met Israël (Mattheüs 10:6), maar Zijn handelen zou uiteindelijk worden uitgebreid tot de Heidenen. Echter, hij handelde met Israël en zou met de Heidenen handelen volgens de Profetie. Anderzijds werd Paulus opgewekt als de apostel van de Heidenen en hem werd de Verborgenschap geopenbaard betreffende het Lichaam van Christus. Deze twee programma's zijn gescheiden en staan los van elkaar zoals hieronder zal worden aangetoond.

Onderscheid 1

Het programma voor Israël werd geopenbaard in het Oude Testament, terwijl het Lichaam van Christus een verborgenheid was en geopenbaard is aan en door de apostel Paulus (Handelingen 3:21-24; Romeinen 16:25-27; Efeziërs 3:3-9; Kolossensen 1: 26-29) .

Onderscheid 2

Profetie heeft betrekking op een aardse Koninkrijk met Christus die fysiek zit op de troon, terwijl het Lichaam van Christus een geestelijke verzameling van gelovigen is met een hemelse bestemming met Christus als Hoofd.

(Vergelijk Daniël 2:44; Jeremia 23:5, 33:15-16; Mattheüs 6:10 met 1 Korintiërs 12:12; Efeziërs 1: 19-23; 4:15-16; 2:6; Kolossensen 3:1-2;).

Onderscheid 3

Israël is het onderwerp van veel profetieën in het Oude Testament, terwijl de Kerk, het Lichaam van Christus, een verborgenheid was, totdat het geopenbaard is door Paulus. Israël werd een bepaald land beloofd (Deuteronomium 30:1-6. Hun was een Koning beloofd en natuurlijk een Koninkrijk (2 Samuël 7:8-17; Jesaja 9:6-7). Hen werd ook beloofd dat ze een groot volk zouden worden (Genesis 12:2; Jeremia 31:36; Ezechiël 37:22-28). Hen werden overvloedige zegeningen beloofd als ze de Heer zouden volgen (Jesaja 60). Geen van deze dingen kunnen, in deze eeuw, worden toegepast op de Kerk, het Lichaam van Christus. Ons is de belofte van de hemel gegeven, niet de belofte van een leven op deze aarde (Filippenzen 3:20).

Onderscheid 4

De Joden zullen in een bijzondere positie zijn tegenover de Heidenen in het Duizendjarige Koninkrijk, terwijl in het Lichaam van Christus, Joden en Heidenen gelijk zijn. (Vergelijk Jes. 49:22-23; Jes. 61:6 met Romeinen 10:12; Ef. 2:11-17).

Ruimtegebrek staat niet toe om alle verschillen tussen de twee programma's met elkaar te vergelijken, maar zelfs de weinige die boven zijn aangegeven moeten voldoende zijn om te zien dat God Israël anders behandelde dan dat Hij handelt met het lichaam van Christus. Paulus introduceerde een nieuwe leer betreffende het Lichaam van Christus, niet een uitbreiding van de Oude leer van Israël.

Hoewel de geschriften van Paulus verdergaan met de verschillen tussen het programma van Israël en het programma voor de Kerk negeren vandaag de dag velen zijn leer en proberen om deze twee programma's samen te voegen tot één. Zij doen dit door te spreken over progressie in Gods openbaring waardoor ze van Paulus zijn brieven een uitbreiding maken van het Oude Testament, en de Evangelieën. Terwijl wij twee verschillende Evangelie boodschappen zien, het Evangelie van het Koninkrijk voor Israël en het Evangelie van de genade van God voor de wereld, zien zij een progressie in Gods openbaring van Zijn verlossingsplan. Ze voegen deze twee programma's samen door de letterlijke zaken om te keren naar geestelijke concepten. Bijvoorbeeld in plaats van het zien van een letterlijk Duizendjarig Koninkrijk, dat zal worden opgericht op aarde met Jezus Christus zittende op een letterlijke troon, lezen ze dat er een koninkrijk van gelovigen is met Christus zittende op de troon van de individuele harten. Ze verwijderen het concept van een letterlijke Opname, Verdrukking en Duizendjarig Rijk om hun theologie staande te houden. In plaats van het accepteren van een natuurlijke interpretatie van de Schrift proberen ze, door het vergeestelijken van de moeilijke passages, de dingen samen te voegen om het te laten zeggen wat zij willen.

Ik geloof dat Satan dit heeft gebruikt om de kerk te verwarren en af te leiden. Welke betere manier zou er zijn om ervoor te zorgen dat de mensen het bestuderen van de Schrift opgeven dan door het programma van Israël te verwarren met het programma van de kerk en het vervangen van letterlijke waarheden door geestelijke zaken. Deze verwarring zorgt ervoor dat mensen het bestuderen van de Bijbel opgeven omdat ze het te moeilijk vinden om te begrijpen. Is dit niet precies wat Satan graag wil?

1 Thessalonicenzen les 2

1 Thessalonicenzen 1:1

Introductie

Volgens Handelingen 16 ontmoette Paulus Timothiüs terwijl hij op zijn tweede reis in het gebied van Derbe en Lystra, in het hedendaagse Turkije, was. Het is mogelijk dat Timothiüs een gelovige werd toen Paulus hen drie of vier jaar eerder bezocht op zijn eerste zendingsreis (1 Timotheüs 1:2). Silvanus (Silas) was een prominent lid van de Hebreeuwse kerk in Jeruzalem (Handelingen 15:22) en een profeet (Handelingen 15:32) en werd gekozen om een verordening, van de Raad te Jeruzalem, af te leveren (Handelingen 15:20). Deze drie gingen verder naar Korinthe om te dienen (1 Korintiërs 1:19). Er is een goede kans dat Paulus 1 & 2 Thessalonicenzen schreef vanuit Korinthe omdat hij daar 18 maanden verbleef (Handelingen 18:11).

Hoewel Jezus Christus dit nieuwe Evangelie van Genade rechtstreeks openbaarde aan Paulus (Galaten 1:12) was het de Heilige Geest, die het aan de andere apostelen en profeten openbaarde (Efeze 3:3-5). Dit nieuwe Evangelie was de openbaring van een verandering in de manier waarop God van plan was om met de mensen om te gaan. Hij was niet langer van plan om door middel van Israël de wereld te bereiken, maar behandelt nu alle mensen als gelijken. Toen God handelde met Israël moesten alle Heidenen (niet-Joden) via Israël gaan om God te ontmoeten. Dat is nu niet langer het geval (Efeziërs 2:11-13). Het is belangrijk om te begrijpen waarom Paulus vaak zegt: "maar nu" als hij spreekt over de verandering van het profetische programma van Israël naar ons programma van de Verborgenheid (zie Romeinen 3:21; 7: 6; 16:26; Kolossenzen 1:26).

Genade en vrede

Elke Paulinische brief bevat in de aanhef de groet van "genade en vrede". Deze uitdrukking is niet alleen een pakkende, aangename begroeting. Paulus gebruikt dit niet om vriendelijk te zijn, maar schrijft dat toe aan God als een geschenk van genade en vrede voor de gelovigen van Thessalonica. Deze groet is ook nauw verwant aan de nieuwe Bedeling van Genade zoals die is geopenbaard door Paulus. Onder de Koninkrijksprediking (beginnend met Johannes en voortgezet in het begin van Handelingen, zie Lukas 16:16), kwam de aankondiging dat het Duizendjarig Rijk als het ware direct om de hoek was. De volgende stappen op de profetische tijdlijn waren de zevenjarige Verdrukking, gevolgd door de Wederkomst en vervolgens het oprichten van het Duizendjarig Rijk. Met de afwijzing van het Koninkrijk, door het volk Israël, kwam er een verandering in Gods plannen (Zoals wij het als mensen zien bleek het een verandering te zijn. Vanuit God was het reeds eeuwig zijn plan. (Zie Efeziërs 1:4). Vanwege het werk van Christus aan het kruis kunnen we nu vrede hebben met de Vader en vrede tussen Jood en Heiden (Efeziërs 2:14). Gods dreigend oordeel over de wereld werd tijdelijk afgewend en de mensheid is meer tijd gegeven om te beslissen om Christus te volgen zoals Paulus Hem volgde.

Wet en Genade staan tegenover elkaar alsof het oorlog en vrede zijn (Romeinen 6:14-15). God verklaarde oorlog aan deze goddeloze wereld om Zijn toorn uit te gieten, maar in plaats daarvan kwam er een verklaring van de vrede. Efeziërs 2:14-15 zegt: Christus is onze vrede omdat Hij, namens God, de wereld met Zichzelf heeft verzoend (2 Korintiërs 5:19). In deze Bedeling der Genade Gods staat God de mens toe om ver van Hem af te dwalen, maar door

dat te doen hoopt de mens toorn op tegen de dag des toorns als hij dat uit zal delen aan alle mensen op basis van hun daden (Romeinen 2:5-6). Echter profiteert de mens nu van Gods barmhartigheid en genade, omdat God wil dat alle mensen gered worden (1 Timotheüs 2:4).

Kerk in God en in Christus

Paulus legt de positie van deze gelovigen in dit eerste vers uit. Zij zijn de kerk (vergadering), die in God de Vader en in de Here Jezus Christus zijn. Dit geldt voor alle gelovigen in deze Bedeling van Genade (1 Korintiërs 8:6; 2 Korintiërs 5:17; Kolossensen 1:2, 27; 3: 3). Op het punt van redding zijn wij in Christus geplaatst en omdat we in Christus zijn, zijn we ook in de Vader. Dit spreekt van een absolute eeuwige zekerheid.

Dit is nog niet alles want de Schrift zegt ons ook dat Christus in elke gelovige is (Romeinen 8:10; 2 Korintiërs 13:5; Kolossensen 1:27). Dit is uniek voor de leden van het Lichaam van Christus en is de hoop van onze toekomst met Hem. Volgens de passage in de Romeinenbrief zijn degenen waarin de Geest woont degenen die Christus in zich hebben. Onze toekomstige hoop is gebaseerd op de Geest die Jezus Christus uit de doden opwekte. Wij, die de Heilige Geest hebben, zijn verzekerd dat zij, die gestorven zijn in Christus, zullen worden opgewekt ten leven, net zoals het met Jezus is geschied.

De Heilige Geest heeft een speciale dienst voor de leden van de kerk, het Lichaam van Christus. Efeziërs 1 is een prachtig hoofdstuk dat de geestelijke zegeningen van een gelovige samenvat. Het is door Christus zijn grote liefde en overvloedige genade dat Hij zijn bloed vergoot zodat wij de verlossing, en daardoor vergeving van onze zonden, zouden ontvangen. Hij heeft ons ook Zijn Heilige Geest gegeven om te garanderen dat Hij zal doen wat Hij beloofd heeft, een eeuwige erfenis. De Heilige Geest wordt niet gegeven of weggenomen afhankelijk van hoe wij handelen of wat we doen, want Efeze 4:30 stelt duidelijk dat de Heilige Geest bij ons zal blijven tot de dag dat we uiteindelijk verlost worden.

Er is wat verwarring over deze verlossing want de meesten van ons begrijpen dat wij die gered zijn alreeds verlost zijn. Hebreeënen 9:12 zegt dat deze verlossing bereikt werd toen Jezus aan het kruis stierf en wij het verkregen toen we geloofden. Omdat Jezus Christus het volmaakte, zondeloze offer is, is deze verlossing eeuwig. Dus hoe is het dan als we al verlost zijn, dat de Opname de Dag van de Verlossing wordt genoemd?

Dit raadsel kan worden begrepen door u te realiseren dat de Heilige Geest een aanbetaling is voor wat we zullen krijgen in de toekomst (Efeziërs 1:13-14). Hij is als een aanbetaling bij het doen van een bod op onroerend goed. De aanbetaling garandeert een toekomstige transactie. Onze toekomst werd betaald door Jezus zijn dood en opstanding en de Heilige Geest garandeert de voltooiing van de reddings transactie. De afronding van deze transactie is gedetailleerd te vinden in 1 Korintiërs 15:54:

“En wanneer dit verderfelijke zal onverderfelijke aangedaan hebben, en dit sterfelijke zal onsterfelijke aangedaan hebben, alsdan zal het woord geschieden, dat geschreven is: De dood is verslonden tot overwinning.

Koninkrijks gelovigen zijn ook in Christus

Paulus benadrukt vaak dat wij in Christus zijn, maar Petrus en Johannes vermelden ook dat ze in Christus zijn. Paulus spreekt ook van hen die vóór hem in Christus waren. Dispensationeel

gezien heeft Paulus zijn term een andere focus dan Petrus en Johannes het gebruiken voor deze zelfde term. Paulus schrijft aan de leden van het Lichaam van Christus, terwijl Petrus en Johannes schrijven aan hen die gered zijn onder de prediking van het Evangelie van het Koninkrijk. De boeken die ze schreven (1 & 2 Petrus, 1, 2 en 3 Johannes en Openbaring) hebben allen betrekking op de Hebreeuwse gelovigen (of Koninkrijks gelovigen of die van de besnijdenis). Deze splitsing van taken, tussen de discipelen van het Koninkrijk en Paulus werd besloten door de raad in Jeruzalem in Handelingen 15 en de overeenkomst om de taken te verdelen tussen die van de besnijdenis en die van de voorhuid is vastgelegd in Galaten 2:7. Petrus en Johannes gebruiken van de uitdrukking "in Christus" welke kan worden toegepast op allen die hebben geloofd. Alle gelovigen van alle leeftijden moeten "in Christus" zijn om zich voor eeuwig met Hem te verheugen. Het is door Christus zijn vergoten bloed dat het voor een zondaar mogelijk maakt om rein en bereidvaardig de Vader te ontmoeten. Wie de Zoon verwerpt zal niet "in Christus" zijn en zal daarom niet in staat zijn om de eeuwigheid door te brengen in het Koninkrijk of in de hemel. Paulus gebruikt "in Christus" om de positie van de gelovigen te beschrijven.

Volgens 2 Korintiërs 5:17 zijn wij, die in Christus zijn, nieuwe schepselen geworden en Galaten 3:28 vertelt ons dat er geen onderscheid meer is tussen Joden en Heidenen (zoals die er wel was onder de Bedeling van de Wet), maar nu zijn we, als gelovigen, allemaal één in Christus Jezus.

1Thessalonicenzen les 3

Verkiezing

1 Thessalonicenzen 1:2-4

Opmerkingen vooraf (verses 2-3)

Paulus begroet de Thessalonicenzen van harte als zijn eigen kinderen, hij heeft hun het Evangelie van de Genade van God gebracht, gevolgd door hun acceptatie en groei in het geloof. Vers 9 toont deze transformatie omdat ze zich hebben afgewend van de dode afgoden om de levende God te dienen. 1 Thessalonicenzen 2:11 toont de diepte van Paulus zijn liefde voor de Thessalonicenzen, hoe hij hen behandelde en begeleidde zoals hij een zoon zou doen zodat ze zouden groeien in het geloof (2 Thessalonicenzen 3:10). Het is in deze context dat Paulus altijd God dankt voor het geloof van de Thessalonicenzen; want uit hun geloof komt hun werk voor de Heer, arbeidende vanuit een goddelijke liefde, terwijl ze geduldig wachten op de hoop van hun Heiland, Jezus Christus. Het moet worden opgemerkt dat een Bijbelse hoop niet een hoop is dat iets zou kunnen gebeuren, maar iets is dat vol vertrouwen verwacht wordt, wetende dat het zal gebeuren omdat God het heeft beloofd. We kunnen absolute zekerheid hebben (Hebreeën 6:11), dat we op een gegeven moment zullen worden opgenomen om voor eeuwig met de Heer te zijn omdat Paulus (door de Heilige Geest) dat leerde en het Oude Testament bevestigt dat het karakter van God volkomen betrouwbaar is (Romeinen 15:4).

Let op Paulus zijn gebruik van geloof, hoop en liefde. De Schrift leert dat uit hoop geloof en liefde komt (Kolossenzen 1:4-5). Wat is ons geloof waard zonder hoop en zonder hoop lijkt onze liefde voor anderen zinloos. Hoop op een toekomst met Christus drijft ons om ons geloof

(heiliging) te versterken en dringt ons om anderen te dienen in de liefde. Zonder hoop is het leven zinloos.

Verkiezing

1 Thessalonicenzen 1:4

Er is veel discussie en verwarring rond het idee van verkiezing. Om uitverkoren te zijn moet men gekozen zijn. We begrijpen dat iedere keer als we naar het stembokje gaan. Ambtenaren worden gekozen door middel van een verkiezing om ons te dienen (hoewel dit maar al te vaak andersom wordt verstaan door hen die verkozen zijn). De Bijbelse definitie van de verkiezing gaat ook over gekozen worden.

Zoals Paulus schrijft aan de Thessalonicenzen wijst hij er bijna terloops op dat God de broeders (gelovigen) heeft verkozen (of gekozen). De gewone Calvinist van vandaag interpreteert dit in het licht van 2 Thessalonicenzen 2:13 dat het betekent dat alle gelovigen zijn gekozen, om gered te worden, voor de schepping van de wereld. Degenen die niet zijn gekozen zullen niet in staat zijn om gered te worden en zullen dus de eeuwigheid doorbrengen in de hel. Dit is waarschijnlijk de uitleg die het Christendom vandaag de dag het meest beïnvloed.

Een andere gedachte is afkomstig van Jacob Arminius, die bijna het tegenovergestelde standpunt benadrukte, namelijk de vrije wil van de mens in plaats van Gods soevereiniteit. Hij geloofde dat God sommigen koos om gered te worden door vooruit in de tijd te kijken om te zien wie gelovig zouden worden en verkoos die groep. Omdat God wordt gedreven door de mens zijn vrije wil is het alleen logisch voor Arminius te leren dat de mens zijn redding kan verliezen door diezelfde vrije wil.

Om een getrouw beeld van verkiezing te krijgen is het nodig om te zien hoe de Bijbel dit woord gebruikt. De Schrift beschrijft een aantal individuen of groepen die werden gekozen door Hem. Israël wordt Gods uitverkoren volk genoemd (Deuteronomium 7:6-8; Psalm 33:12; Jesaja 45:4). In dit geval ging de verkiezing niet over redding omdat niet iedereen in Israël een gelovige was (Zacharia 13:8; Romeinen 11:26-27).

Jezus koos ook alle 12 Discipelen na een hele nacht op een berg in gebed te zijn geweest om de wil van de Vader zeker te stellen (Lukas 6:12-16). Uiteraard is het duidelijk dat niet alle Discipelen gelovigen waren want Judas werd een verrader, die op een gegeven moment Jezus de rug toekeerde (Johannes 18:2-5).

Van Jezus Christus wordt ook gezegd dat hij gekozen is door de Vader (Jesaja 42:1; Mattheüs 12:18). Nogmaals, gekozen worden had niets te maken met redding.

Als verkiezing niet gaat over redding wat betekent het dan om uitverkoren te zijn? Efeziërs 1:4 geeft een geweldig inzicht hoe de Schrift dit woord gebruikt. Hier vinden we dat wij, in het Lichaam van Christus, uitverkoren waren in Hem, vóór de wereld werd geschapen. Hier is het waar bijna iedereen, die zich hecht aan calvinistische leer, dit vers verkeerd leest door het te laten zeggen dat we uitverkoren waren om in Hem TE ZIJN. Deze twee kleine woorden zijn ingevoegd om te voldoen aan hun idee dat individuen uitverkoren waren tot redding. Echter, een zorgvuldige lezing geeft aan dat we waren uitverkoren IN HEM. Met andere woorden die in Hem waren (gered), waren de uitverkorenen.

De volgende logische vraag zou zijn: "Waarom zijn wij uitverkoren?" Efeziërs 1:4 gaat verder en zegt dat de uitverkiezing voor onze heiliging zou zijn. Heiligheid betekent heiliging en geeft aan dat we apart gezet zijn voor dienst. Vers 5 gaat verder door toe te voegen dat onze heiliging is gekomen omdat we voorbestemd waren als geadopteerde kinderen. Deze adoptie heeft, volgens Romeinen 8:29, alles te maken om gelijkvormig te worden aan het beeld van Zijn Zoon. Dit brengt ons direct terug naar heiliging. Al deze dingen behoren tot de groep die genaamd wordt het Lichaam van Christus.

Samengevat, "verkiezing" gaat over dienst, niet over redding. Wanneer iemand gelooft, wordt hij lid van het Lichaam van Christus. Allen die in het Lichaam van Christus zijn, zijn uitverkoren tot heiliging, apart gezet voor dienst. Israël werd, als volk, ook apart gezet om God te dienen, of de personen al dan niet gelovigen waren. Hetzelfde gold voor de 12 Discipelen. Alle Discipelen dienden Jezus, ook al was er duidelijk één ongelovige. Dit verklaart ook hoe de Tweede Persoon van de Drie-eenheid, de Zoon, kon worden uitverkoren, omdat hij werd uitverkoren om de Vader te dienen.

We gaan terug naar 1 Thessalonicenzen 1:3-4 waar er een verband is tussen de werken van vers drie en de verkiezing van vers 4. Paulus spreekt van hun werken van het geloof en de arbeid der liefde ... wetende dat Hij hen uitverkoren heeft. Hun werk en arbeid kan niet de reden zijn waarom ze werden gered, maar het is direct gerelateerd aan het verkozen worden.

Problematische verzen

Hoewel het interpreteren van de verkiezing voor "dienst" logisch lijkt te zijn, zijn er een aantal verzen die dat begrip lijken tegen te spreken. Het is buiten het bestek van deze les om door elk probleemvers te gaan, maar het zou nuttig zijn om een snelle blik te werpen op 2 Thessalonicenzen 2:13. Dit vers wordt vaak gebruikt om te laten zien dat wij uitverkoren zijn tot zaligheid en oppervlakkig gezien lijkt deze interpretatie zinvol. Toch zal een goed begrijpen van de context, en een beetje Grieks, ons helpen de ware betekenis van dit vers te begrijpen.

"2Thess.2:13: Maar wij zijn schuldig altijd God te danken over u, broeders, die van den Heere bemind zijt, dat u God van den beginne verkoren heeft tot zaligheid, in heiligmaking des Geestes, en geloof der waarheid;

Ten eerste is het Griekse woord voor "verkoren" anders dan in de andere passages die te maken hebben met de verkiezing. Het is *haireo* (airew) in plaats van *ekloge*. Beide woorden kunnen "kiezen" betekenen, maar *haireo* betekent "voor jezelf nemen". Eén van de stamwoorden (*anaireo*) betekent opnemen of wegnemen. We zouden dan begrijpen dat dit vers betekent dat God ons gaat redden door ons, voor Zichzelf, op of weg te nemen. Dat verwijst naar de Opname.

Laten we nu eens naar de context kijken. De Thessalonicenzen waren bang dat zij de Opname hadden gemist en daarom vertelt Paulus hen over alle dingen die zullen plaatsvinden net na de Opname. Paulus verzekert hen dan dat zij niet door de Verdrukking zullen gaan omdat God er voor heeft gekozen om hen, die in het Lichaam van Christus zijn, te sparen voor deze gebeurtenis. Vanuit de context: verkoren worden om gered te worden betekent verlost te zijn van het gaan door de Verdrukking. Deze verlossing is gebaseerd op het geloven van de waarheid van het Evangelie (volgens Paulus) en daardoor door de inwonende Heilige Geest geheiligd.

1 Thessalonicenzen les 4

Het Evangelie van Paulus (1 Thessalonicenzen 1:5).

Paulus kwam oorspronkelijk naar de Thessalonicenzen op zijn tweede zendingsreis. Zij geaccepteerden hem, de leer Hij hen leerde, van harte en Paulus was als een verzorger en vader voor hen (1 Thessalonicenzen 2:7-11). Paulus verlangde er naar om de Thessalonicenzen te zien de groeien in Christus en dus gedacht hij ze vaak in zijn gebeden (1 Thessalonicenzen 1:1-3; 2 Thessalonicenzen 1:3). Hij was zo bezorgd over de geestelijke toestand van de Thessalonicenzen dat hij Timotheüs naar hen zond, terwijl hij zelf in Korinthe dienst deed, om ze te helpen sterk te blijven en te groeien in de Heer (1 Thessalonicenzen 3:2).

Als we zien hoe belangrijk het voor Paulus was om ze te zien groeien, zo is het ook voor ons belangrijk om precies te begrijpen welke "leer" Hij leerde. Ofschoon de meesten denken dat Paulus dezelfde boodschap predikte als Jezus en de Discipelen, dan zeg ik dat dat idee een zeer onbijbelse weergave van Paulus zijn boodschap is. Is het mogelijk dat Paulus een andere boodschap leerde en predikte dan de aardse Jezus?

Ons Evangelie (vers 5)

De meeste mensen denken dat de Schrift ons een progressie geeft van Gods verlossende heilsplan. Ik denk dat dit absoluut juist is. De eerste hint van een toekomstig goed nieuws (evangelie) is de verkondiging dat Satan de hiel van de Verlosser zal verbrijzelen terwijl de Verlosser Satans kop zal vermorzelen (Genesis 3:15). Zoals we nu weten, deelt de dood van Christus aan het kruis de finale en fatale klap uit aan Satan. Zoals de Bijbel geleidelijk is geopenbaard aan de mensheid, zo wordt Gods plan tot redding ook geopenbaard en komt tot volheid in Zijn volledige openbaring door Paulus.

Deze laatste openbaring is bekend als de Verborgenheid, want het was informatie die verborgen was van vóór de schepping, maar geopenbaard door de apostel Paulus (Efeze 3:9; Kolossenzen 1:26). Deze openbaring kwam rechtstreeks van Jezus Christus tot Paulus (Galaten 1:11-12) en het was door de Heilige Geest dat zijn tijdgenoten, de apostelen en profeten, op de hoogte werden gebracht aangaande de leer van Paulus en zijn onderwijs en ze accepteerden zijn leer als afkomstig van God (Efeze 3:1-5).

Paulus zinspeelt op de uniciteit van de Verborgenheid door veelvuldig te verwijzen naar het Evangelie dat hij predikte als "mijn (ons) Evangelie" (Romeinen 16:25; 1 Korintiërs 15:1-2; 2 Korintiërs 4:3; 1 Thessalonicenzen 1:5 ; 2 Thessalonicenzen 2:14). De meest voorkomende interpretatie van wat Paulus bedoelde is dat hij gewoon zei dat het evangelie dat hij predikte hetzelfde Evangelie was dat werd gepredikt door Jezus en de Discipelen. Om dit over te zetten naar vandaag zou het evangelie dat u predikt uw evangelie zijn en het evangelie dat ik predik is mijn evangelie, maar ze zijn allebei hetzelfde evangelie. Sommigen zouden zeggen dat dit ene evangelie het goede nieuws van Jezus is.

Het Evangelie van het Koninkrijk was het goede nieuws dat het Duizendjarig Rijk nabij was. God kondigde aan dat Hij binnenkort Zijn Koninkrijk zou oprichten op deze aarde met Jezus Christus als heerser over de aarde. De inhoud van dit evangelie is te vinden in de evangeliën (Mattheüs, Markus, Lukas, Johannes) en in het begin van Handelingen. Om dit evangelie te aanvaarden, moest men geloven dat Jezus de Messias, of de Christus was (Mattheüs 16:16,

Johannes 11:27). Dit evangelie omvatte bekering en doop (Mattheüs 3:1-2; Handelingen 2:38) Degenen die niet gedoopt waren verwierpen God en waren daarom geen gelovigen (Lukas 7:30). Merk op dat, hoewel Christus zijn dood, begrafenis en opstanding van cruciaal belang zijn, de gelovigen alleen verplicht waren om te geloven in de persoon van Jezus Christus als hun Messias. Ze moesten geloven in de naam, maar niet in het werk van Christus (Johannes 3:16-18; 20:31).

In tegenstelling omschrijft Paulus "zijn evangelie" als geloven in de persoon van Jezus Christus en in Zijn volbrachte werk door Zijn dood, begrafenis en opstanding (1 Korinthiërs 15:1-4; Kolossenzen 2:9). Paulus maakt ook duidelijk dat, in tegenstelling tot de opdracht van de Discipelen om te dopen (Mattheüs 28:19), hij niet is gezonden om te dopen (1 Korinthiërs 1:17). Merk op hoe de doop is verbonden met het Evangelie van het Koninkrijk, maar volledig gescheiden is van het Evangelie dat Paulus predikte. Hoewel Christus in het centrum is van beide evangeliën, zijn de focus en de details van elk verschillend. Ze kunnen niet hetzelfde evangelie zijn wanneer er verschillen tussen hen zijn.

Op dit verschil wordt gewezen in Galaten 2:7 toen het, onder leiding van Petrus, door de Koninkrijksgelovigen werd goedgekeurd dat zij zich zouden richten op het Evangelie van de besnedenen, terwijl Paulus zich zou richten op het Evangelie van de voorhuid (de onbesnedenen). Dit vers wijst op twee evangeliën, niet twee groepen mensen.

Paulus gebruikt deze uitdrukking om het evangelie, dat oorspronkelijk was gegeven aan Petrus en de Elven, te onderscheiden van zijn evangelie, het evangelie van de voorhuid.

Er zijn pogingen gedaan om dit onderscheid teniet te doen door te beweren dat Galaten 2:7 moet worden vertaald als: "Maar daarentegen, toen zij zagen dat het evangelie aan de voorhuid aan mij was gegeven, zoals het evangelie van de besnijdenis aan Petrus", waardoor het onderscheid niet in het evangelie was gelegen maar in de mensen aan wie het evangelie werd gebracht.

Indicatoren die veranderingen aangeven

Er zijn nog meer factoren die een verandering in het Evangelie belichten. Door het lezen van de vier Evangeliën en ze te vergelijken met de brieven van Paulus kunnen we zien dat de Joden eens de primaire focus waren (Mattheüs 10:6), maar nu zijn het de Heidenen (Romeinen 11:13; Galaten 1:16; 1 Timotheüs 2:7). Er was ook een verandering in de wijze waarop naar het kruis werd gekeken. Tijdens de verkondiging van het Evangelie van het Koninkrijk werd het kruis gezien als een schande voor Israël (Handelingen 2:23, 36; 3:13-15), maar nu, onder het Evangelie van Genade, wordt het kruis door Paulus gezien als een glorieuze zaak (Galaten 6:14). Terwijl het Evangelie van het Koninkrijk werd gepredikt werden er tal van wonderen en genezingen gedaan (Mattheüs 10:7-8), een voorproef van het naderende Koninkrijk. Deze bovennatuurlijke gebeurtenissen kwamen tot een einde in het kader van de bediening van Paulus (1 Korinthiërs 13:8; 2 Korinthiërs 12:5-10; 1 Timotheüs 5:23; 2 Timotheüs 4:20). Het redden van de Heidenen was ook anders in het kader van deze twee evangeliën. Onder het Koninkrijks Evangelie moesten de Heidenen worden gered middels Israël (Zacharia 8:20-23; Lukas 24:44-47), maar vandaag de dag is er geen onderscheid meer tussen Jood en Heiden (Galaten 3:28, Kolossenzen 3:11). Onder het Evangelie van het Koninkrijk werden de gelovigen met de Heilige Geest gedoopt door Christus (Handelingen 1:5) en door daarmee vereenzelvigd te zijn toonden ze de gaven van de Heilige Geest (het spreken in tongen, speciale kennis, profetie, etc.). Onder het Evangelie van

Paulus zijn wij in Christus gedoopt, we tonen onze vereenzelviging met Hem als zijnde met Hem gestorven, begraven en opgestaan (Galaten 3:27; Romeinen 6:3-5). Ook zien we dat Petrus zijn leidende positie verliest in het boek Handelingen, en wanneer de Discipel Jakobus ter dood wordt gebracht (Handelingen 12:2) wordt hij niet vervangen zoals dat met Judas het geval was in het begin van het boek Handelingen.

Al deze factoren wijzen op een belangrijke verandering gedurende het schrijven van het boek Handelingen. Ik geloof dat deze veranderingen wijzen op een geheel nieuw werk van God dat begint met de apostel Paulus, en niet een uitbreiding van een oud programma aan andere mensen. Mijn geloof wordt gesterkt door Efeziërs 2:11-16 waar duidelijk wordt gesproken over de nieuwe mens die wordt gevormd uit Joden en Heidenen. Deze nieuwe mens is de Kerk, het Lichaam van Christus en wordt nader bepaald door Paulus als de leer van de Verborgenschap die verborgen was gehouden (Kolossenzen 1:26) totdat het persoonlijk werd geopenbaard aan Paulus door Jezus Christus (Galaten 1:12). Dat was het Evangelie dat Paulus deelde met de Thessalonicenzen. Een evangelie dat uniek was en verschilde van het Evangelie van het Koninkrijk zoals dat gepredikt werd door de 12 Discipelen en Jezus. Het Koninkrijks evangelie werd uiteindelijk verworpen door Israël (bij de steniging van Stefanus) en het aanbod er van werd door God ingetrokken. Het is niet langer geldig als goed nieuws. Ons goede nieuws van genade en verzoening heeft het goede nieuws voor Israël vervangen.

1 Thessalonicenzen les 5

De Evangelieën.

1Thessalonicenzen 1:5

In de vorige les stelden we vast dat Paulus zijn evangelie (het Evangelie van Genade) uniek was en gescheiden is van het Evangelie van het Koninkrijk. Terwijl het goede nieuws van het Koninkrijk de oprichting van het Duizendjarig Rijk verkondigde als Israël zich in geloof bekeerde en gedoopt werd (Handelingen 2:37-38), werd het Evangelie van genade dat Paulus verkondigde het goede nieuws van een hemelse hoop aan allen die geloofden in de persoon van Jezus Christus en Zijn werk op het kruis (1 Korinthiërs 15:1-4). Dit verschil komt naar voren door het vergelijken van de opdracht die gegeven is aan de Discipelen en de opdracht die gegeven is aan Paulus. Zij, de Discipelen, moesten naar alle volken gaan met een doop tot bekering en *“lerende hen onderhouden alles, wat Ik (Jezus Christus) u geboden heb”*. (Mattheüs 28:18-20), terwijl Paulus een boodschap van verzoening predikte (2 Korinthiërs 5:20). Jezus leerde veel dingen die niet meer worden opgevolgd door de kerken, van vandaag de dag, die beweren dat ze de zogenaamde Grote Opdracht volgen, zoals de verkoop van alle bezittingen (Lukas 12:33), of gehoorzamen degenen die op de stoel van Mozes zitten (Mattheüs 23:1-3). Paulus spreekt onderricht van Jezus aan Zijn discipelen duidelijk tegen door te zeggen dat we vrij zijn om te geven wat we besluiten te geven (2 Korinthiërs 9:7) en dat we niet langer onder de Wet zijn (Romeinen 6:14). Paulus verwierp ook Jezus zijn opdracht om de Discipelen te dopen (1 Korinthiërs 1:17). Hoe is het mogelijk dat de meeste mensen denken dat het evangelie in Mattheüs, Markus, Lukas en Johannes hetzelfde is als het evangelie dat Paulus predikt.

Het Evangelie en het Evangelie van God

Op merking van de vertaler:

Er staan op mijn website, www.bedelingdergenade.nl, onder “Artikelen” twee artikelen met als titel: “Het Evangelie van God” en “Evangelie van God en evangelie van Christus”. De daar gegeven uitleg wijkt af van hetgeen hier wordt gezegd. Het is ter beoordeling van de lezer welke uitleg hij of zij het meest Schriftuurlijk vindt.

De term "het Evangelie" wordt meer dan 50 keer gebruikt in het Nieuwe Testament en het Evangelie van God wordt acht keer gebruikt. Het gebruik van deze twee termen lijkt aan te geven dat er is slechts één Evangelie wordt verkondigd. Paulus zegt bijvoorbeeld in 1 Thessalonicenzen dat hij het Evangelie van God predikt (1 Thessalonicenzen 2:9), terwijl Petrus zegt dat hij het Evangelie van God predikt (1 Petrus 1:25) en zelfs Markus schrijft dat hij het Evangelie van God predikt (Markus 1:1). Hoe is het mogelijk om te zeggen dat Petrus en Paulus verschillende Evangeliën prediken wanneer er duidelijk staat dat ze beiden het Evangelie van God predikten?

Het simpele antwoord is om te vragen naar de bron van het Goede Nieuws. Kwam de boodschap, gepredikt door Petrus, van God? Natuurlijk kwam het van God. Kwam de boodschap, gepredikt door Paulus, van God? Opnieuw is het antwoord ja. God is de bron van beide Evangeliën, ze zijn beide het Evangelie van God.

Leest u Galaten 3:8 om dit beter te begrijpen:

“Gal.3:8: En de Schrift, te voren ziende, dat God de heidenen uit het geloof zou rechtvaardigen, heeft te voren aan Abraham het Evangelie verkondigd, zeggende: In u zullen al de volken gezegend worden.

Merk op dat het Evangelie aan Abraham werd verkondigd. Werd Abraham verteld dat hij moest geloven dat Jezus zou sterven, begraven worden en weer op zou staan op de derde dag? Hoewel er sommigen zijn die dit geloof systeem aanhangen, is dit niet wat Abrahams Goede Nieuws was. Door het lezen tot het einde van het vers zien we dat zijn Goede Nieuws was dat in hem alle volken gezegend zouden worden. Dat is een verwijzing naar de komst van Jezus Christus, maar niet dat Abraham moest geloven in Zijn dood aan het kruis. De Discipelen hadden geen idee dat Jezus zou sterven en opstaan (Lukas 18:34) dus zou het absoluut niet juist zijn om te zeggen dat Abraham moest geloven wat de Discipelen niet konden begrijpen. Het was pas na de opstanding van Christus uit de doden, dat het verstand van de Discipelen werd geopend, zodat ze deze dingen konden begrijpen (Lukas 24:45).

Het blijkt dus dat de termen Evangelie en Evangelie van God slechts algemene beschrijvingen zijn van het Evangelie dat op dat moment werd gepredikt. Het Evangelie waarnaar wordt verwezen zou dus bepaald worden door de context van de geschriften. Wanneer het woord “Evangelie” wordt gebruikt in Mattheüs, Markus, Lukas en Johannes, dan moet men automatisch denken aan het Evangelie van het Koninkrijk. Als Paulus de term “Evangelie” gebruikt verwijst hij naar het Evangelie der genade Gods, een deelgroep van de openbaring der Verborgenschap.

Het Evangelie van Christus

Dat is letterlijk het goede nieuws van Jezus Christus. Of we nu spreken over het Duizendjarig Rijk zoals dat is geopenbaard door Johannes en de Discipelen of over Gods Genade zoals dat is geopenbaard door Paulus, Christus is het fundament van beide en de gemeenschappelijke schakel tussen beide geloofsleringen. Markus is de enige schrijver in de Evangeliën die deze uitdrukking “het Evangelie van Christus” gebruikt in hoofdstuk 1 vers 1.

*“Markus 1:1: **Het begin** des Evangelies van JEZUS CHRISTUS, den Zoon Gods.*

Het resterende aantal van deze uitdrukking is te vinden in de brieven van Paulus. Paulus gebruikt ook soortgelijke termen als “het Evangelie van Zijn Zoon”, “Christus zijn Evangelie” en “Evangelie van onze Heer Jezus Christus”. Markus zegt dat hij schrijft over het begin van het evangelie van Jezus Christus, de Zoon van God. Dit begin is de vervulling van de Oud Testamentische profetieën en markeert de komst van Jezus Christus als de Messias van Israël. Paulus schrijft over Jezus Christus zijn dood, begraving en opstanding en hoe dat betrekking heeft op ons in de Kerk, het Lichaam van Christus. Dit zijn twee totaal verschillende programma's met hetzelfde fundament.

Verzen ter weerlegging

Galaten 1:23.

Er zijn aantal verzen die worden gebruikt om te “bewijzen” dat Paulus eigenlijk hetzelfde Evangelie predikte als Jezus en de 12 Discipelen. De eerste vermelding is te vinden in één van Paulus zijn vroege brieven kort na een verblijf van drie jaar in Arabië.

“Gal.1:23: Maar zij hadden alleenlijk gehoord, dat men zeide: Degene, die ons eertijds vervolgde, verkondigt nu het geloof, hetwelk hij eertijds verwoestte.

Uit Handelingen 8:1-3 weten we dat Paulus (Saulus) tekeer ging om de groeiende Koninkrijks kerk te verwoesten. Jezus, en iedereen die geloofde dat Hij de Messias was waren de vijanden die moesten worden uitgeroeid. Hij dacht dat hij Gods wil deed door deze gelovigen uit te roeien. Zodra hij gered werd, predikte Paulus hetgeen waarin hij was onderwezen door Jezus Christus, het Evangelie van Genade.

Gelovigen in het gebied van Judea kenden Paulus zijn reputatie als een geduchte vervolger van de Koninkrijkskerk, maar **het gerucht** dat ze hoorden was dat hij nu dezelfde leer predikte die hij eerder had tegengesproken. Dit vers bewijst niet dat Paulus hetzelfde predikte als Jezus en de 12 Discipelen, het gerucht ging alleen dat hij dat deed.

1Korinthiërs 15:11

Een andere bewering, door Paulus uitgesproken, wordt ook gebruikt om te laten zien dat hij en de Discipelen dezelfde boodschap predikten.

“1Kor.15:11: Hetzij dan ik, hetzij zijlieden, alzo prediken wij, en alzo hebt gij geloofd.

Petrus predikte dat Christus uit de dood was opgestaan, dat deed Paulus ook. Petrus sprak over de dood van Christus in termen van een schande voor Israël, iets waarvan ze zich

moesten bekeren (Handelingen 2:22-38), terwijl Paulus roemde in het werk van Christus aan het kruis (Galaten 6:14). Beide mannen predikten de dood van Christus, maar elk van hen predikte een ander evangelie. Beide mannen hadden Christus als hun fundament maar elk bouwde zijn eigen structuur op het ene ware fundament (Mattheüs 16:18-19; 1 Korintiërs 3:10-11)

Handelingen 19:8; 20:25.

Paulus zijn prediking van het koninkrijk verschrikt enkele dispensationele gelovigen omdat ze niet begrijpen hoe Paulus deze uitdrukking gebruikt. Handelingen 19:8 en 20:25 laten beide zien dat Paulus inderdaad het Koninkrijk van God predikt. Dezelfde term wordt gebruikt in de Evangelieën wanneer gesproken wordt over het Duizendjarig Rijk dat zal worden opgericht op deze aarde na de Verdrukking.

Paulus gebruikt het Koninkrijk van God in bredere zin, vaak verwijzend naar het rijk van de gelovigen (1 Korintiërs 6:9; Kolossenzen 1:13). Het Koninkrijk van God is algemeen en omvat het Duizendjarig Rijk en ook het koninkrijk van de Genade heiligen (het Koninkrijk van Zijn Zoon) (Kolossenzen 1:13).

1Thessalonicenzen les 6

Goede voorbeelden.

1 Thessalonicenzen 1:6-10

De Thessalonicenzen aanvaardden Paulus zijn prediking enthousiast toen hij op zijn tweede zendingsreis was. Komende uit Filippi, waar hij zonder reden werd geslagen en gevangen gezet, kwam hij naar Thessalonica en predikte in de synagoge. Volgens Handelingen 17:2 was hij daar slechts drie weken voordat de ongelovige Joden zich verenigden en Paulus en zijn reisgenoten uit Thessalonica verdreven en later ook uit Berea.

Tijdens deze korte periode kwamen veel Thessalonicenzen tot geloof en vormden een sterke band met Paulus. Hun enthousiasme voor de Heer wankelde niet, ondanks het feit dat ze vanwege hun geloof verdrukkingen ondervonden. (vers 6). Ondanks het feit dat ze in de naam van de Heer vervolgd werden wankelden ze nooit, maar bleven Hem vreugdevol dienen. Vreugde kan alleen komen van de Heilige Geest, zoals te zien is in Galaten 5:22. Vreugde is een beslissing op basis van onze innerlijke toestand, onze relatie met Christus. Zich gelukkig voelen komt door externe gebeurtenissen. Ware vreugde kan alleen worden ervaren door een gelovige. Deze Thessalonicenzen hadden een waar en groeiend geloof dat resulteerde in een onverklaarbare (voor buitenstaanders) vreugde. Dit is dezelfde vreugde die wij kunnen ervaren als we daarnaar verlangen (Romeinen 14:17; 15:13).

Toen Paulus 1 Thessalonicenzen schreef verbleef hij waarschijnlijk in Korinthe en de gelovigen in Thessalonica waren waarschijnlijk geestelijk niet meer dan een jaar oud. Maar toch haalde Paulus deze jonge gelovigen als voorbeelden aan voor de gelovigen in heel Griekenland en daarbuiten om ze na te volgen. Velen van hen waren afgodendienaars. Dit was alles wat ze wisten totdat Paulus hen kennis liet maken met het Evangelie van Genade. Het lijkt voor de hand te liggen dat ze zich realiseerden dat hun dode afgoden niet in staat waren om hen te geven wat een levende Redder kon geven. Ze erkenden meteen dat Jezus Christus

geen partij was voor hun machteloze afgoden. Ze klemde zich vast aan Paulus zijn presentatie van een herrezen Heiland en gingen zozeer op in hun groei als Christenen dat hun geloof zelfs bekend werd in de hele regio.

De komende toorn.

Zoals altijd zijn er een aantal manieren waarop de mensen dit vers (10) interpreteren. Deze interpretaties hebben vaak meer te maken met iemands oorspronkelijke geloofssysteem dan wat de Schrift er werkelijk over zegt. Er zijn twee belangrijke groepen in het fundamentele Christendom, Verbond (hervormd) en Dispensationeel. Degenen die de gereformeerde theologie aanhangen (zoals R. C. Sproul, John Piper, Wayne Grudem, James Kennedy) hebben de neiging om te kijken hoe God omgaat met de mensheid door middel van de verbonden. Zij passen de beloften van Israël vaak toe op de Kerk van vandaag de dag. Vanuit hun eschatologisch standpunt is de volgende gebeurtenis op de profetische kalender de Wederkomst. Bij Christus zijn komst zal de Kerk worden opgenomen om Hem te ontmoeten en wordt dan teruggebracht naar de aarde; het oordeel voor Grote Witte Troon vindt dan plaats en de gelovigen zullen eeuwig leven in het Koninkrijk. Dit is een sterk vereenvoudigd en algemeen beeld van hun geloofssysteem en ze variëren enigszins op bepaalde punten.

Dispensationalist staan in contrast met het gereformeerde standpunt. Zij zien God met de mensheid omgaan op verschillende manieren op verschillende tijdstippen. In het algemeen ziet een dispensationalist een verschil tussen hoe God zich bezighoudt met Israël en hoe Hij zich bezig houdt met de Kerk van vandaag de dag. Ze begrijpen de volgorde van de toekomstige gebeurtenissen als volgt: de Opname, de Verdrukking, het Duizendjarige Rijk, het oordeel voor de Grote Witte Troon en de eeuwige toestand.

Het moet duidelijk zijn dat, terwijl dispensationalist inzien dat de toekomstige toorn de Verdrukking is, de Gereformeerde Theologen dit afwijzen omdat zij het idee van een zevenjarige Verdrukking verwerpen. Ze interpreteren dat de toorn de hel is. Beide groepen beweren dat de Schrift hen ondersteunt in hun eigen geloofssysteem. Wanneer Paulus in 1 Thessalonicenzen 1:10 zegt dat Jezus ons redt van de toekomstige toorn en dan dat punt benadrukt in 1 Thessalonicenzen 5:9 door te zeggen dat God ons niet bestemt heeft voor de toorn, maar voor het verkrijgen van de zaligheid, moeten we dan denken aan de Verdrukking of aan de hel? Het antwoord wordt, denk ik, gevonden door het vergelijken van Schrift met Schrift.

Johannes de Doper was zich terdege bewust van de toorn die zou komen. Hij vroeg de zelfingenomen Farizeeën en Sadduceeën, die gekomen waren naar de plaats waar hij doopte, of ze probeerden aan de toorn te ontkomen door te beweren dat Abraham hun vader was en dus hun redder (Mattheüs 3:7). In werkelijkheid zou geheel Israël door de komende toorn gaan. Dit wordt naar voren gebracht in Mattheüs 3:11 toen Johannes zei dat hij met water doopte, maar dat Christus hen zal dopen.....met vuur, een hint voor de komende Verdrukking.

Petrus waarschuwde Israël voor deze komende Verdrukking in Handelingen 2. Deze gebeurtenissen waren verbonden met de profetische gebeurtenissen van Joël 2. Het wordt omschreven als een dag van duisternis en somberheid, van wolken en dikke duisternis. Het is een gebeurtenis die zo katastrofaal is dat het zijn gelijke niet heeft. Maar Joël zegt dat daarna de Dag des Heren zal komen, de Wederkomst (vers 31). Door het vergelijken van Joël 2:31 met Mattheüs 24:29 is er geen twijfel mogelijk dat de kosmische gebeurtenissen een teken

van de Wederkomst zullen zijn. Deze komende verdrukking wordt afgebeeld in Jesaja 60 en wordt beschreven als een diepe duisternis, maar een groot licht zal hierna schijnen in het Duizendjarig Rijk. Deze verzen geven een duidelijke volgorde van de gebeurtenissen aan.

Jeremia 30:11 geeft een samenvatting en het doel van de Verdrukking. Het gaat over het uitgieten van Gods toorn over de wereld omdat ze verdorven zijn en een tijd van kastijding voor Israël. Het is een tijd van zuivering zodat ze gereed zijn om het Duizendjarig Rijk in te gaan (zie ook Ezechiël 20:36; Zacharia 13:8-9). Jeremia 32:37 zegt dat, na het uitgieten van Zijn toorn over Israël, God hen bijeen zal brengen in het beloofde land. Jeremia 30:1-9 toont de eindresultaten van wat God wilde bereiken.

Het vuur van de smeltkroes

Maleachi 3 geeft aanvullende informatie en zegt dat God Zijn boodschapper zal zenden (Johannes de Doper), daarna zal de Heer plotseling tot Zijn tempel komen (bij de Wederkomst). Verzen 2 en 3 vullen voor ons in wat er gebeurt tussen deze twee gebeurtenissen. De Verdrukking zal worden gekenmerkt als vuur van een goudsmid, waarbij Israël gezuiverd zal worden zodat zij rechtvaardig gemaakt zal worden. Degenen in Israël die niet gelovig zijn zullen tijdens de Verdrukking worden verwijderd uit Israël. Merk op dat heel Israël door deze tijd van toorn zal gaan, maar slechts een uitverkoren aantal komt uit de Verdrukking als gezuiverd Israël.

Uit het bovenstaande is het nu mogelijk om te beslissen of de toorn de hel is of de Verdrukking. Merk op dat heel Israël, gelovigen en ongelovigen, door de toorn moeten gaan. Als deze toorn de hel is dan lijkt het erop dat heel Israël naar de hel zal gaan, en de gelovigen zullen er daar worden uitgenomen en naar het Duizendjarige Rijk gaan. Dit is natuurlijk slecht onderwijs of het nu Gereformeerd of Dispensationeel is.

Hoe zit het met de Kerk?

Er zijn veel mensen die ofwel denken dat de Kerk op zijn minst door een deel van de Verdrukking zal gaan of ze weten het gewoon niet omdat ze in de war zijn door tegenstrijdige leerstellingen. Het antwoord, denk ik, ligt in het scheiden van de waarheid aan Israël gegeven van de waarheid aan de Kerk gegeven, het Lichaam van Christus. Het is alleen mogelijk om aan te tonen dat de Kerk door de Verdrukking zal gaan wanneer “leer” die bestemd is voor Israël wordt vermengd met “leer” die bestemd is voor de Kerk.

1 Thessalonicenzen les 7

De Verdrukking

1 Thessalonicenzen 1:6-10

Het is belangrijk om te begrijpen hoe het idee van Verdrukking is geformuleerd. Als het een bijbels begrip is waarom wijst dan de meerderheid van de Christenen het af? De mensen hun interpretatie van de Schrift is meestal gebaseerd op de kern van hun eigen overtuiging. Te vaak is de kern van iemand zijn religieuze overtuiging niet in lijn met duidelijk bijbels onderwijs. Degenen die de Verbondsléer aanhangen (in wezen de gereformeerde theologie) verwerpen elke notie van een opname en de daaropvolgende Verdrukking. Degenen die de

Schrift dispensationeel interpreteren sluiten daarbij in de Opname en de Verdrukking. Hoewel het onmogelijk is om leerstellige vooringenomenheid volledig opzij zetten bij de interpretatie van de Schrift is hoop ik te laten zien vanuit de Schrift dat er inderdaad een letterlijke Verdrukking zal zijn.

Verbonds Theologie

Voordat we naar de Verdrukking gaan kijken denk ik dat het nuttig is om te zien hoe anderen, degenen die een tegengesteld standpunt ten opzichte van ons innemen, de interpretatie van de Bijbel benaderen. Verbonds theologen, en degenen die de Gereformeerde Theologie volgen, hebben hun wortels in een aantal van de vroege kerkvaders beginnende ongeveer 200 jaar nadat Christus op aarde was. Ze probeerden om te gaan met het "probleem" van het niet terugkomen van Christus op het moment dat zij dachten dat Hij had moeten terugkomen. In de jaren 1500 werden de theologische verbonden, {(in tegenstelling tot de bijbelse verbonden zoals het verbond met Abraham) van de werken (tussen God en Adam), genade (tussen God en de uitverkorenen) en verlossing (tussen de personen van de Godheid)}, geformuleerd om uit te leggen hoe God met de mensheid handelde door de eeuwen heen, terwijl het "probleem" van het niet terugkomen van Christus werd geëlimineerd.

De basis van hun theologie verwerpt het begrip Bedelingen, namelijk hoe God handelde met de mensheid op verschillende manieren door de eeuwen heen. Zij zullen soms spotten met het idee van een bedeling, maar hun eigen theologie toont ook aan dat God met de mensheid handelde op verschillende manieren op verschillende tijdstippen zoals aangegeven door hun eigen onderscheid tussen de verbonden van de werken (voor de val) en de genade (na de val). Ze hebben bedelingen, maar zijn niet bereid om die term te gebruiken.

Door te geloven dat God op dezelfde manier omgaat met alle mensen na de val van Adam moeten ze verwerpen dat God op een andere manier met Israël omging dan met de Kerk, het Lichaam van Christus. Ze zien, door de geschiedenis heen, één volk van God, zodat hetgeen is gegeven aan Israël net zo relevant is voor ons vandaag de dag in de Kerk, het Lichaam van Christus. Er zijn echter problemen bij het rechtstreeks overbrengen van alle zegeningen en vervloekingen die betrekking hebben op Israël (zoals de belofte van het land in het Midden-Oosten), dus hebben ze de letterlijke beloften aan Israël door geestelijke vervangen voor het heden (het maken van het aan Israël beloofde land als onze Hemel, etc).

Aangezien ze zeggen dat er slechts één volk van God is handelt God consequent met de mensen door heel de geschiedenis heen, er is geen ruimte voor onderscheid tussen Israël en de Kerk van vandaag de dag. Dit is de reden waarom ze leren dat de Opname de Wederkomst is (God komt voor Zijn volk en dat zal slechts één keer gebeuren), er is slechts één vonnis voor de rechterstoel van Christus na zijn Wederkomst (er zal geen aparte rechterstoel van Christus voor de gelovigen zijn) en het Duizendjarig Rijk (zoals beloofd aan Israël) is de laatste eeuwige staat met een nieuwe hemel en aarde.

Om samen te vatten, Verbonds Theologen (in het algemeen) geloven dat God hetzelfde programma heeft voor alle generaties en dus verwerpen ze het idee dat Hij de draad weer op zal nemen met Israël als volk (ze gebruiken bij voorkeur de term "volk van God" voor alle generaties), en vaak interpreteren ze profetische passages niet letterlijk, omdat een letterlijke interpretatie zou indruisen tegen hun theologie.

Dispensationale Theologie

Hoewel de meesten zeven verschillende dispensaties (bedelingen) zien, te beginnen met de schepping van Adam, zullen we alleen omgaan met de twee die het vaakst voorkomen, de Bedeling van de Wet en de Bedeling van Genade. In het algemeen zien Dispensationalisten een onderscheid tussen Gods handelen met Israël en zijn omgang met het Lichaam van Christus. Ze zijn ook geneigd om de Bijbel letterlijk in plaats van allegorisch te interpreteren.

Een deel van het probleem en de zwakte van de Bedelingenleer is dat het niet consequent wordt geleerd en toegepast. Als Pastors en docenten een muur zouden bouwen tussen het programma van Israël en de Kerk, het Lichaam van Christus, dan zouden vele moeilijkheden verdwijnen en de Verbonds theologen zou geen munitie worden gegeven door zwakke Dispensationalisten. Dit geldt ook voor mannen zoals John MacArthur die voortdurend theologische waarheden voor de huidige kerk opdiepen uit de bron van de leer van Israël. Dit bederf van de leer van Paulus heeft veel kwaad gedaan aan de leer van Dispensationalisme.

De Verdrukking

Ik denk dat de duidelijkste aanwijzing dat de Verdrukking letterlijk is afkomstig is van de profetische tijdlijn van Daniël. Hier legt Daniel de toekomst van Israël uit (vanuit zijn gezichtspunt) gedurende 490 jaar. Verbonds theologen bezien Daniel vaak als allegorisch (zoals ze dat ook doen met het boek Openbaring). Ze begrijpen het als een aanmoediging om trouw te blijven. Als het letterlijk wordt genomen, legt Daniël 9:24-27 de basis van het profetische programma van Israël. Door voort te bouwen op dit fundament, met passages zoals Daniël 11 en het boek Openbaring, is het mogelijk om een vrij gedetailleerd verslag samen te stellen van wat er met Israël zal gebeuren in de toekomst. Het is belangrijk om te begrijpen dat van Daniël's 490 jaar al 483 jaar vervuld zijn. Dan blijft er dus nog zeven jaar over om het profetische programma van Israël te voleindigen.

Volgens Daniël 9:27 zal de antichrist met Israël een zevenjarig verbond maken en in het midden (3-1/2 jaar) zal dat verbond verbroken worden, gekenmerkt door de gruwel der verwoesting, de ontheiliging van de tempel. Mattheüs 24 geeft aanvullende informatie. Vers 15 begint met de gruwel der verwoesting en waarschuwt Israël om naar de bergen te vluchten (zie ook Openbaring 13:5-6). Het laatste deel van de Verdrukking wordt de Grote Verdrukking genoemd omdat het zo catastrofaal zal zijn als geen ander moment in de geschiedenis van de aarde (vers 21). De Verdrukking zal worden gevolgd door kosmische tekenen (vers 29) eindigend met de Wederkomst (vers 30). Deze gebeurtenissen zijn zo specifiek en gedetailleerd dat het moeilijk is om te begrijpen hoe ze vergeestelijkt kunnen worden.

Zoals hierboven vermeld zal de gebeurtenis, bekend als de gruwel der verwoesting, plaats vinden in het midden van de Verdrukking. Openbaring 11:2 geeft de lengte van het laatste deel van de Verdrukking aan als tweeënveertig maanden (zie Lukas 21:20). Openbaring 12:6 zegt dat Israël 1260 dagen door God zal worden gevoed nadat zij Jeruzalem zijn ontvlucht terwijl vers 14 de gegevens herhaalt onder vermelding dat Israël in de woestijn zal zijn voor een tijd (een jaar), tijden (twee jaar) en een halve tijd (zie Daniel 7:25; 12:7). Al deze getallen zijn consistent in de tijdbepaling dat het laatste deel van de Verdrukking drie en een half jaar zal zijn. Dat maakt de volledige duur van de Verdrukking zeven jaar, dat voldoet aan Daniël's profetie van een "week" van jaren. Nogmaals, deze zeer specifieke details worden door

meerdere passages in de Schrift bevestigt en spreken van de letterlijkheid van deze profetische gebeurtenissen.

De Verdrukking is de toorn van God

Om nog even in te gaan op de vorige les wil ik wijzen op een aantal verzen die aantonen dat de Verdrukking een demonstratie is van Gods toorn. Aangezien het grootste deel van het boek Openbaring gaat over de Verdrukking is dat een goede plek om te beginnen. Op. 6:16-17 zegt dat God Zijn toorn zo ver gaat dat de mensen verlangen naar de dood. Op. 11:18 zegt dat Gods toorn wordt uitgegoten vóór de Wederkomst (vers 15) en het oordeel van de doden. Op. 14:10, 19 vergelijkt Gods toorn met een wijnpers, terwijl de zegels, schalen en fiolen allen beelden zijn van Gods toorn die wordt uitgegoten op de wereld (Op. 15:1, 7; 16:1, 19). Het is duidelijk dat de Verdrukking Gods toorn is. Merk op dat Ezechiël 20:33-34 zegt dat God Israël zal verzamelen, in Zijn toorn, voor het oordeel. Dit zal gebeuren voor het midden van de Verdrukking en geeft daarmee aan dat de hele periode van Verdrukking Gods toorn is.

1 Thessalonicenzen les 8

Vrijmoedige prediking

1 Thessalonicenzen 2:1-4

Deze passage in de Schrift geeft ons inzicht hoe Paulus in staat was om de evangelieboodschap met de Thessalonicenzen te delen. We kunnen de grote liefde zien die Paulus voor hen had en hoe zij die liefde beantwoorden. Toen hij vrijmoedig predikte reageerden ze door direkt hun afgoden op te geven om de levende God te dienen.

Vers 2

Paulus beschouwde zijn reis naar Thessaloniki zeer de moeite waard. Na te zijn geslagen en gevangen genomen in Philippi, gingen Paulus en Silas Macedonië verder in naar een provincie ten noorden van het huidige Griekenland. Hij mocht prediken en onderwijzen in de synagoge gedurende slechts drie weken voordat ze, door boze ongelovige Joden, gedwongen werden om te vertrekken (Handelingen 17:1-10). Tijdens deze korte tijd was Paulus, ondanks veel tegenstand, in staat om vrijmoedig te spreken over Christus. Paulus werd aangemoedigd om het evangelie te prediken nadat hij vervolgd werd net zoals Petrus, Jakobus en Johannes vervolgd zijn in het begin van Handelingen en die het als een voorrecht rekenden om te worden mishandeld ter wille van Christus (Handelingen 5:40-42). Paulus had veel te lijden als een Apostel van God (Handelingen 9:16; 2 Korintiërs 11:22-27), maar ervaarde zijn lijden als gering in vergelijking met de heerlijkheid die gaat komen (Romeinen 8:18; Kolossenzen 3:4 ; Titus 2:13).

Het is interessant om te zien hoe Paulus omging met de prediking van het Evangelie. Hij was niet verlegen om de boodschap van de Verborgenheid te verkondigen die door Jezus Christus aan hem geopenbaard was, hij was echter zachtmoedig. Sommige mensen interpreteren het zachtmoedig zijn alsof je dan een voetveeg bent, maar ze verbergen voor u de ware boodschap om niet beledigend te zijn. In 2 Timotheüs 2:25 geeft Paulus Timotheüs de opdracht om zachtmoedig te zijn. Deze passage gaat over het corrigeren van degenen die ons tegenstaan. We moeten standvastig zijn in wat we geloven, maar ons is nooit verteld om te

verbergen wat we geloven. Wanneer iemand zich uitspreekt tegen onze leer moeten wij hem of haar zachtmoedig en voorzichtig corrigeren. Lees Mattheüs 23 om te zien hoe Jezus de religieuze leiders behandelde die zich tegen Hem uitspraken. Toen ze Hem bleven tegenstaan en Zijn woorden verdraaiden en een leer predikten die mensen naar de hel zond, sprak Jezus tot de mensen om ze te waarschuwen om niet naar hun onderwijs te luisteren. Jezus was onbevreesd in Zijn leer, zelfs tot het punt van het beledigen van velen, echter handelde Hij hiervóór vele malen met de religieuze leiders in zachtmoedigheid. Zijn veroordeling kwam toen het duidelijk werd dat ze niet van plan waren om te veranderen en ze bleven doorgaan om mensen, door hun leer, naar de hel te leiden.

Johannes de Doper lijkt ook de zachtmoedigheid uit het raam te gooien toen hij de religieuze leiders vertelde ze niets meer waren dan een addereengebroed (Mattheüs 3:7). Nogmaals, net als Jezus, predikte hij vrijmoedig de leer van het Koninkrijk terwijl hij standvasig was tegen degenen die tegenstanders waren. Als het ging om het kiezen voor leerstellige waarheid te verkondigen, of het zwijgen opgelegd te krijgen, kozen ze voor de leer (zie Handelingen 5:27-31).

Paulus was ook vrijmoedig in zijn onderwijs en hij deed nooit afbreuk aan zijn boodschap. Zijn vrijmoedigheid, en geen compromissen sluiten, deed hem vele malen in de gevangenis belanden tesamen met het krijgen van slagen, ook werd hij een keer gestenigd en onderging hij andere mishandelingen. Hij joeg zijn tegenstanders vaak tegen zich in het harnas omdat hij niet wilde schipperen met de leer van de Verborgenheid die hem door Jezus Christus was gegeven.

Afbreuk doen aan de leer

Dit is het waar veel kerken van vandaag de dag de fout ingaan. Zij benadrukken de eenheid meer dan de leer omdat ze niemand willen beledigen. Het proces van het brengen van de boodschap wordt belangrijker geacht dan het brengen van de werkelijke leer. Deze kerken wijzigen of verbergen wie ze werkelijk zijn in een poging om veel bezoekers te lokken. Een kerk die ik vroeger bezocht moest zoeken en zoeken voor ze voor de dag konden komen met hun Geloofsverklaring. Het werd duidelijk dat deze verklaring, van hun leerstellige opvattingen, eigenlijk niet was nageleefd omdat ze mij toestonden om lid te worden van de kerk zonder dat ik gedoopt was (de doop was zogenaamd nodig). Hun wens om de kerk te laten groeien overtrof de wens om vast te houden aan de juiste leer. (Achteraf vraag ik me af waarom ik lid ben geworden van zo'n kerk.)

Een andere kerk die ik ken heeft een geweldige Geloofsverklaring maar heeft het voor het publiek opgeschoond door het elimineren van de meer controversiële punten. Inplaats van het, in zijn geheel, vrijmoedig en met trots te plaatsen op hun website, (zoals veel fundamentalistische kerken doen) trekken ze zich weer terug in de hoop mogelijke toekomstige bezoekers niet te beledigen. Iedereen die verlangt naar de ongecensureerde Geloofsverklaring moet de kerk bellen om een exemplaar aan te vragen. Nogmaals, deze kerk is net zo verkeerd als de bovengenoemde kerk omdat ze numerieke groei benadrukken boven de leer.

Hoe Paulus omgaat met de leer

We kunnen een goed beeld krijgen van het gewicht dat Paulus toekende aan de leer die hij onderwees door te kijken naar de twee brieven die hij aan Timotheüs heeft geschreven. Paulus

geeft hier de jonge Pastor Timotheüs de informatie en aanmoediging die hij nodig had om zijn gemeente te leiden. Timotheüs moest leren omgaan met valse leringen, drogredenen en gevaarlijke afleidingen. Volgens 1 Timotheüs 6:3 moet Timotheüs de leer van de Verborgenheid boven al het andere in stand houden. Degenen die zich verzetten tegen hem worden beschouwd als volkomen onkundig aangaande de waarheid en er alleen naar verlangen om geschillen aan te wakkeren die leiden tot twisten binnen de gemeente.

Een deel van de Schrift dat heel vaak verkeerd vertaald wordt, en dus verkeerd wordt begrepen, wordt gevonden in 2 Timotheüs 1:12. De meesten denken dat dit vers spreekt over Paulus zijn redding; dat God hem zijn redding heeft gegeven en Hij de redding zal behoeden totdat Paulus wordt opgenomen in de hemel. Echter laat de context deze interpretatie niet toe. In het eerste gedeelte van vers 12 zegt Paulus dat hij heeft geleden omdat hij (zie vers 11) een prediker en leraar van de Heidenen is maar hij is niet beschaamd. In 2 Tim.1:13 krijgt Timotheüs de opdracht om zich vast te houden aan de gezonde woorden die hij van Paulus heeft gehoord. Als het vers in het midden de voortzetting is van de gedachte van de prediking en het behoud van de gezonde leer dan gaat vers 12 over de leer van de Verborgenheid die is toevertrouwd aan Paulus en beschermd wordt door God zodat het niet ledig zal terugkeren (Jesaja 55:11). Hier is een letterlijke vertaling:

2 Timotheüs 1:12 Maar ik schaam mij niet, want ik weet op wie ik heb vertrouwd en ik ben er volledig van overtuigd dat Hij in staat is om mijn pand te bewaken tot die dag. (Mounce)

Ik geloof dat deze interpretatie wordt ondersteund door 1 Timotheüs 6:20 toen Paulus aan Timotheüs zei om te waken over wat aan hem is toevertrouwd. Deze zelfde opdracht wordt ook gegeven in 2 Timotheüs 1:14. Met andere woorden, God vertrouwde Paulus deze nieuwe leer der Verborgenheid toe, hij gaf het vervolgens door aan Timotheüs met de aansporing om deze leer zorgvuldig te behoeden en te bewaren. Tenslotte wordt Timotheüs verteld om deze leer door te geven aan getrouwe mannen die op hun beurt in staat zijn om het door te geven aan anderen (2 Timotheüs 2:1).

Vrijmoedig maar ook zachtmoedig

Zoals kan worden gezien uit de bovenstaande voorbeelden mogen er, in welke vorm dan ook, geen compromissen worden gesloten met betrekking tot de leer. Degenen die de leringen van het Koninkrijk prediken deden dat ook, zelfs onder veel gevangenschap. Het is duidelijk dat Paulus hetzelfde voorbeeld volgde in zijn verspreiding van de leer der Verborgenheid. Allen predikten met niet aflatende vrijmoedigheid en dat deden ze op een zachtmoedige manier. Degenen die de verspreiding van hun boodschap hinderden werden bestraft en berispt omdat hun acties anders invloed zouden hebben op de verspreiding van de boodschap naar degenen die het nog moesten horen.

Ik denk dat we deze voorbeelden moeten volgen. We mogen nooit compromissen sluiten met betrekking tot de leer die Paulus aan ons heeft gegeven door Jezus Christus. Wees moedig, geen zorgen makende over hoe anderen het zullen ontvangen, maar doe het in een geest van zachtmoedigheid met het besef dat het de Heilige Geest is die aan het werk is om mensen te overtuigen en te veroordelen met betrekking tot de waarheid van het midden-Handelingen onderwijs.

1Thessalonicenzen Les 9

De leer der Verborgenheid

1Thessalonicenzen 2:1-4

De laatste les liet zien hoe kostbaar de leer der Verborgenheid was voor Paulus. Hij leed veel door de verdediging er van, maar bleef vrijmoedig zijn waarheden verkondigen. Dit staat in schril contrast met vele kerken van vandaag de dag die de leer niet op de eerste, en belangrijkste, plaats zetten. Hoewel veel kerken beweren dat de leer belangrijk is komt kerkgroei vaak op de eerste plaats en wordt de leer naar achteren geschoven. Als de leer mensen weg zal jagen dan is de gemakkelijkste oplossing “veranderen” of te verbergen wat wordt geloofd. Als het iemand kan beledigen dan is ofwel de leer verkeerd en moet veranderen of moet zodanig worden afgevlakt zodat er niet in gevoelige oren wordt geprikt. Wat een contrast met het lijden van Paulus toen hij vrijmoedig de leer verspreidde die rechtstreeks aan hem was gegeven door Jezus Christus. Paulus was niet bezorgd over kerkgroei, in feite beledigde zijn leer vaak mensen, zelfs zodanig dat tegen het einde van zijn leven hij met droefheid zag dat al degenen in Azië zich van hem hadden afgewend (van zijn leer van de Verborgenheid) (2 Timotheüs 1:15).

Welke leer?

Het is belangrijk om precies te definiëren welke leer we moeten prediken en onderwijzen in deze tijd van Genade. Moeten we de hele Bijbel nemen als rechtstreeks aan ons geschreven of zijn er dingen die voor anderen zijn en die niet rechtstreeks op ons van toepassing zijn? Degenen die de verbondstheologie aanhangen zijn geneigd om aan te nemen dat de hele Bijbel is geschreven voor de Kerk van vandaag de dag. Bijvoorbeeld: passages die spreken over Israël die de rivier de Jordaan oversteeft om het Beloofde Land binnen te gaan wordt dan een vergeestelijkt waarheid naar hetgeen er gebeurt met de gelovige na de dood. Omdat ze geloven dat er, door de eeuwen heen, maar één volk van God is (na de val van Adam) is hetgeen God heeft gesproken tot Abraham en de profeten net zo relevant voor ons vandaag de dag zoals het toen was voor Israël. Echter, aangezien het moeilijk is om de fysieke beloften die Israël betreffen (uitgroeien tot een groot volk, erven van veel land, priesters zijn in het Duizendjarig Rijk, etc.) rechtstreeks toe te passen op de kerk, worden veel van deze passages vergeestelijkt. Hoewel het Duizendjarig Rijk in detail wordt beschreven, en gezegd wordt dat het 1000 jaar zal duren (Openbaring 20:1-7), maakt hun theologie het noodzakelijk om deze passages te vergeestelijken door te zeggen dat er een langdurig geestelijk koninkrijk zal zijn met Christus op de troon van het hart van de gelovige.

In plaats van het aanvaarden dat veel van de Schrift wordt vergeestelijkt om in het heden te passen, nemen de Dispensationalisten een meer letterlijke interpretatie van de Schrift en bepalen vervolgens welke delen van de Bijbel rechtstreeks werden geschreven aan ons (omdat alle Schrift voor ons ter lering geschreven is, Romeinen 15:4; 2 Timotheüs 3:16). Door toepassing van het bovenstaande voorbeeld begrijpen we dat God op een andere manier heeft gehandeld met Israël en dan dat Hij nu met ons handelt. Zij hebben de belofte van een 1000-jarig Koninkrijk, terwijl wij de belofte hebben van de hemel. Alle dispensationalisten verdelen de Schrift maar helaas zijn niet alle dispensationalisten het eens waar deze verdeling moet worden gemaakt.

Het recht snijden

Bijna alle dispensationalisten gebruiken 2 Timotheüs 2:15 om hun visie op de verdeling van Gods Woord te ondersteunen en leggen uit dat verschillende delen van toepassing zijn op verschillende mensen of groepen. Door dat te doen is het mogelijk om een meer letterlijke uitleg van de Schrift te geven.

“2Tim.2:15: Benaarstig u, om uzelfen Gode beproefd voor te stellen, een arbeider, die niet beschaamd wordt, die het Woord der waarheid recht snijdt. (Staten vertaling).

“2Tim.2:15: Study to shew thyself approved unto God, a workman that needeth not to be ashamed, rightly dividing the word of truth. (King James vertaling).

Veel niet-dispensationalisten vertalen dat de zinsnede "recht snijden" betekent "rechte voren trekken (NBG)". Vanuit het gezichtspunt van een verbonds theoloog, moet dit vers worden uitgelegd als Gods Woord nauwkeurig doorgegeven omdat de verdeling van Gods Woord niet noodzakelijk of gepast is. Het woord (G3718) betekent letterlijk om "recht te snijden", te ontlede. Als we de Schrift juist hanteren verdelen we het op de juiste manier. Omdat de hele Bijbel waarheid is (let op: ik zeg niet dat het waarheid bevat), verdelen we letterlijk waarheid van waarheid. Israël werd de waarheid van hun Evangelie gegeven en wij in de Kerk, het Lichaam van Christus, is ons Evangelie gegeven. We kunnen niet de waarheid die aan Israël is gegeven als onze waarheid nemen en zij kunnen niet onze waarheid voor zichzelf nemen. Volgens dit vers (2Tim.2:15) moeten we ernaar streven om onszelf te laten zien als zijnde getest en echt bevonden, een onbeschaamd werker die de Schrift nauwkeurig verdeelt.

Waar moeten we verdelen?

Wetende dat we de Schrift moeten verdelen vertelt ons niet waar we de Schrift moeten verdelen. Gelukkig geeft Paulus ons deze informatie. De beste plaats om te zoeken naar deze informatie zou moeten worden gevonden in het boek dat ons vertelt te verdelen. En ja hoor, 2 Timotheüs 2:2 geeft ons een aanwijzing waar we een dergelijke verdeling moeten maken.

“2Tim.2:2: En hetgeen gij van mij gehoord hebt onder vele getuigen, betrouw dat aan getrouwe mensen, welke bekwaam zullen zijn om ook anderen te leren.

Hier vertelt Paulus duidelijk aan Timotheüs om datgene te nemen wat Paulus hem leerde en het door te geven aan getrouwe mensen die deze leer zullen gebruiken om ook anderen te onderwijzen. 2Tim.2:8 benadrukt de uniciteit van Paulus zijn leer door het "mijn Evangelie" te noemen. Als de apostel van de Heidenen (Handelingen 9:15-16, Romeinen 11:13, Efeze 3:1; 1 Timotheüs 2:7), kreeg Paulus de opdracht van God om het Evangelie van Genade (Handelingen 20:24) aan allen buiten Israël te brengen. Dit gebeurde toen Israël zijn Messias verworpen had waardoor ze niet in staat waren om het Evangelie van het Koninkrijk uit te breiden naar de Heidenen. In plaats van Israël te gebruiken om het evangelie te verspreiden, heeft God Paulus geroepen. Als het Evangelie van het Koninkrijk nog steeds werd gepredikt dan hadden de 12 Discipelen dat kunnen doen. In plaats daarvan koos God Paulus (Paulus was zowel Jood als Romein) om dit nieuwe werk te beginnen aangezien een geheel nieuwe boodschap moest worden gepredikt. Het is pas in de brieven van Paulus dat we onze positie kunnen vinden (in Christus, gezeten in de hemelse gewesten Efeziërs 1:20; 2:6); onze wandel (Romeinen 8:4; Galaten 5:16; Efeziërs 4:17-23; Filippenzen 3:17); onze bestemming (2

Korintiërs 5:6-8; 1 Korintiërs 15:51-54; 1 Thessalonicenzen 4:13-17; 1 Korintiërs 6:3). We kunnen ons onderwijs voor vandaag de dag niet buiten het onderwijs van Paulus vinden.

Een nieuwe boodschap

Paulus geeft aanwijzingen in al zijn geschriften dat hij een gloednieuwe boodschap uitdeelt die verschilt van het Evangelie van het Koninkrijk. Ten eerste maakt Paulus duidelijk dat hij deze boodschap niet heeft ontvangen van een mens (Galaten 1:11-12). Hij moest ook staan voor de leiders van de Hebreeuwse kerk in Jeruzalem (Petrus, Jakobus en anderen) om de leer die Hij leerde te presenteren. Zijn verdediging gehoord hebbende zijn ze overeengekomen dat het van God was, en zij gaven hem de rechterhand der gemeenschap (Galaten 2:1-10). Merk op dat Paulus de Verborgenheid rechtstreeks van Jezus Christus heeft ontvangen terwijl degenen die hij het vertelde begrepen, door de Heilige Geest, dat het van God was (Efeze 3:1-5).

Paulus maakt ook duidelijk dat zijn boodschap een verborgenheid was totdat het aan hem werd geopenbaard (Romeinen 16:25; Efeze 3:1-10; Kolossensen 1:26-29). Een speciale opmerking betreffende Efeze 3: 8 is aan de orde. De meeste interpretaties van het woord "ondoorgegrondelijk" (zoals vele vertalingen bevatten) nemen aan dat het woord van God zo diep is dat we nooit in staat zullen zijn om het te begrijpen. De King James vertaling gebruikt correct het woord "onnaspeurlijk" (zo ook de Statenvertaling en ook de NBG). Dit betekent dat de leer die Paulus predikte niet teruggevonden kan worden, in voorafgaande leer, voordat het aan hem werd geopenbaard.

Paul is voorzichtig om het Evangelie van genade dat hij predikte te onderscheiden van het Evangelie van het Koninkrijk dat Jezus en Zijn discipelen predikten. Eén manier waarop hij dit doet is door het gebruiken van de uitdrukkingen; "mijn evangelie", "het evangelie dat ik predik" of "ons Evangelie" om ervoor te zorgen dat we begrijpen welk evangelie hij predikt. Als er slechts één Evangelie zou zijn was er totaal geen reden om dat onderscheid te maken.

Een andere uitdrukking die Paulus gebruikt om de twee te scheiden is: "maar nu".

Hij doet dit vanwege belangrijke wijzigingen die zijn aangebracht tussen Wet en Genade of Profetie en Verborgenheid (Romeinen 3:21; 6:22; 7:6; 11:30; 16:25-26; Efeziërs 2:13; Kolossensen 3:8) . (Zie les 4 voor meer informatie)

1 Thessalonicenzen les 10

De prediking van Paulus

1 Thessalonicenzen 2:3-12

In de laatste paar lessen hebben we de leer van Paulus gedefiniëerd en hebben het belang onderzocht dat hij richtte op het behoud en het doorgeven van de leer welke hem rechtstreeks gegeven is door Jezus Christus. We hebben ook gekeken naar een aantal van zijn methoden betreffende het presenteren van deze leer en ontdekt dat hij zachtmoedig, maar ook vrijmoedig was, altijd trouw aan de leer der Verborgenheid die aan hem was gegeven. Hoewel hij niet van plan was om iemand aanstoot te geven zullen haters van God altijd worden beledigd door iets dat van God komt, en velen namen aanstoot, zelfs tot op het punt van het lichamenlijk kwellen van Paulus. Zelfs veel van de mensen die in eerste instantie deze leer van

de Verborgenheid hadden aanvaard wenden zich af in ongeloof. Dit had niet tot gevolg dat Paulus zijn tactiek veranderde door zijn evangelie dragelijker te maken, want zelfs aan het einde van zijn leven vermaande hij Timotheüs om door te gaan in het prediken van de leer der Verborgenheid dat aan hem was toevertrouwd: (1 Thessalonicenzen 2:4; 1 Timothëus 1:11, 6:20, 2 Timothëus 1:14; 2:2). Paulus zijn aanmoediging aan Timothëus is een voorbeeld van zijn houding tijdens zijn gehele bediening, dit zou, in deze Bedeling van Genade, in elke gemeente omarmd moeten worden namelijk het vasthouden aan de gezonde woorden van Paulus (2 Timotheüs 1:13).

“2Tim.1:7-8: 7 Want God heeft ons niet gegeven een geest der vreesachtigheid, maar der kracht, en der liefde, en der gematigdheid. 8 Schaam u dan niet der getuigenis onzes Heeren, noch mijns, die Zijn gevangene ben; maar lijd verdrukkingen met het Evangelie, naar de kracht Gods;

Het negatieve aspect

1Thessalonicenzen 2:3-6.

Toen Paulus naar Thessaloniki kwam benaderde hij hen niet met de bedoeling om aanstoot te veroorzaken maar om het Evangelie der Verborgenheid vrijmoedig te prediken. Het is eigenlijk onmogelijk om Paulus zijn Evangelie te verkondigen zonder aanstoot te veroorzaken omdat Jezus Christus een steen des aanstoets is en een rots der ergernis (Romeinen 9:33). De enige manier om iemand geen aanstoot te geven met Paulus zijn Evangelie is door het zodanig te veranderen dat het tevredenstellend wordt voor alle mensen. Dit zou verandering vereisen of het verbergen van de leer waar we ons stevig aan vast moeten houden (1 Timoteüs 6:3; 2 Timotheüs 1:13-14). **Als we stevig staan in de leer van Paulus en het vrijmoedig verkondigen aan de wereld zoals Paulus zegt dat we moeten doen (1 Timotheüs 2:4, 2 Timoteüs 2:2) zullen de mensen aanstoot nemen.** Dat moet ons niet weerhouden van het verspreiden van de boodschap van Paulus die het met zijn leven verdedigde. Hij vertelt ons eerst hoe hij niet tot hen kwam. Vers 3 zegt dat hij niet naar hen is komen om te misleiden of ze voor de gek te houden met sluwe retoriek. Hij kwam naar hen in zuiverheid (niet in onreinheid) en hij verkondigde precies wat God hem had gegeven. Ook al was het soms een moeilijke boodschap om te verkondigen (de mensen willen niet horen dat ze terug moeten keren van waar ze naar op weg zijn en zich tot God moeten wenden) Paulus sprak tot hen de woorden van God om God te behagen. Hij zei deze dingen niet om de oren van de mensen te kietelen door hun dingen te vertellen die ze graag wilden horen.

Paulus gaat verder door te verklaren dat hij niet gekomen is om hen te vleien en ook niet om te proberen geld aan hen te verdienen. Hij was niet op zoek naar zijn eigen eer. Zijn hele missie was om Christus op de eerste plaats te stellen en hen de woorden te vertellen die ze moesten horen om ze weg te leiden van hun afgoden en ze naar Jezus Christus te leiden.

Het positieve aspect

1Thessalonicenzen 2:7-12

Gezegd hebbende hoe hij de Thessalonicenzen **niet** heeft benaderd, noemt Paulus nu de positieve stappen die hij nam in de omgang met hen. Hij was boven alles zachtmoedig, hij vergeleek zichzelf met een zorgende moeder die teder zorgt voor haar eigen kinderen. Wat een grote en wonderbaarlijke liefde had Paulus voor de Thessalonicenzen. Het was Paulus

zijn diep inzicht in de grote liefde van Christus voor hem, en dat dreef hem er toe om zijn leven op het spel te zetten in het belang van het Evangelie (Efeze 3:14-19). Het was het verwerkelijken van deze liefde die Paulus geen andere keuze gaf dan God te dienen (2 Korintiërs 5:14). Dat is de reden waarom Paulus dag en nacht werkte om het Evangelie aan hen te verkondigen. U zult zich misschien herinneren dat Paulus zichzelf nog steeds ondersteunde door het maken van tenten (Handelingen 18:1-3; 2 Thessalonicenzen 3:8), zodat hij niet een last zou worden voor de mensen die hij diende.

Terwijl velen geloofden, namen vele anderen er aanstoot aan zodat ze degenen die Christenen waren geworden aanvielen en Paulus buiten de stad dreven (Handelingen 17:5-9). Gebeurde dit omdat Paulus te hard was in zijn presentatie van het Evangelie? Kon hij de boodschap afzakken om geen aanstoot te geven? Natuurlijk niet! Als Paulus de boodschap, die hem gegeven is door Jezus Christus, af zou zwakken, dan zou hij dat doen om mensen te behagen. Het was Paulus zijn wens om God te behagen, zelfs als hij daarvoor moest lijden. Kerken die de leer van Paulus niet op de juiste wijze verkondigen doen dat alleen om mensen te behagen, ze prediken zodanig dat men er geen aanstoot aan neemt. Het mishaaft God als men tegen alles ingaan wat Paulus leerde en het met voorbeelden toelichtte (Galaten 1:10).

Maar waarom zou het Evangelie van de Genade van God zoveel tegenstellingen oproepen? Moeten niet degenen, die niet houden van hetgeen ze horen, gewoon weggaan? Het is blijkbaar meer dan een hekel hebben aan de boodschapper, hoewel Paulus altijd in het epicentrum van tegenstellingen lijkt te zijn. Degenen die het Evangelie van Genade verkondigen bevinden zich in het midden van een geestelijke strijd. Satan doet zijn uiterste best om de boodschap te ondermijnen. Hij verwart, ontmoedigt en ondermijnt Gods werk en Gods volk om ze zo vruchteloos mogelijk te maken. Veel Christenen leven vandaag de dag in een religieuze mist omdat er zo weinig duidelijke leer is aangaande de uitleg en toepassing van de Bijbel. De huidige kerken, op zoek naar een groter bezoek, komen tegemoet aan de "kleinste gemene deler gelovige" en zijn bang bang om te graven in de diepere dingen van de Schrift in de veronderstelling dat hun gemeente zich alleen maar goed wil voelen over hun relatie met Christus. We moeten een sterk baken zijn en weer het licht tonen van Paulus zijn Evangelie en niet verdwalen in een zee van allerlei kerken met een leer die niet overeen komt met de leer van Paulus. We onderscheiden ons door sterk te zijn, onbevreesd en duidelijk en niets afdoen van de leer van Paulus.

Waardig wandelen

1Thessalonicenzen: 2:12

Velen denken alleen aan Paulus als een evangelist die door de Heidense landen gaat, het Evangelie predikt en kerken opricht. Het belangrijkste doel van Paulus was echter om er voor te zorgen dat deze nieuwe gelovigen geestelijk groeiden. Het is duidelijk dat het belangrijk is als iemand wordt gered, maar dat is slechts het begin van een levenslange reis. Instructies voor het leven in deze Bedeling van Genade zijn alleen te vinden in de brieven van Paulus. Alles wat is geschreven in Paulus zijn 13 brieven is van toepassing op ons in de Kerk, het Lichaam van Christus. Zodra we buiten deze boeken gaan lezen we de post en richtlijnen van iemand anders.

Bijvoorbeeld: veel mensen nemen aan dat wat Jezus zei over de ware wijnstok, in Johannes 15, aan ons is geschreven. Het is echter gericht aan Israël en heeft betrekking op het volk Israël en niet op individuele gelovigen in het huidige tijdperk. Het snoeien van de

onproductieve takken verwijst naar ongelovig Israël, niet naar Christenen die geen vrucht dragen. We zullen niet afgesneden worden en verbrand worden in het vuur als we niet in Christus blijven. Andere passages verwarren Israël vaak met de Kerk. 2 Kronieken 7:14: (De belofte dat God de zonde zal vergeven en het land genezen werd gegeven aan Israël als zij zich zouden verootmoedigen voor God). Mattheüs 6:14: (Wij zullen niet worden veroordeeld tot de hel als we anderen niet vergeven), Lukas 14:33: (We hoeven niet al onze bezittingen te verkopen om een waar discipel van Jezus te zijn) en Markus 11:24: (Elk gebed die we bidden wordt niet beantwoord zoals wij het bidden). Dit zijn slechts een paar voorbeelden van wat er gebeurt als we verzen nemen, bedoeld voor iemand anders, en ze toepassen in deze Bedeling van Genade.

Het niet recht snijden van de Schrift heeft zelfs nog meer ernstige gevolgen. We zullen niet in staat zijn om correct de Schrift uit te leggen waardoor het onmogelijk is om te worden gevuld met de kennis van Gods wil voor ons leven. Het eindresultaat is dat men niet in staat is om met de Heer te wandelen op een manier die Hem behaagt (Kolossenzen 1:9-10). Het eindresultaat van het niet op de eerste plaats stellen van de leer van Paulus zal uiteindelijk invloed hebben op heel uw geestelijk welzijn.

Het is alleen uit de geschriften van Paulus dat we weten, door de inwonende Heilige Geest, van onze relatie met Christus (Efeziërs 1:13; 4:30; Kolossenzen 2:10-14). Omdat we in deze bijzondere positie in Christus zijn moeten we er nu ook naar handelen (Kolossenzen 2:6; Galaten 5:25; Efeziërs 4:1, 5:8; Paulus gebruikt zichzelf als ons voornaamste voorbeeld, in deze Bedeling van Genade, aangaande de manier waarop we moeten leven voor Christus (1 Thessalonicenzen 1:6; 2 Thessalonicenzen 3:6-9).

1 Thessalonicenzen les 11

Wandelen in de Geest

1 Thessalonicenzen 2:11-12

Paulus zijn leer is uniek en is onderscheiden van de rest van de Bijbel en is in het bijzonder voor de gelovigen van vandaag de dag. Dit idee is, geloof ik, in de laatste drie lessen vastgesteld. Omdat Paulus zijn 13 brieven speciaal zijn geschreven voor de gelovigen in deze Bedeling van Genade, is de rest van de Bijbel niet voor ons geschreven om te gehoorzamen. Dit is voor velen moeilijk te aanvaarden, ze voelen zich ongemakkelijk bij het splitsen van de Schrift en het aanvaarden van slechts een klein deel als onze rechtstreekse instructies. Aan de andere kant zijn er ook veel meer problemen omdat men de natuurlijke verdeling van de Schrift niet begrijpt.

Bijvoorbeeld: wanneer we in Genesis lezen over Noach moeten we dan naar buiten gaan en een grote boot bouwen en dieren verzamelen? Uiteraard doen we dat niet omdat we begrijpen God direct tot Noach sprak in een zeer specifieke tijd in de geschiedenis van de aarde. Hetzelfde principe kan worden toegepast op Jona toen hem werd verteld om naar Nineve te gaan of op Hosea toen hem verteld werd om met een prostituee te trouwen. Deze opdrachten van God worden gemakkelijk begrepen omdat ze gericht waren aan bepaalde mensen, ze kunnen niet worden opgevat als een persoonlijke opdracht.

Maar toch zijn er een aantal passages in de Schrift die veel mensen op zichzelf toepassen ook al is de belofte gegeven aan iemand anders. De voorbeelden hieronder waren oorspronkelijk aan Israël gegeven of aan een bepaalde persoon, maar toch worden ze vaak persoonlijk toegepast:

“Deut. 20:4: Want het is de HEERE, uw God, Die met u gaat, om voor u te strijden tegen uw vijanden, om u te verlossen.

“Jozua 1:8: Dat het boek dezer wet niet wijke van uw mond, maar overleg het dag en nacht, opdat gij waarneemt te doen naar alles, wat daarin geschreven is; want alsdan zult gij uw wegen voorspoedig maken, en alsdan zult gij verstandelijk handelen.

“2 Kronieken 7:14: En Mijn volk, over dewelken Mijn Naam genoemd wordt, zich verootmoedigt en bidt, en zij Mijn aangezicht zoeken, en zich bekeren van hun boze wegen; zo zal Ik uit den hemel horen, en hun zonden vergeven, en hun land genezen.

“Maleachi 3:10: Brengt al de tienden in het schathuis, opdat er spijs zij in Mijn huis; en beproeft Mij nu daarin, zegt de HEERE der heirscharen, of Ik u dan niet opendoen zal de vensteren des hemels, en u zegen afgieten, zodat er geen schuren genoeg wezen zullen.

“Jeremia 29:11: Want Ik weet de gedachten, die Ik over u denk, spreekt de HEERE, gedachten des vredes, en niet des kwaads, dat Ik u geve het einde en de verwachting.

Ook zijn er veel mensen die de woorden van Jezus verheffen boven de rest van de Schrift, hoewel God de auteur is van de hele Bijbel. De meeste mensen zijn niet consistent in het gehoorzamen van de geboden van Jezus, vaak negeren ze de moeilijke geboden. Sommige voorbeelden bevatten opdrachten, van hen die op de stoel van Mozes zitten, die gehoorzaamd moeten worden (Mattheüs 23:2-3), geef aan wie vraagt (Mattheüs 5:42); vergaar uw schat in de hemel (niet op de aarde) (Mattheüs 6:19, 25-26), en verkoop al uw bezittingen (Lukas 6:30; 12:33). Hoewel dit rechtstreekse opdrachten van Jezus aan Israël zijn, proberen sommigen ze te gehoorzamen.

De eenvoudigste manier om de Bijbel te begrijpen is om te onderscheiden wat aan ons is geschreven en zich realiseren dat de rest is geschreven tot lering en voorbeelden, maar ze moeten niet persoonlijk worden genomen (Romeinen 15:4; 1 Kor. 10: 6).

De laatste woorden van Jezus Christus

De meeste mensen die proberen om de opdrachten van de Heer te volgen missen een zeer belangrijk punt. Terwijl ze proberen om Jezus te gehoorzamen missen ze Zijn laatste woorden zoals die zijn gesproken door de apostel Paulus. Hoe komt het toch dat de mensen zich concentreren op de aardse Jezus terwijl Hij voor het laatst tot ons sprak na Zijn hemelvaart en verheerlijking? Paulus zegt duidelijk dat hij zijn Evangelie ontvangen heeft van Jezus Christus en niet van een ander mens (Galaten 1:11-12, 16-17). Hij volgt ook niet de aardse Jezus na met Zijn leer die bedoeld was voor Israël (2 Korintiërs 5:16). Als Paulus Jezus niet meer naar het vlees erkent zouden we dan niet de aardse Jezus opzij zetten en de leringen volgen van onze opgestane Heer en Heiland?

Paulus vertelt ons ook dat hij ons voorbeeld en model is om ook zo te wandelen en Christus te volgen zoals hij Jezus Christus volgde (1 Korintiërs 4:16; 11:1; Filippenzen 3:17; 4:9). Paulus

noemt zichzelf ons voorbeeld en prototype, omdat hij de eerste was in het Lichaam van Christus (1 Timotheüs 1:15-16). Merk op dat in vele vertalingen staat dat Paulus de belangrijkste van de zondaars was, maar het Griekse woord protos betekent prototype.

Opmerking van de vertaler: De Statenvertaling heeft “de voornaamste” = “de eerste” = dus “het prototype”.

Paulus was een prototype voor hen die hem volgen in het Lichaam van Christus. Omdat Paulus ons voorbeeld is om na te volgen is het belangrijk om zijn onderwijs te volgen in onze dagelijkse wandel met de Heer. Het volgen van andere instructies (zoals de voorbeelden hierboven, zie blz. 29) zal niet alleen verwarring brengen maar zal ook uw geestelijke groei negatief beïnvloeden (Romeinen 16:17).

Onze wandel

Ik denk dat het het doel van elke gelovige moet zijn om als Christus te zijn. Zoals Romeinen 8:29 zegt, we waren voorbestemd tot gelijkvormig te worden aan het beeld van Zijn Zoon. Dit idee van het zijn als Christus is vervat in Filippenzen 2 wanneer het spreekt van Christus die Zichzelf vernederde voor de Vader, en gehoorzaam was in alle dingen. Als Christus worden houdt in dat we ons leven voor Christus moeten leven ten koste van onszelf. Dit is het waarom het van cruciaal belang is om te begrijpen wat Paulus zegt over het onderwerp, want het is alleen van hem dat we leren wat God wenst (Efeziërs 4:11-16).

Het eerste wat we moeten begrijpen is onze positie, als gelovigen, in Hem. Paulus zegt dat we zijn gestorven met Christus (Romeinen 6:4). Hoewel God het oude “zelf” ziet als zijnde ter dood gebracht, worstelen we ervaringsgewijs nog steeds met de oude mens (Romeinen 7). Deze worsteling is een indicatie dat we echt gered zijn. Galaten 2:20 zegt dat de oude mens dood is, gekruisigd met Christus. Jezus Christus bestuurt nu ons nieuwe leven. Efeziërs gaat nog verder door te zeggen dat we eigenlijk gezien worden als gezegend met alle geestelijke zegening (1:3), we hebben een erfenis (1:11), we zijn verzegeld door de Heilige Geest (1:13) we zijn gezet in de hemel in Christus (2:6).

Paulus zegt dan dat nu, omdat u gered bent en Christus Jezus hebt ontvangen, dus moet wandelen in Hem (Kolossenzen 2:6). Efeziërs 5:8 zegt dat we voorheen duisternis waren, maar nu zijn we licht en daarom moeten we wandelen als kinderen des lichts. Deze wandel is niet naar het vlees maar om het vlees (oude mens) als dood te rekenen en uw nieuwe mens levend voor God door onze relatie met Jezus Christus (Romeinen 6:11). Het is alleen door de kracht van de Heilige Geest dat we in staat zijn om God te behagen (Galaten 5:16, 25). Het bewijs dat we wandelen in de kracht van de Heilige Geest is wanneer we de vrucht van de Geest dragen; liefde, vreugde, vrede, geduld, vriendelijkheid, goedheid, trouw, zachtmoedigheid, zelfbeheersing (Galaten 5:22-23).

Ons hele leven zou moeten worden besteed om het vlees voor dood te houden zodat we de Heilige Geest zullen toestaan om vrucht in ons voort te brengen voor de heerlijkheid van God. De oude mens moet worden uitgedaan en de nieuwe mens moet worden aangedaan (Efeziërs 4:22-24). Dit is het proces van heiliging. We zijn positioneel heilig (geheiligd) (in Gods ogen vanwege Jezus Christus), maar we moeten nu dit volmaakte niveau van heiliging door ervaring bereiken in onze dagelijkse wandel. Dit is alleen mogelijk als we onszelf aan God geven en niet gelijkvormig worden aan de wereld maar hervormd worden door de dagelijkse vernieuwing van ons denken (Romeinen 12:1-2). Dit vat Gods wil samen voor het leven van

de gelovige. We moeten vervuld worden met de kennis van Gods wil door het bestuderen van de brieven van Paulus, zodat we in staat zijn om te wandelen op een manier die de Heere zal behagen (Kolossenzen 1:9-10). Dit wordt niet in het vlees gedaan, want er is niets in het vlees dat God kan behagen. Pas als we de Heilige Geest toestaan om ons te besturen zullen we vruchten afwerpen door onze goede werken.

Verkeerde wandel

1 Johannes 1:9 is een voorbeeld van het volgen van een verkeerde leer voor onze dagelijkse wandeling. Dit vers wordt opgevat als een manier voor ons om onze relatie met God te herstellen nadat we gezondigd hebben, dit in weerwil van Efeze 1:6-8 waar wordt vermeld dat onze zonden alreeds zijn vergeven. Johannes schreef dit eigenlijk om gelovig Israël te begeleiden door de Verdrukking. Vers 6 spreekt van degenen die wandelen in de duisternis. Dit is onmogelijk voor de gelovige in deze tijd, omdat we wandelen in het licht (Efeziërs 5:8; 2 Korintiërs 6:14; 1 Thessalonicenzen 5:5). In plaats van continu een lijst bij te houden van te belijden zonden zou het veel nuttiger zijn om op te staan en de race lopen zonder achterom te kijken (Filippenzen 3:12-14; 1 Korintiërs 9:24-27).

1 Thessalonicenzen les 12

De werking van het Woord van God

1 Thessalonicenzen 2:13-18

Paulus was voor slechts drie Sabbatten bij de Thessalonicenzen geweest en gedurende deze tijd was hij in staat geweest om hen weg te leiden van hun vele heidense afgoden tot de God die Paulus redde uit zijn farizeeïsche eigengerechtigheid. Paulus zijn grootste zorg was dat ze nu wandelden op een waardige wijze, in overeenstemming met hun positie in Christus.

De kracht van het Woord van God

1 Thessalonicenzen 2:13

Hoewel Paulus het Evangelie van genade predikte aan de Thessalonicenzen ontvingen zij het als het letterlijke Woord van God. Ze wisten dat deze woorden van de Apostel Paulus niet de woorden waren van mensen, maar van God. Paulus beweert dit zelf als hij zegt dat het evangelie dat hij predikte niet van een mens kwam, maar rechtstreeks aan hem werd gegeven door Jezus Christus (Galaten 1:11-12). Bedenk dan hoe kostbaar de woorden voor ons moeten zijn als we weten dat het God is die rechtstreeks tot ons spreekt als we onze Bijbel lezen. Het is interessant dat de meeste mensen denken dat bidden het belangrijkste is dat een Christen kan doen. Het lijkt vreemd dat de meeste mensen denken dat het belangrijker is om tot God te spreken dan dat God, door Zijn Woord, tot hen spreekt. Hoewel beide activiteiten belangrijk zijn, denk ik dat het belangrijker is om God tot ons te laten spreken door Zijn Woord. We zullen nooit weten wat God van ons verwacht als we ons hele leven doorbrengen in gebed.

De Thessalonicenzen ervaarden de kracht van Gods Woord. Het was toen ze Paulus zijn prediking hoorden en accepteerden dat ze ervaarden dat het werkte in hun leven. Hebreeën 4:12 vertelt ons dat het woord van God levend en krachtig is. Gods Woord heeft de kracht om

een persoon te veranderen van binnenuit (Romeinen 1:16; 1 Korintiërs 1:18). Dit is wat de Thessalonicenzen ten eerste ervoeren, net zoals wij, die gelovigen zijn, dat hebben meegemaakt.

Judaïsten haat-zaaiers

1 Thessalonicenzen 2:14-16

De religieuze leiders in Jeruzalem en andere steden stuurden mensen om de verspreiding van het Christendom te stoppen, dat waren dezelfde mensen die de profeten hebben gedood en eisten dat Jezus ter dood gebracht zou worden. Saulus (nu de Apostel Paulus) kreeg de opdracht om degenen uit te roeien die in Jezus Christus geloofden als Messias (Galaten 1:13-14). De leden van de Hebreeuwse vergadering (kerk), Koninkrijksgelovigen, werden verstrooid vanuit Jeruzalem vanwege de intense vervolging (Handelingen 8: 1).

Deze vervolging werd voortgezet nadat Saulus was gered, de vergadering van de gelovigen in Thessaloniki ervoeren dezelfde vervolging. Net zoals de leiders van Israël mensen stuurden om de verspreiding van de prediking van Jezus Christus als de Messias van Israël te stoppen, bleven ze nu hetzelfde doen tegen het Lichaam van Christus. Deze vervolging kwam door de handen van hun eigen landgenoten, misschien wel van hun eigen burens. Paulus zegt dat deze mannen vijandig waren jegens allen, omdat zij de prediking van het Evangelie tegenhielden en de mensen dus niet de kans gaven om gered te worden. Dit is volgens Paulus het voltooien van de volle maat van hun zonden. Ze zijn zo slecht geworden als maar mogelijk is waardoor ze de eeuwige verdoemenis veroorzaakten voor degenen die niet in staat waren om de waarheid van het Evangelie te horen. Het is om deze reden dat de toorn over hen is gekomen tot het einde. Zoals Romeinen 1:18 zegt:

"Want de toorn Gods wordt geopenbaard van den hemel over alle goddeloosheid, en ongerechtigheid der mensen, als die de waarheid in ongerechtigheid ten onder houden".

Om vast te stellen hoe Gods gerechtigheid nu wordt geopenbaard gaan we terug naar Rom.1:16-17. Ik geloof dat deze gerechtigheid komt in de vorm van het evangelie van Christus (vers 16). Het aanbod van het Evangelie openbaart Gods gerechtigheid.

Op dezelfde manier heeft God geopenbaard wat er gebeurt met degenen die dit aanbod van het eeuwige leven verwerpen. Zij zullen lijden in de eeuwige poel van vuur (Openbaring 20:14). Zijn toorn is geopenbaard net zoals Zijn gerechtigheid is geopenbaard. Gods toorn is niet alleen **geopenbaard** aan de tegenstanders van Paulus, maar Gods toorn is **op** hen. Dat is niet een goede positie om in te verkeren.

Satans aanvallen

1 Thessalonicenzen 2:17-18

Satan viel Paulus steeds weer aan.

In dit geval was het Paulus zijn verlangen om terug te gaan om de Thessalonicenzen te bezoeken om hun geestelijke groei te zien maar Satan dwarsboomde hem. Toen Paulus zijn eerste brief aan de Thessalonicenzen schreef was hij waarschijnlijk in Korinthe. Het was in Korinthe waar hij te maken had met een ernstige zonde binnen de gemeente en grote

tegenstand van de Joden. Deze dingen waren verhinderingen, door Satan bewerkt, waardoor hij werd tegengehouden om de Thessalonicenzen te bezoeken.

Ik geloof dat deze uitspraak de vraag oproept: hoe wist Paulus dat dit van Satan kwam? Zou de Heer degene geweest kunnen zijn die hem in Korinthe hield door het organiseren van een aantal van deze omstandigheden waardoor het voor hem onmogelijk was om te vertrekken? Dit idee kan worden ondersteund door Handelingen 18:9-10 toen de Heer tot Paulus kwam en zei dat Hij hem zou beschermen zodat hij niet zou stoppen om vrijmoedig te spreken. Het lijkt er op dat God wenste dat Paulus in de stad Korinthe zou blijven om door te gaan met het prediken van het Evangelie.

Dit brengt een ander incident in gedachten die Paulus had ondervonden en die hij toeschreef aan de leiding van de Heer. Toens Paulus in Troas was (op het westelijke punt van het hedendaagse Turkije) was hij vastbesloten om naar het oosten te gaan, naar de overkant van de noordelijke kust van Turkije, toen hij een visioen kreeg van een man uit Macedonië die hem smeekte om naar de regio te komen ten noorden van het hedendaagse Griekenland. Paulus begreep dat dit een boodschap van God moest zijn en deed meteen wat het visioen hem duidelijk maakte. Nogmaals, hoe wist Paulus dat dit van God was en geen misleiding was van Satan?

Een ander voorbeeld wat ons door Paulus wordt gegeven komt uit 2 Korinthe 2:12-13. Hier zegt hij dat er een deur was geopend, in de Heere, om te prediken in Troas maar hij negeerde de open deur en opende blijkbaar een venster om naar Macedonië te gaan om naar Titus te vinden. Hij deed dit omdat hij geen vrede had om in Troas te blijven. Negeerde Paulus Gods leiding om te profiteren van een open deur of was het juist van Paulus om verder te gaan omdat hij geen vrede had betreffende het verblijf aldaar?

Is het mogelijk om uit deze voorbeelden te leren om te onderscheiden wat Gods wil is voor ons leven? Zijn we op zoek naar open deuren, vrede, visioenen of dromen, of externe omstandigheden om onze gids te zijn wat God wil dat we doen? Ik geloof dat Paulus een speciaal voorbeeld was dat niet de norm voor vandaag de dag is. Vóór de voltooiing van de Schrift communiceerde God verbaal met de mensheid en liet hen weten wat Hij wenste. Nu de Schrift compleet is, is er geen verdere behoefte voor God om individueel verbaal met ons te communiceren. Merk op dat in ieder geval in de Schrift, als God met iemand communiceerde, het rechtstreekse communicatie was waardoor het niet mogelijk was om hetgeen er gezegd werd verkeerd te interpreteren. Vandaag hebben we alles wat God ons wilde zeggen in de Schrift.

Veranderingen

“1 Korintiërs 12:8-10: 8 Want dezen wordt door den Geest gegeven het woord der wijsheid, en een ander het woord der kennis, door denzelfden Geest; 9 En een ander het geloof, door denzelfden Geest; en een ander de gaven der gezondmakingen, door denzelfden Geest. 10 En een ander de werkingen der krachten; en een ander profetie; en een ander onderscheidingen der geesten; en een ander menigerlei talen; en een ander uitlegging der talen.

Vóór de vernietiging van de tempel, in het jaar 70, is in het bovenstaande verandering gekomen zoals blijkt als Paulus niet meer in staat blijkt te zijn om zijn vrienden te genezen (Filippenzen 2:25-30; 1 Timothëus 5:23; 2 Timothëus 4:20). We zien ook een verandering in de waterdoop toen Paulus zei dat hij niet langer de bediening van de doop had (1 Korintiërs

1:17). Dit werd geschreven kort nadat hij sommigen te Korinthe had gedoopt. Deze veranderingen gaan samen met het afnemen van het, door God, rechtstreeks spreken tot Zijn profeten en met de voltooiing van de Bijbel.

Gods wil voor mij

Veel, zo niet de meeste Christenen bepalen Gods wil voor hun leven door het lezen van de tekenen en de omstandigheden, ze spreiden het “vlies” (Richteren 6:37-40) uit en wachten op een gevoel van rust of open of gesloten deuren of zelfs de interpretatie van bepaalde dromen. Al deze methoden hebben één rode draad; ze verwachten dat extra-bijbelse openbaring aan hen wordt gegeven voor het bepalen van wat God wil dat ze doen. Zelfs Christenen die er zeker van zijn dat de Schrift compleet is en gesloten zullen dit systeem, over God spreken buiten de Schrift om, omarmen.

Ik geloof dat de Schrift iedere gelovige vertelt wat Gods wil is voor zijn of haar leven. Zijn wil is samengevat in de leer die God ons heeft gegeven in de 13 brieven van Paulus. Nadat we zijn gevuld met de kennis van Zijn wil, door het bestuderen van deze 13 boeken, zullen we weten hoe te wandelen op een juiste wijze (Kolossenzen 1:9). U zult in Gods wil blijven door te wandelen op een manier die uw redding waardig is.

1 Thessalonicenzen les 13

Lijden

1 Thessalonicenzen 2:17 tot 3:5

De afgelopen paar lessen benadrukten het belang van het begrijpen van de leer die we moeten volgen. Gelukkig heeft Paulus dit overduidelijk gemaakt door het scheiden van zijn leer (de leer van Genade) van de leer die werd onderwezen door Jezus en de Apostelen (leer van het Koninkrijk). Deze twee geloofsleren zijn vaak onwetend gecombineerd tot één groot leerstuk en wordt gepresenteerd als relevant voor de hedendaagse kerk. Door zo te doen verward men het onderwijs dat bedoeld is voor Israël onder het profetische programma met het onderwijs voor ons vandaag de dag in het kader van het programma der Verborgenschap zoals geopenbaard aan en door Paulus. Ik denk dat, door dat te doen, het grootste gevaar is het verminderen van onze geestelijke groei. Onze groei is expliciet gekoppeld aan het begrijpen van de leer van Paulus, en een gebrek aan inzicht in zijn onderwijs zal ons tegenhouden van het wandelen op een manier die onze positie in Christus waardig is (Kolossenzen 1:9-10). Alleen Paulus vertelt ons hoe we moeten leven (niet dat we gescheiden moeten leven van de wereld) door onszelf van deze wereld af te scheiden tot dienst van Christus. Onze heiligmaking wordt alleen gevonden in zijn leer (Galaten 2:20; 2 Timotheüs 2:21).

Helaas verwarren veel christenen de leer, bedoeld voor Israël, als behorend tot de kerk. Zo wordt Mattheüs 6:14 vaak ten onrechte gezien als een opdracht die geschreven is voor Christenen van vandaag de dag. Er zijn er die vaak in angst leven omdat, als ze anderen niet vergeven, zij zelf ook niet zullen worden vergeven en dus hun redding zullen verliezen. Deze angst moet wezenlijk zijn voor iedereen die de Schrift niet goed verdeelt zoals de gelijkenis van Mattheüs 18:23-35 aantoont. Echter, wetende dat deze leer niet werd geschreven aan de Kerk, het Lichaam van Christus, zal de gelovige deze passage niet aanvaarden als zijn of haar leer, maar in plaats daarvan naar de leer van Paulus gaan om te ontdekken dat we dienen te

vergeven omdat we al vergeven zijn (Efeziërs 4:32; Kolossenzen 3:13). Andere leringen in de Bijbel die voor vandaag de dag niet relevant zijn, zijn: teken gaven van de Heilige Geest (het spreken in tongen, genezing, profetie, etc.), het omgaan met demonische bezetenheid, tienden, belijdenis van zonden, de doop en de zaligsprekingen, om er slechts enigen te noemen. Er zijn zeker een aantal overgangs waarheden, leringen die voor zowel Israël als voor het Lichaam van Christus relevant zijn, maar het is onlogisch om te zeggen dat, omdat er een gemeenschappelijkheid is, bijvoorbeeld tussen de geschriften van Paulus en Petrus, dat we dan alle geschriften van Petrus moeten aanvaarden alsof ze rechtstreeks aan ons zijn geschreven.

Paulus zijn verlangen om terug te keren

1Thessalonicenzen 2:17-18

Paulus was slechts drie sabbatten bij de Thessalonicenzen geweest (Handelingen 17:2), voordat hij door de ongelovige Joden werd gedwongen om te vertrekken (Handelingen 17: 5). Tijdens deze drie weken zag Paulus veel Grieken en een paar Joden tot geloof komen in Jezus Christus (Handelingen 17:4). Met de stad in rep en roer over het onderwijs van Paulus, smokkelden de gelovigen van Thessalonika Paulus in de nacht naar een veilige plaats.

Hetzelfde gebeurde in Berea toen ongelovige Joden, van Thessaloniki, hem kwamen zoeken. Ze joegen hem uit Berea en Paulus ontsnapte en reisde 300 mijl naar Athene, naar de zuidelijke rand van het moderne Griekenland (Handelingen 17:13-15). Nadat hij een tijd in Athene had gepredikt vertrok Paulus naar Korinthe, ongeveer 50 mijl naar het westen en bleef daar 18 maanden (Handelingen 18:11).

1 Thessalonicenzen 2:17-18 geven aan dat Paulus er slechts een korte tijd was (drie Sabbatten) en het was zeer zijn wens om hen te zien. Hij was bezorgd over hun geestelijke groei, hij wenste dat ze zouden blijven groeien in hun geloof (1 Thessalonicenzen 3:10). Ze hadden een goede start, maar Paulus wilde ervoor zorgen dat ze zouden blijven groeien zonder te struikelen, ondanks de verdrukking die ze ervoeren van de ongelovige Joden. Zoals het in 1 Thessalonicenzen 4:1 staat had Paulus hen alreeds onderwijs van de Heer gegeven hoe ze moesten wandelen om God te behagen. Alles wat ze nu nodig hadden om te doen was om die kennis toe te passen in het dagelijks leven. Deze dagelijkse wandel, in de pas met de Heer en in Zijn kracht, is het proces van heiliging en bepaalt de wil van de Heer voor elke gelovige vandaag de dag (1 Thessalonicenzen 4:3).

Lijden

1Thessalonicenzen 3:1-5

Terwijl Paulus predikte in Athene (zie Handelingen 17:15-18:1) vroeg hij naar Silas en Timotheüs om bij hem te komen. Het lijkt erop dat ze bij Paulus zijn gekomen en dat ze een tijdje bij hem waren te Athene totdat Paulus ten eerste wenste om te vernemen hoe de Thessalonicenzen het geestelijk deden (1 Thessalonicenzen 3:1-2). Hij stuurde Timotheüs terug naar Thessalonica omdat hij bezorgd was dat de verdrukking die ze ondervonden hen zou tegenhouden om geestelijk te groeien. Paulus had hen al verteld dat hij zou gaan lijden en dat ook zij het mikpunt van vervolging zouden worden. Hij was bang dat deze vervolging ervoor zou zorgen dat ze zich van de Heer zouden afwenden. In plaats van vast te staan als

sterke gelovigen, zouden zij zich dan vermengen met de wereld. Vervolging is een methode die Satan gebruikt om geestelijke groei tegen te gaan.

Paulus waarschuwt dat wij als Christenen zullen lijden (Filippenzen 1:29; Romeinen 8:17). Door te geloven en de Heer te volgen gaf hij de rijkdom en de prestige van een Farizeeër op. Paulus beschouwd al deze wereldse dingen als niets in vergelijking met wat de eeuwigheid voor ons in petto heeft (Filippenzen 3:7-11). Hoewel we misschien nooit fysiek zullen lijden voor Christus, zoals Paulus deed (1 Thessalonicenzen 2:2; 2:14; 3:4) zijn er andere manieren waardoor Christenen beproevingen en verdrukking kunnen ervaren. We hebben vaak te lijden als gevolg van de zonde in de wereld (Romeinen 8:22). Niet alleen is het hele universum aangetast door de zonde, maar ook de zonden van de mensen om ons heen kunnen ons zwaar treffen.

We zullen ook lijden tezamen met anderen die lijden (1 Korintiërs 12:26). Wanneer een andere gelovige verlies lijdt, ziek is of verschillende beproevingen ondergaat, moeten we samen met hem of haar lijden, omdat we allen leden van elkaar zijn. Wanneer we de last van een ander zijn probleem dragen, dan is het gewicht van die last verminderd. Paulus spreekt van degenen die gedeeld hebben in zijn lijden en preekt hen voor hun rol in zijn bediening (2 Korintiërs 1:3-7). Het is bemoedigend voor degenen, die betrokken zijn bij de bediening, om te weten dat er gelovigen die hen opbeuren met woorden van bemoediging en gebed. Gesterkt worden door gelovigen vermindert de negatieve aspecten die deel kunnen uitmaken van een bediening (Filippenzen 4:10, 14).

Toen Paulus leed, was hij niet alleen gericht op de dienst van Christus, maar ook in het dienen van de gelovigen die in het lichaam van Christus waren (Kolossenzen 1:24). Paulus, alswel Petrus, Jakobus en Johannes, verheugden zich waardig te zijn om te lijden voor Christus (Handelingen 5:41; Kolossenzen 1:24). Paulus wist dat, in vergelijking met zijn hemelse toekomst, dit lijden een kleine oneffenheid in de weg was (Romeinen 8:18). Stelt u zich eens voor dat u door afranselingen, zweepslagen, schipbreuken, gevangenschap, honger en ellende zou gaan, Paulus ging er door om deze leer van de Verborgtheid de wereld in te krijgen (2 Korintiërs 11:23-28; Filippenzen 4:12). Moeten wij het dan negeren, of het lichtvaardig opnemen of het mengen met onderwijs die bedoeld is voor een andere bedeling? Moeten we ons schamen om vrijmoedig te verkondigen wat Paulus onderwees (Romeinen 1:16) of de onderdelen waarvoor we ons schamen verbergen in het geval we iemand zouden beledigen of schrik aanjagen om naar onze kerk te komen? Zoals Paulus tot Timotheüs zegt dat hij moet "vasthouden aan de gezonde woorden" die Paulus hem leerde, zo moeten wij ook bereid zijn om te lijden als we getrouw de leer presenteren die door Jezus Christus rechtstreeks aan Paulus is gegeven (2 Tim. 1:13). Paulus presenteerde deze leer altijd op een zachtmoedige manier, maar zonder afbreuk te doen aan de integriteit ervan (1 Thess. 2:7; 2 Tim 2:24; Titus 3:2). Ik denk dat Paulus in staat was om veel leed te verdragen omdat hij, voorbij de vluchtige pijn van deze wereld, naar de eeuwigheid keek. Wetend dat hij exact deed wat God wilde dat hij deed gaf hem het vertrouwen om verder te gaan zonder na te denken hoe het fysiek of emotioneel van invloed kon zijn op hem. Ook wij kunnen deze "tijdelijke lichte kwellingen" overstijgen (2 Korintiërs 4:17) door onze geest op de hemelse gewesten te richten in plaats van hier in deze zondige wereld (Kolossenzen 3:2). Van nature willen we onze zinnen zetten op de dingen van deze wereld, maar in plaats daarvan moeten we onze zinnen zetten op de dingen van de Geest (Romeinen 8:5). Dit is een beslissing waarvan we ons bewust moeten zijn en aldus de Heilige Geest de controle geven over ons hele wezen. Als we proberen om niet te zondigen zijn we actief in het vlees en proberen de oude mens der zonde te reinigen. Als we ons realiseren dat er niets goed is in het vlees (oude mens) en God de volledige

controle geven, dan zullen we wandelen in de Geest en de vrucht van de Geest produceren (Romeinen 6:12-14; Galaten 5:16-25).

1 Thessalonicenzen Lesson 14

1 Thessalonicenzen 3:1-13

Standhouden wandelen?

1 Thessalonicenzen 3 opent met het feit dat Paulus zeer bezorgd is voor het geestelijk welzijn van de Thessalonicenzen. Hij was verbannen uit Thessalonica en Berea en is naar Athene gegaan en vervolgens naar Korinthe. Hij was op reis met een aantal gelovigen, maar liet Timotheüs en Silas achter in de regio van Berea. Zodra hij was aangekomen in Athene zond hij sommigen om Timotheüs en Silas te boodschappen om zich bij hem aan te sluiten (Handelingen 17:15). Het lijkt erop dat ze Paulus ontmoetten in Athene, toen zond Paulus Timotheüs (misschien met Silas) terug naar de Thessalonicenzen om te zien of ze bleven groeien in het geloof. Hij ging vervolgens naar Korinthe, waar Timotheüs en Silas hem ontmoetten na hun reis naar Thessaloniki (Handelingen 18:1-5). Paulus was zeer bemoedigd en getroost toen hij hoorde dat de Thessalonicenzen groeiden in het geloof en dat ze Paulus wensten te zien, net zoveel als hij hen wilde zien.

Paulus gebruikt een aantal interessante metaforen om ons Christelijk leven te beschrijven. Aan de ene kant wordt ons verteld om te wandelen op een waardige manier (Efeziërs 4:1; Kolossenzen 1:10; 1 Thessalonicenzen 2:12), wandelen door de Geest (Galaten 5:16), wandelt als kinderen van het licht (Efeziërs 5:8) wandelen volgens het voorbeeld van Paulus (Filippenzen 3:17) en wandelen in Christus (Kolossenzen 2:6).

Aan de andere kant vertelt Paulus ons om standvastig te zijn. We moeten standvastig in het geloof zijn (1 Korintiërs 16:13), stand houden tegen Satan (Efeziërs 6:11). Omdat het onmogelijk is om te wandelen, terwijl we standvastig moeten zijn, moet Paulus twee verschillende dingen in gedachten hebben. Ik geloof dat deze concepten het verschil benadrukken tussen onze positie in Christus en onze praktische wandel.

Standvastig zijn

1Thessalonicenzen 3:8

Paulus prijst hen dat ze standvastig zijn in het geloof. Standvastig zijn in hun geloof betekende dat ze zich niet af lieten brengen van hetgeen ze geloofden. De Thessalonicenzen leden vanwege de ongelovige Joden, dezelfde mensen die Paulus hadden weggejaagd uit Filippi, Thessalonica en Berea. Deze vervolging kon deze jonge gelovigen aan het twijfelen brengen met betrekking tot hetgeen Paulus hen had verteld en kon ervoor zorgen dat ze zich af zouden kunnen vragen of het de moeite waard was om hun hun nieuwe Christelijke leven na te streven. Het zou gemakkelijker voor hen zijn om terug te gaan naar hun afgoden. Dit betekent niet dat deze jonge gelovigen hun redding zouden verliezen, het zou alleen betekenen dat ze niet in staat waren om standvastig te zijn in de leer die aan hen onderwezen was door Paulus, Silas en Timotheüs. Hun geloof was zo jong dat ze gemakkelijk hadden kunnen gaan twijfelen of de inwonende Heilige Geest hen inderdaad had veranderd.

Dit was echter niet het geval, want zij omarmden wat Paulus hen had geleerd en stonden stevig in hun geloof in Jezus Christus. Ze waren in staat om sterk te staan omdat ze de woorden van Paulus als de woorden van God aanvaardden (1 Thessalonicenzen 2:13).

Ze waren in staat om pal te staan, omdat ze het onderwijs van Paulus daadwerkelijk omarmden. Dit principe wordt naar voren gebracht in Galaten 5:1 waar de Galaten weer onder de Wet werden getrokken. Paulus vermaant hen om zijn leer te volgen, namelijk dat ze vrij zijn van de Wet en smeekte hen om standvastig te zijn in zijn onderwijs.

Ook wij moeten standvastig zijn in ons geloof. Als we onze positie in Christus begrijpen zullen we in staat zijn om standvastig te zijn in het geloof. Kolossenzen 2:2 verbindt volle verzekerdheid met kennis, in het bijzonder van de verborgenheid van God zoals dat is geopenbaard aan en door Paulus. Als we worden gevoed met verkeerde leer dan zal het heel moeilijk zijn om standvastig in ons geloof te zijn. Degenen die de leer voor Israël voor zichzelf nemen zullen vaak zodanig worden onderwezen dat ze geloven dat ze hun redding kunnen verliezen. Die gegrondvest is in de leer van Paulus heeft de zekerheid om standvastig te kunnen zijn in hun geloof omdat de Heilige Geest hen heeft verzegeld. Standvastigheid vereist een juist onderwijs van de 13 brieven geschreven door de Apostel Paulus. De rest van de Bijbel is noodzakelijk ter lering (Romeinen 15:4), maar de 13 boeken van Paulus zijn absoluut noodzakelijk voor onze geestelijke groei.

Gegrondvest

Een ander nauw verwant woord dat wordt gebruikt in de Schrift, om het idee van standvastig aan te duiden, is het woord grondvesten. Dit woord betekent vaststellen, vast maken of vestigen. Cement is in het begin vloeibaar maar al snel verstevigt het tot een onbeweegbare vaste massa. Standvastigheid in het geloof is van cruciaal belang voor een gelovige om te kunnen wandelen op een manier die de Heer waardig is.

Als een gelovige niet in staat is om standvastig te blijven dan zal hij of zij nooit in staat zijn om geestelijk te groeien. We worden bevestigd of standvastig door het bestuderen van de Schrift, in het bijzonder de geschriften van Paulus (Romeinen 16:25). Ons standvastig of bevestigd zijn is niet ons eigen werk maar wordt in ons tot stand gebracht door God door de kracht van de Heilige Geest (2 Korintiërs 1:21-22). Dezelfde Heilige Geest, die aan Paulus de leer der Verborgenheid openbaarde (Efeze 3:5), werkt ook in ons leven om Zijn waarheden te openbaren. Als we de Schrift lezen en bestuderen werkt de Heilige Geest in ons en openbaart de waarheid van de leer van Paulus en openbaart de kracht die in de Schrift aanwezig is om onze geest van een werelds beeld te veranderen naar een goddelijk inzicht. Als we alles vanuit een goddelijk standpunt bekijken zullen we in staat zijn om sterk te staan en niet wankelen in ons geloof.

Wandelen

Als Paulus spreekt over het wandelen spreekt hij meestal in termen van gemeenschap. Als we wandelen met de Heer hebben we gemeenschap met Hem. Een goede wandel is alleen mogelijk als we ons leven aan Hem onderwerpen en de Heilige Geest in ons laten werken. Net zoals Jezus Zichzelf vernederde voor de Vader, is het ons doel om als Christus te zijn door onszelf te vernederen om het de Heer mogelijk te maken vrijelijk te heersen in ons leven. Het standvastig zijn lijkt te spreken over het sterk zijn in het geloof door het kennen van onze positie in Christus, onze wandel lijkt gerelateerd te zijn aan onze dagelijkse focus om

geheiligd te worden. Deze heiliging, of apart gezet te worden, spreekt van het worden als Christus. Hoewel alle gelovigen volledig geheiligd zijn door hun positie in Christus, weten we uit ervaring dat we nog een lange weg te gaan hebben om geheiligd te zijn. Ervaringsgerichte of praktische heiliging zou het levenslange doel van een gelovige moeten zijn. Dit gaat over een gelovige die er naar streeft om zijn of haar wandel met Christus te perfectioneren door de oude mens af te leggen, en vernieuwd te worden in de geest uws gemoeds en vervolgens de nieuwe mens aan te doen (Efeziërs 4:22-24). Om dit te bereiken moeten we de oude mens behandelen als zijnde dood, niet proberen om het aanvaardbaar te maken voor Christus. Er is niets in de oude mens dat God kan behagen (Romeinen 7:18).

De sleutel tot het leven van een leven dat God wegevallig is, geloof ik, het leren om de geest te vernieuwen. Er is geen inherent (= aanhangend) kwaad aangaande het lichaam van vlees. Het doet wat het verstand zegt dat het moet doen. Als de oude mens de controle heeft dan zal het lichaam kwaad doen. Als de nieuwe mens de controle heeft dan zal het lichaam God behagen. Het lichaam is slechts een aanwijzer van welk mens (oude of nieuwe) heerst. (Merk echter op dat het lichaam "goede" dingen kan doen volgens de standaard van de mensen maar dat ze niet welgevallig kunnen zijn voor God, omdat de "goede" daad niet wordt gedaan door de nieuwe mens in de kracht van de Heilige Geest). Een vernieuwde geest is een geest die zich voedt met de dingen van de Heer. In plaats van gelijkvormig te worden aan de wereld moeten we getransformeerd worden en dit wordt bereikt door God toe te staan om onze geest te transformeren. Voordat we gered zijn, is onze geest reeds gevormd door deze wereld. Zodra we hebben geloofd, kan Christus, met onze toestemming, de geest transformeren, het vormen om te voldoen aan Zijn wil.

Wees sterk in de Heer

Er zijn momenten in het leven van elke gelovige dat de aanvallen van Satan ons geloof zal doen schudden. In plaats van het overwinnende Christelijk leven te leven zullen we leven in verslagenheid. In plaats van te leven boven deze met zonde gevulde wereld zullen we er in worden getrokken. Onze wandel zal slap worden, onze gebeden lijken nergens heen te gaan en onze wens om te groeien in de Heer zal bijna onbestaanbaar blijken te zijn.

Paulus liep hier op vooruit door ons het gereedschap te geven dat we nodig hebben om de aanvallen van Satan te weerstaan. Het is Satans verlangen dat de gelovige vruchteloos wordt door zijn of haar leven voor zichzelf te leven in plaats van voor God te leven. We kunnen Paulus zijn strijd met het "zelf" zien in Romeinen 7 (de oude mens).

Onze verdediging is te vinden in Efeziërs 6 en wordt de wapenrusting van God genoemd. Deze bewapening is beschikbaar voor elke gelovige en is effectief, omdat het de kracht van God bevat. Als we de volledige wapenrusting van God aandoen zijn we in staat om standvastig in ons geloof te zijn en wanneer we stevig staan zullen we in staat zijn om te wandelen op een waardige manier.

1 Thessalonicenzen les 15

Praktische heiliging

1 Thessalonicenzen 4:1-8

We hebben in de afgelopen weken zaken besproken die gerelateerd zijn aan onze Christelijke wandel. Paulus brengt het naar voren door heel de eerste Thessalonicenzen brief want geestelijke groei is zeer belangrijk voor een Christen. Deze groei is alleen mogelijk door te kennen wat de Heer verwacht van de leden van het Lichaam van Christus en dat is alleen te vinden in de 13 brieven die geschreven zijn door de Apostel Paulus. De dingen die worden gedaan door de uiterlijke mens zijn vaak een indicatie of we al dan niet wandelen in de Geest, maar dat hoeft niet per se het geval te zijn. Het is voor mij mogelijk om deze klas in de kracht van mijn vlees te onderwijzen terwijl u denkt dat ik het doe in de kracht van de Geest. Met andere woorden, de uiterlijke expressie is niet noodzakelijkerwijs een indicatie voor de kracht achter de actie. Een Christen kan een uiterlijke actie wijzigen, zoals stoppen met vloeken, zonder dat te doen in Gods kracht. Een gelovige kan God echter alleen behagen als hij of zij God de volledige controle geeft om hem of haar van binnenuit te veranderen.

Heiliging

Heiligmaking en heiligheid zijn niets meer dan apart zetten. Als ik geheiligd ben dan ben ik apart gezet van de wereld en apart gezet voor de dienst van God. Positioneel ben ik apart gezet door de kracht van God en dat maakt me geheiligd. Zonde heeft geen invloed op deze vorm van heiliging en daarom is het alleen door mijn positie die ik in Christus heb dat ik geheiligd ben en voor altijd geheiligd zal zijn.

Ik moet echter door ervaring geheiligd worden. Mijn vlees (de oude mens) wil zichzelf behagen in plaats van God en daarom, in plaats van afgezonderd te zijn voor de dienst van God, heb ik mij afgescheiden voor mijn eigen plezier. Ik moet voortdurend de oude mens voor dood rekenen en alle sporen er van verwijderen, ik moet mijn geest vernieuwen en de dingen doen die de Heer zullen behagen. Het probleem is dat ik niet in staat ben of er zelfs niet naar verlang om dat te doen, want het “zelf” (de oude mens) wil alleen zichzelf behagen. Als ik de dingen moet doen die de Heer behagen dan moet ik de Heer toestaan om in mij te werken om mijn met afgrijpselijke zonden gevulde geest te veranderen (vernieuwen en herscheppen), zodat ik Hem kan behagen.

Veel Christenen proberen om de uitwendige mens te veranderen om te laten zien dat ze wandelen in de kracht van de Geest. Zij zullen God beloven om te veranderen. Zij zouden een lijst kunnen maken van dingen die ze moeten veranderen en elk item afstrepen waarvan ze denken dat ze die zonde overwonnen hebben. Als ze struikelen over een eerder overwonnen zonde raken ze gefrusteerd als gevolg van hun falen en uiteindelijk geven ze hun zoektocht om heilig te zijn op omdat het onmogelijk lijkt. Als ze Efeziërs 4:22-24 als hun gids hebben genomen, te beginnen met het afleggen van de oude mens, hebben velen geprobeerd om een godvruchtig leven te leiden, maar hebben zo vaak gefaald waardoor het een onmogelijke taak lijkt te zijn, zelfs als ze God vragen om hen daarbij te helpen.

Drie stappen of één stap?

Er zijn vele delen van de Schrift die een stap-voor-stap benadering lijken te geven in het dagelijks leven. Romeinen 12:1-2 zegt dat we onze lichamen moeten “stellen” tot een levende, heilige en Gode welbehagelijke offerande, niet gelijkvormig worden aan deze wereld maar veranderd worden door de vernieuwing van ons gemoed. Efeziërs 6:10-17 zegt ons om de borstplaat aan te doen, de schoenen, het schild enz. Efeziërs 4:22-24 vertelt ons om de oude mens af te leggen, vernieuwing van de geest en de nieuwe mens aan te doen. In werkelijkheid, wat Paulus lijkt te verdelen in stappen moet worden begrepen als een richtlijn.

Door het ontleden van Efeziërs 4:22-24 zien we dat het onmogelijk is om ieder deel afzonderlijk te doen. Het eerste wat Paulus noemt is het afleggen van de oude mens, dat is het stoppen met het doen van de dingen waarmee we onszelf behagen. De enige manier voor een gelovige om dat te bereiken is het wandelen in de kracht van de Heilige Geest. Als de gelovige werkelijk wandelt in Zijn kracht dan zou hij niet alleen de oude mens hebben afgelegd maar zichzelf bekleed hebben met de nieuwe mens die God geeft aan elke gelovige. Niet alleen dat, maar de geest van de gelovige zou in een vernieuwde staat zijn. De gelovige die vernieuwd wordt in zijn geest zou uiteraard de oude mens hebben afgelegd en het vervangen hebben door de nieuwe mens. Zolang de gelovige God toestaat om volledige controle over zijn leven te hebben, dan is die gelovige volledig binnen Gods wil.

Vernieuwing

Bij de geboorte krijgen we een geest die alleen wereldse dingen begrijpt. Onze geest is niet in staat om goddelijke dingen te begrijpen. Het is alleen in staat om zichzelf te behagen. Met de redding komt de Heilige Geest inwonen en de nieuwe mens. De natuurlijke geest moet vernieuwd worden (transformeren, herprogrammeren) zodat het kan functioneren in de geestelijke dingen. Wij kunnen functioneren in de macht van de zonde als we daarvoor kiezen; evenzo kunnen we God in ons leven de ruimte geven om onze geest zodanig te laten functioneren zodat we Hem behagen. Het is onmogelijk voor ons om op hetzelfde moment te functioneren in zowel de oude als de nieuwe mens (Galaten 5:16-17). God heeft de leiding of Hij heeft de leiding niet. Als God de leiding niet heeft dan ben je zelf degene die de leiding heeft.

Zelfs als we God de volledige leiding hebben gegeven, vindt er nog steeds een rijpingsproces plaats. De volwassen gelovige is beter uitgerust om met beproevingen en verleidingen om te gaan en is daardoor beter in staat om te blijven wandelen in de kracht van de Heilige Geest. De onvolwassen gelovige is veel meer geneigd om te struikelen, omdat hij / zij het proces niet begrijpt. Ons doel is om volledig geheiligd te worden op een praktisch (of ervarings) niveau, maar helaas zal zelfs de meest volwassen gelovige moeite hebben met altijd het juiste te doen. Ik prijs de Heer dat Hij ons inzicht heeft gegeven in de strijd van Paulus met zijn oude mens (het vlees) in Romeinen 7.

We gaan naar hetgeen we zoeken. Als we kijken naar de genoegens van deze wereld dan zal onze wandel er één zijn om onszelf te behagen. Als we wandelen om alleen God te behagen dan is dat omdat we naar Hem zien. De enige plek waar we God en Jezus Christus kunnen leren kennen is in de Schrift. Studie van de Schrift helpt ons om onze ogen op Hem gericht te houden en als gevolg daarvan zal onze wandel vanzelf volgen. Door de nieuwe mens te voeren, verhongert de oude mens. Hoe meer we de oude mens laten verhongeren, hoe zwakker het wordt en zal het gemakkelijker voor ons zijn om ons af te keren van de dingen van deze wereld. Als we in verleiding komen, heeft Jezus Christus ons al het nodige gereedschap gegeven dat nodig is om te kunnen standhouden in Hem, zonder terug te vallen tot de drang van onze oude mens. 1 Korintiërs 10:13 belooft dat er geen verleiding te groot voor ons zal zijn om te overwinnen met Gods hulp.

De meeste mensen die proberen om godvruchtig te leven zullen zich concentreren op het overwinnen van zondige trekken. Ze zijn voortdurend bezig met hun zonden en mislukkingen. Zelfs degenen die weten dat ze alleen kunnen veranderen door de kracht van God zullen zich spoedig verslagen voelen door hun onvermogen om deze alomtegenwoordige gewoonten te

overwinnen. Paulus beschrijft dit conflict tussen de oude en de nieuwe mens in Romeinen 7:17-20. De oplossing is, volgens vers 25, Jezus Christus. Merk op dat Paulus niet zei dat hij harder moest proberen om een goed en rechtvaardig leven te leiden maar dat zijn antwoord Jezus Christus was. Met andere woorden, hij concentreerde zich er op om zijn leven te leven door de kracht van de Geest (Galaten 5:16, 25). Hij probeerde niet harder om het negatieve te repareren maar liet God aan het werk in hem. Door zijn geest te vullen met de kennis van Zijn wil was hij in staat om te wandelen op een manier die de Heer waardig was (Kolossenzen 1:9).

De aansporing om de oude mens af te leggen en de nieuwe mens aan te doen, in Efeziërs 4:22-24, staat in de voltooid verleden tijd. Het moet een eenmalige gebeurtenis zijn. Het vernieuwd worden in de geest van ons gemoed wordt gezegd in de tegenwoordige tijd met de ondertoon dat het continu moet worden gedaan, zonder te stoppen. Zolang we een leven leven van voortdurende vernieuwing zullen we de nieuwe mens dragen, we zullen de gehele wapenrusting van God (Efeziërs 6) hebben aangedaan en zullen wandelen in de kracht van de Geest (Galaten 5). Op hetzelfde moment zullen we de oude mens niet dragen (en dus de dingen doen die de oude mens wil doen), en wandelen we niet in onze eigen kracht. Dus, de sleutel tot het overwinnen van slechte, zondige gewoonten is niet om zich te concentreren op de gewoonten zelf, maar op Christus. Proberen om een godvruchtig leven te leiden door het elimineren van slecht gedrag is als het nemen van een aspirine om zich te ontdoen van koorts. De koorts kan tijdelijk afwezig zijn, maar als het onderliggende probleem van de koorts niet wordt opgelost zal de koorts terugkeren. Op een vergelijkbare manier moeten we zorg dragen voor het onderliggende probleem in ons geestelijk leven door Jezus Christus de volledige controle over ons leven te geven. De vleselijke verlangens zullen verdwijnen als we leren leven door de Geest. We moeten niet stil blijven staan bij onze mislukkingen, maar streven om volledige heiliging (praktische heiliging) te bereiken door God de volledige heerschappij te geven over ons leven (Filippenzen 3:12-14). Onze geest zal vernieuwd, en daarom veranderd worden, als wij onze geest vullen met de dingen van de Heer (Romeinen 12:1-2; Filippenzen 4:8-9; Kolossenzen 3:2).

1 Thessalonicenzen les 16

Valkuilen met betrekking tot heiliging

1 Thessalonicenzen 4:1-8

Een terugkerend thema in 1 Thessalonicenzen is dat van heiliging. Het was Paulus zijn grootste zorg, nadat iemand tot geloof was gekomen, dat men zou groeien in de Heer. Groeien betekent het leren wandelen op een manier die Hem zal behagen. Zoals besproken in de vorige lessen is het absoluut onmogelijk voor de oude mens (waar we mee zijn geboren) om ook maar iets te doen dat de Heer behaagt. Dat is het waarom Paulus zegt dat we de oude zondige mens als dood moeten rekenen (Romeinen 6:2, 6, 11) en ons leven voor de Heer moeten leven. Door ons “zelf” (de oude mens) te behandelen alsof hij dood is staan we Jezus Christus toe om de volledige controle over onze geest te nemen en dus over onze acties. De geest, die oorspronkelijk bij de geboorte gericht is op de wereld, kan nu worden getransformeerd door Zijn vernieuwing (Romeinen 12:1-2). De vernieuwing van ons denken (Efeziërs 4:22-24) staat in de tegenwoordige tijd en dat betekent dat het iets is dat continu moet gebeuren. We kunnen wandelen in de kracht van het vlees (het zelf) of wandelen in de kracht van de Geest (Galaten 5:16, 25). Wanneer we Gods Woord in ons opnemen

(absorberen) en mediteren over de dingen die hem behagen (Filippenzen 4:8-9) dan wordt onze geest vernieuwd en wordt om die reden getransformeerd. Tijdens de keren dat we toestaan dat onze geest wordt getransformeerd hebben we de oude mens, en alle dingen die ermee verbonden zijn, afgelegd en hebben we de nieuwe mens aangedaan (Kolossenzen 3:5-10). We zijn dan in Gods volmaakte wil. Iedere Christen die zich ooit heeft afgevraagd wat Gods wil is voor hun leven hoeft alleen maar 1 Thessalonicenzen 4:3 te lezen om te zien dat deze vraag wordt beantwoord met het geheiligd worden. Dit leven van heiliging is alleen mogelijk door God toe te staan om de geest te vernieuwen en dit wordt gedaan door de oude mens voor dood te houden waardoor Hem de volledige controle wordt gegeven.

Dit proces is eenvoudig te vertellen, maar zal een leven van hard werken zijn om het te bereiken omdat de oude mens niet dood wil blijven. Het verheft maar al te vaak zijn lelijke kop om de volledige controle te nemen over hetgeen het vlees behaagt in plaats van wat God behaagt. Dat is het waar Paulus over spreekt in Romeinen 7 alwaar we enig inzicht hebben gekregen in zijn strijd tegen de zonde. We moeten nimmer terugkijken naar onze zonden en onze mislukkingen, maar naar Christus kijken. Als u valt, sta op en loop de wedloop (1 Korintiërs 9:24-27; Filippenzen 3:12-14). Paulus beveelt altijd een voorwaartse beweging aan in het leven van Christenen, en onze ogen gericht houden op de eeuwigheid (2 Korintiërs 4:18).

Valkuilen

De enige bijbelse manier om een leven te leven in volle heiliging is door te leven in een staat van voortdurende vernieuwing van de geest. Met deze vernieuwing komt verandering, het afleggen van de oude mens en het aandoen van de nieuwe mens. Om voortdurend de Heer waardig te wandelen vereist een voortdurende vernieuwing. Dit doen we door het vullen van de geest met de Schrift en al de dingen die waarachtig, eerlijk, rechtvaardig, rein, liefelijk en betrouwbaar zijn (Filippenzen 4:8).

Er is veel materiaal gepubliceerd om de gelovige dichter bij God te brengen. Er is veel te winnen door middel van andere inzichten over de betekenis en de toepassing van de Schrift. Elk boek dat we lezen zou ons moeten verwijzen naar de Schrift om te zien of deze dingen zo zijn. Dit is wat een goede Bereër doet. Toen ze Paulus hoorden prediken en leren gingen ze terug naar de Schrift om te controleren of het waar was wat hij zei (Handelingen 17:11). Dit is het voorbeeld dat vandaag de dag door ons moet worden gevolgd om ons op de juiste weg te houden. Alles moet worden beoordeeld door Gods Woord (2 Timotheüs 3:16; Psalm 119:105).

Helaas zijn er veel leringen in de kerk geïnfiltrerd die goddelijk en geestelijk klinken, maar bij nader onderzoek gevaarlijk blijken te zijn. Dit onderwijs mengt meestal veel waarheid met een beetje gif (zuurdeeg) en infuseert satanische concepten in onoplettende Christenen. We moeten ijverig zijn in onze zoektocht om te wandelen op een waardige manier, zodat we niet deze gevaarlijke leringen omarmen als een manier om dichter bij God te komen. Getrouwe fundamentele leraren van het Woord zijn zelfs afgeweken van deugdelijke Bijbelse concepten in een poging om Christus te ontmoeten op een diepere manier, en dat heeft duizenden Christenen beïnvloed om ondeugdelijke concepten te volgen. Sommige van deze concepten worden hieronder vermeld.

Contemplatief gebed

De ongeïnformeerden hebben de term waarschijnlijk gehoord en veronderstellen dat iemand iets overweegt tijdens het bidden. Zij die contemplatief gebed onderwijzen moedigen de deelnemers aan om hun gedachten te concentreren op een specifiek woord en dat net zolang herhalen totdat de geest vrij is van alle andere gedachten. Deze mantra bereidt de geest voor om boodschappen te ontvangen. Bij gebruik in Christelijke kringen zou de gekozen mantra God of liefde kunnen zijn en zou dan worden herhaald met het uiteindelijke doel van het onderdrukken van alle gedachten. Zodra de geest leeg is, dan is de deelnemer zogenaamd in staat om Gods aanwezigheid te voelen en Zijn stem te horen.

Contemplatief gebed is compleet het tegenovergestelde van wat het zegt te zijn. In plaats van het feit dat contemplatie of meditatie het onderwerp is om de geest helemaal vrij te maken, ter vervanging van het bidden, dat het spreken met God is, wacht hij of zij om te worden toegesproken. Dit is niets meer dan een new-age (nieuwe tijd) leer die is gechristianiseerd. Het idee van het ledigen van de geest wordt niet gevonden in de Schrift, maar is toonaangevend in de mystieke leer. Deze concepten worden geleerd in termen van het bereiken van een hoger niveau van spiritualiteit en zijn aangepast om gebruikt te worden op het werk, thuis of in de kerk. Iedere leer die de Schrift vervangt door gevoelens is gevaarlijk. Dit is één van de problemen met Sarah Young's boek "Jesus Calling". Ze ging de Alpen in en voelde een Aanwezigheid (waarvan ze dacht dat God het was) rondom haar. Ze beweert dat ze toen boodschappen van God ontving die ze vastlegde in haar boek. Zij ontving deze berichten door het ledigen van haar geest en te wachten op God om haar toe te spreken.

Het labyrint bidden

Het labyrint bidden is ontworpen om iemand het gebedsleven en meditatie te vergemakkelijken terwijl het zogenaamd helpt in hun zoektocht naar spirituele transformatie en genezing. Net als contemplatief gebed, zijn de wortels van het labyrint bidden sterk verbonden met het occulte en new-age praktijken en wordt het gebruikt als een toegangspoort tot het bovennatuurlijke. Het labyrint bidden heeft absoluut geen Schriftuurlijke ondersteuning. Zich dicht bij God voelen en het ontvangen van speciale berichten van Hem zijn niet mogelijk door deze heidense praktijk te omarmen. Een Christen zal natuurlijk door het bestuderen van de Schrift op God gericht worden. De ongelovigen zullen proberen om dit te verkrijgen door middel van niet-bijbelse middelen.

Andere dingen om waakzaam voor te zijn:

Yoga is veel meer dan alleen oefening, de filosofie achter yoga is dat het een weg naar spirituele groei en verlichting is. Het woord yoga betekent eigenlijk eenwording en verwijst naar de eenwording van God met het "zelf", het heeft een pantheïstische kijk op God (God is in alles en alles is in God). Zelfs als het enkel en alleen gedaan wordt voor de oefeningen, waarom zou een Christen dan worden geassocieerd met dingen die satanisch zijn? Paulus leert ons dat de gelovige geen vlees moest eten als hij wist dat het geofferd was aan de afgoden (1 Korintiërs 10:28). Hetzelfde idee kan worden toegepast op het beoefenen van yoga.

Geestelijke vorming: Terwijl het klinkt alsof het de moeite waard is, is het hele idee van geestelijke vorming eigenlijk heel onheilspellend. Degenen die de praktijken van geestelijke vorming volgen duiken feitelijk hals over kop in contemplatieve spiritualiteit en gebed en de zogenaamde Christelijke mystiek. Het idee is om God te vinden, niet in de Schrift, maar

binnen het “zelf” en een nauwere relatie met Hem ervaren door het verrichten van bepaalde praktijken.

Er zijn vele andere praktijken die mensen gebruiken om hen dichter bij God te brengen (of God dichter bij hen). Ze definiëren de nabijheid van God als het hebben van bijzondere ervaringen of boodschappen aan hen gegeven. Deze boodschappen worden verkregen door het ledigen van de geest en God toe te staan om een bijzondere openbaring te geven. Het is bijna onmogelijk om een lijst van alle verkeerde ideeën te maken die de kerk binnenkomen, maar er is een gemakkelijke manier om te beoordelen of een praktijk van Satan of van God is. Satan wil altijd mensen bij de Schrift vandaan trekken en ze laten denken dat ze in staat zijn om God rechtstreeks tot hen te laten spreken.

Paulus vertelt ons om na te denken (Filippenzen 4:8); te weten (1 Korintiërs 2:2; 2 Korintiërs 2:14; 4: 6; Efeziërs 3:19, 4:13, Filippenzen 3:8-10; Kolossensen 1:9-10; 3:10; 1 Timotheüs 2:40 te studeren (2 Timotheüs 2:15); en te mediteren (om na te denken over deze dingen) (1 Timoteüs 4:15) Het gaat daarbij om een actieve geest.

Er is geen sluiproute naar heiliging. Alles wat we weten over God komt uit de Bijbel. Kritische Christenen moeten altijd alert zijn op verklaringen van zelfs getrouwe Christen leiders die aangeven dat ze hebben gehoord of zelf God hebben ervaren buiten Zijn Woord. God zal niet in uw oor of in uw hart fluisteren. Hij kan, door de Heilige Geest, ons duidelijk maken wat we moeten doen, de betekenis van de Schrift openbaren en ons vrucht laten dragen, maar zal ons nooit rechtstreekse boodschappen van God geven buiten de Schrift om.

1 Thessalonicenzen les 17

De Opname

1 Thessalonicenzen 4:9-18

Paulus is klaar met het benadrukken van het belang van de juiste wandel om God te behagen. Volgens vers 3 is het Gods wil voor de Christen om te worden geheiligd door te wandelen in de Geest. Dit wordt gedaan door een voortdurende vernieuwing van de geest, de geest uit de Schrift te voeden en te mediteren op alles wat waarachtig, eerlijk, rechtvaardig, rein, liefelijk en eerzaam is (Filippenzen 4:8). De geest die wordt vernieuwd zal worden omgevormd zodat het niet langer gelijkvormig zal zijn aan de dingen van deze wereld, maar in totale onderwerping aan God zal zijn zodat Hij u kan gebruiken om vrucht te dragen (Romeinen 12:1-2; Galaten 5:22-23). Dit is Gods wil voor het leven van de gelovige.

U heeft de uitdrukking waarschijnlijk gehoord van “hij zo hemelsgezind is dat hij tegoed voor de aarde is”. Het is eigenlijk nauwkeuriger te zeggen dat het andersom is: Hij is zo aardsgezind dat hij niet goed genoeg voor de hemel is. Dit is de reden waarom Paulus zijn bespreking van heiliging eindigde met een aantal zeer praktische toepassingen. Er is echt niet zoiets als te hemelsgezind zijn omdat we voortdurend naar de hemel zouden moeten kijken in ons leven. Hemelsgezind zijn ontslaat ons niet onze verantwoordelijkheid op deze aarde. Als alles wat God wenste alleen onze redding was dan zouden we opgenomen zijn zodra we werden gered. Dat gebeurt niet en is het bewijs dat God een doel heeft voor iedere gelovige op deze aarde. Er zijn twee dingen die we moeten vervullen, één is om de boodschap van

verzoening aan wereld te brengen (2 Korintiërs 5:18-20) en de tweede is de opbouw van geloofsgenoten, die leden zijn van elkaar (Romeinen 12:5; 14 : 19; Kolossenzen 3:13-17).

Het natuurlijke resultaat van de heiliging is liefde voor anderen (vrucht van de Geest). Dit is de reden waarom Paulus hierover spreekt tot de Thessalonicenzen in 1Thess. 4:9-12. In feite worden de instructies over het hoe met elkaar te leven gegeven na de heiliging passages in Romeinen 12:1-18; Efeziërs 4:22-32 en Kolossenzen 3:1-17. Wij kunnen beoordelen hoe geestelijk we zijn door de manier waarop we onze geloofsgenoten behandelen.

De Opname gedefinieerd

1 Thessalonicenzen 4:13-18

Het woord Opname wordt niet gevonden in de Bijbel. Het komt van het Latijnse woord rapturo voor opgenomen worden of wegrukken (1 Thessalonicenzen 4:17). Het Griekse woord dat gebruikt wordt is harpazo en wordt gebruikt in de Schrift voor Satan die het gezaaide zaad wegrukt (Mattheüs 13:19); de wolf rukt de schapen weg (Johannes 10:12); niemand kan gelovigen uit Gods hand wegrukken (Johannes 10:28-29); wegrukken van Filippus bij de kamerling vandaan (Handelingen 8:39); soldaten rukken Paulus met geweld uit de woedende menigte (Handelingen 23:10); Paulus wordt opgetrokken (of weggerukt) in het paradijs (2 Korintiërs 12:2-4) en Jezus Christus wordt weggerukt in de hemel (Openbaring 12:5).

Net zoals de woorden drie-eenheid en incarnatie staat het woord Opname niet in de Bijbel, maar deze woorden beschrijven een bijbels concept. Het woord Opname heeft het idee van worden weggerukt. Als gelovigen zullen we worden weggerukt naar de hemel aan het einde van het programma van de Verborgenheid voor de Kerk, het Lichaam van Christus.

Algemene interpretaties

Geen Opname

De Opname heeft veel verschillende interpretaties. Er zijn vele gelovigen die zeggen dat er geen Opname is, alleen een Wederkomst. Ze zeggen dat de Opname een verzonnen concept is van John Darby in de vroege jaren van 1800. Jezus zei zelf dat hij zou terugkeren naar de aarde voor het oprichten van Zijn Koninkrijk. Er is geen plaats voor de leer van de Opname in het onderwijs van Jezus. Dezelfde mensen zeggen dat 1 Thessalonicenzen 4:17 verkeerd wordt geïnterpreteerd en toegepast. Deze verzen, zeggen ze, gaan alleen over gestorven gelovigen die weer tot leven zullen worden gebracht vóór de wederkomst van Christus en geven troost dat we zullen worden herenigd. Verzen die wij gebruiken voor de Opname zouden, zeggen ze, alleen maar ingaan op details van de Wederkomst. Over deze leer zal in de toekomstige lessen uitgebreid worden teruggekomen met de nadruk op de Opname vóór de Verdrukking.

Theorie van een gedeeltelijke Opname

Er zijn mensen die geloven dat alleen christenen die uitzien en wachten op de komst van de Heer zullen worden opgenomen voor het begin van de Verdrukking. Zie Lukas 21:36: (Waakt dan te aller tijd, biddende, dat gij moogt waardig geacht worden te ontvlieden al deze dingen, die geschieden zullen, en te staan voor den Zoon des mensen). Openbaring 3:10 (Omdat gij

het woord Mijner lijdzaamheid bewaard hebt, zo zal Ik ook u bewaren uit de ure der verzoeking, die over de gehele wereld komen zal, om te verzoeken, die op de aarde wonen). Deze veronderstelling splitst het Lichaam in degenen die heilig zijn en degenen die het nodig hebben om heilig gemaakt te worden. Paulus maakt duidelijk dat we allemaal heiligen zijn (1 Korintiërs 1:2; Efeziërs 1:1; Filippenzen 1:1). We zijn niet onder het oordeel (Romeinen 8:1) en zijn alreeds door God gezien als gezeten in de hemel (Efeziërs 2:6). Het Lichaam van Christus wordt altijd voorgesteld als een verenigde groep die allen behandeld zullen worden als één in Christus (1 Korintiërs 12:13; Galaten 3:27-28). Er is absoluut geen bijbels bewijs dat de Opname zal worden gegeven als een beloning voor degenen die zichzelf heilig genoeg hebben gemaakt. We hoeven geen werken te verrichten om onze weg naar de hemel te verdienen.

Opname in het midden van de Verdrukking

Een andere, meer voorkomende gedachte, is dat de kerk zal worden opgenomen in het midden van de Verdrukking. Het is op dit punt dat de gruwel der verwoesting plaats vindt als de anti-Christ zichzelf in de tempel plaatst en zich voordoeft als God (Daniël 9:27; Mattheüs 24:15). Deze laatste helft van de Verdrukking wordt genoemd de Grote Verdrukking en wordt gezien als de toorn van God die wordt uitgestort op de aarde (Mattheüs 24:21). Deze tijd van grote toorn is ook te vinden in Openbaring 6:17 en markeert het midden van de Verdrukking.

Degenen die deze theorie geloven zien de hele Verdrukking niet als Gods toorn. Volgens de profetie van Daniël is er slechts één week (= zeven jaar) nog niet voltooid (Daniël 9:24-27). Jeremia 30:3-8 spreekt over de Heer die Israël terugbrengt in het land om Zijn toorn over hen uit te storten. Volgens Ezechiël 20:34-38 zal God Israël terug brengen in het land om hen Zijn woede te tonen. Dit moet worden gedaan vóór het midden van de Verdrukking, omdat op dat moment Israël opnieuw zal worden verspreid (Mattheüs 24:15 ev). Merk op in vers 41 dat God opnieuw gelovig Israel in het land zal verzamelen en geeft het permanent aan hen in het Duizendjarig Rijk. De hele Verdrukking wordt aangeduid als een tijd van Gods toorn. Echter is ons, in het Lichaam van Christus, beloofd dat we niet door deze toekomstige toorn hoeven te gaan (1 Thessalonicenzen 1:10). Deze toorn, in de Verdrukking, is een zuivering van Israël (Maleachi 3:2-3; Zacharia 13:9) en heeft niets te maken met de kerk omdat we al gezuiverd zijn (Romeinen 8:1; 1 Korintiërs 6:11; Efeziërs 5 :25-27).

Opname na de Verdrukking

De aanhangers van deze theorie zeggen dat de opname gebeurt aan het einde van de Verdrukking. Ze zien de Opname als de eerste fase van de Wederkomst. De gelovigen zullen worden opgenomen om met de Heer te zijn om vervolgens onmiddellijk met Hem terug te komen om te heersen in het Duizendjarig Rijk. Zij stellen dat er heiligen in de Verdrukking zullen zijn (Openbaring 13:7) en dat de opstanding van de doden de eerste opstanding is (Openbaring 20:5), die plaatsvindt aan het einde van de Verdrukking.

Echter, zoals met de theorieën hierboven, zullen we niet door Gods toorn gaan omdat wij onder geen enkele veroordeling zijn (Romeinen 8:1). Ze hebben ook een probleem met de “weerhouder” in 2 Thessalonicenzen 2:5-10. De verwijdering van de weerhouder luidt het tijdperk van de antichrist in. Als de Heilige Geest de Weerhouder is dan kan Hij niet worden verwijderd terwijl het Lichaam van Christus nog steeds in de wereld is omdat de Heilige Geest ons verzegelt tot de dag der verlossing (Efeziërs 4:30). Als de weerhouder de Kerk is, het Lichaam van Christus, doet hetzelfde probleem zich voor.

Alle bovenstaande standpunten ontstaan als gevolg van het verzaken om onderscheid te maken tussen het Profetische programma van Israël en het programma der Verborgenschap voor de Kerk, het Lichaam van Christus. Er komt alleen duidelijkheid wanneer deze twee programma's worden gescheiden. De volgende lessen zullen ernaar streven om deze twee programma's te scheiden en maakt duidelijk dat de Opname vóór de Verdrukking plaats vindt.

1 Thessalonicenzen les 18

Opname vóór de Verdrukking

1 Thessalonicenzen 4:13-18

We hebben eerder gesproken over een aantal opvattingen over de Opname en nu zullen we de Opname vóór de Verdrukking beschouwen. Er zijn veel mensen die terug deinzen voor deze visie ten gunste van een Opname in het midden of aan het einde van de Verdrukking. Ik geloof dat dit komt omdat de meeste mensen niet begrijpen hoe Israël (Profetie) en het Lichaam van Christus (Verborgenschap) volledig van elkaar zijn gescheiden en verschillende programma's hebben. Als God met Israël werkt dan doet Hij dat met dien verstande dat Israël bestaat uit gelovigen en ongelovigen. De kerk, het Lichaam van Christus, bestaat echter alleen uit gelovigen. Dat is de reden waarom Israël door een zuiveringsproces moet gaan vóórdat ze het Duizendjarig Rijk binnengaan. Deze zuivering vindt plaats tijdens de Verdrukking (Maleachi 3:2-4; Zacharia 13:9; Jesaja 1:25). In feite heeft de Verdrukking een tweeledig doel; Israël te zuiveren (Daniël 9:24) en de wereld te straffen (Deuteronomium 30:7; Jeremia 30:11). Dit zal leiden tot het einde van de tijden der Heidenen (Lukas 21:24) en brengt de tijden van verkoeling (Handelingen 3:19), het Duizendjarig Rijk met Jezus Christus die regeert vanuit Jeruzalem (Jeremia 23: 5-6) .

De kerk, het Lichaam van Christus, is al zo zuiver als maar kan. We werden zuiver gemaakt (heiligen) volgens (Efeziërs 5:26; 1 Korintiërs 6:11; Titus 3:5). Er is geen reden voor de Kerk om door het zuiveringsproces van de Verdrukking te gaan. Als de mensen op de juiste wijze Israël zouden scheiden van de Kerk dan zou deze verwarring er niet zijn. Dat is de reden waarom we geen enkele informatie over de Opname vinden buiten de brieven van Paulus. Paulus werd een Verborgenschap geopenbaard, de inhoud had betrekking op de Kerk, het Lichaam van Christus; een nieuwe entiteit (Efeziërs 2:13-15; 3:5-6), bestaande uit gelovige Joden en Heidenen en volledig gescheiden van Israël. De Heidenen kunnen nu rechtstreeks tot God komen zonder tussenkomst van Israël. Velen, zelfs degenen die beweren dat ze de Schrift recht snijden (2 Timotheüs 2:15), gaan terug naar passages die geschreven zijn aan Israël op het moment dat het Evangelie van het Koninkrijk werd gepredikt; ze beweren dat ze daar de Opname kunnen vinden. Bijvoorbeeld:

Mattheüs 24:40-41: 40 Alsdan zullen er twee op den akker zijn, de een zal aangenomen, en de ander zal verlaten worden. 41 Er zullen twee vrouwen malen in den molen, de ene zal aangenomen, en de andere zal verlaten worden.

Ze zeggen dat degenen die aangenomen worden de Opname ervaren, en dus weggerukt worden tot God. Zij negeren dat deze gebeurtenis vergelijkbaar is met de dagen van Noach toen de kwaden werden weggenomen, net zoals het onkruid werd uitgetrokken en verbrand in de gelijkenis beeltenis van de eindtijd (Matteüs 13:24-30).

Er zijn er die Mattheüs 24:42-44 verbinden met de Opname. Deze passage wordt vaak gebruikt om aan te tonen dat Jezus Christus terugkomt op een onverwacht moment om ons naar huis te halen om bij Hem te zijn. Echter zal Jezus des nachts niet inbreken in het huis en ons stelen. Deze passage gaat over (het huis van) Israël dat niet gereed is en over degenen (personen) die niet gereed zijn en weggenomen worden en veroordeeld. Ze zullen niet klaar voor Zijn komst, omdat ze niet de tekenen hebben gelezen, zoals de gelovigen binnen Israël wel zullen doen. De gelovigen zullen weten wanneer Jezus Christus zal terugkeren en zijn gereed voor Hem (Lukas 21:36). Wij hebben daarentegen geen tekenen te lezen. In het beste geval hebben we aanwijzingen dat de Opname spoedig kan gebeuren, maar geen specifieke tekenen zoals die aan Israël werden gegeven met betrekking tot de Wederkomst.

Opname vóór de Verdrukking

De Opname vóór de Verdrukking is alleen te vinden in de brieven van Paulus. Alles wat we weten over de Opname wordt in principe in de volgende verzen gevonden: 1 Korintiërs 4:14; 15:51-57; 1 Thessalonicenzen 1:10; 4:13-18; 5:8-11; 2 Thessalonicenzen 2:1-8. Hoewel we niet heel veel informatie hebben, hebben we alles wat God wilde dat we moeten weten en het is genoeg om onze theologie van de Opname op te bouwen.

Paulus heeft de Thessalonicenzen bekwaamt in het belang van het geheiligd worden en het begrijpen wat er gebeurt met de gelovige bij de komst van de Heer. Het eerste wat Paulus hen vertelt is dat Jezus Christus levend in de hemel is en dat Hij zal terugkomen om de gelovigen te redden van de toekomstige toorn. Gelovigen (de Kerk) zal deze toorn niet ervaren, maar Israël zal dat wel ervaren tijdens de Verdrukking. Paulus spreekt daarom niet over een gebeurtenis met betrekking tot Israël.

Velen die de Opname verwerpen zeggen dat de toorn de hel is. Zij interpreteren de verzen, die zeggen dat we de toorn niet zullen ondergaan, zodanig dat het betekent dat we niet naar de hel gaan. 1 Thessalonicenzen 5 lijkt deze interpretatie te beletten. De hele context van de verzen 1-3 spreekt van de Verdrukking, terwijl de verzen 4-8 degenen contrasteren die in de Verdrukking zijn met de leden van het Lichaam van Christus. Paulus concludeert in vers 9 dat wij, in de kerk, niet bestemd zijn voor de toorn (van de Verdrukking, waarover hij zojuist sprak). Er is niets dat over de hel gaat in de vorige verzen dus waarom zou Paulus opeens zeggen dat we niet bestemd zijn voor de toorn van de hel?

Paul gaat verder om alles over de Opname te leren aan de Thessalonicenzen door het beantwoorden van de vraag: "Wat gebeurt er met de gelovigen die zijn gestorven?" Het antwoord van Paulus is er één die de gelovigen gedurende honderden jaren heeft getroost, dat degenen die geloven in het Evangelie van Genade (die geloofden in de Persoon van Jezus Christus en in zijn voltooide werk van dood, begraving en opstanding 1 Korintiërs 15:1-4), maar die sindsdien zijn gestorven terug zullen komen met Hem als Hij komt om de levende gelovigen weg te rukken. Deze doden in Christus hebben een lichamelijke vorm, maar hun aardse lichaam is in het graf. Ze zijn op dit moment in Gods aanwezigheid, wakker, herkenbaar, en hebben interactie met elkaar (Lukas 16:19-31; 23:43; 2 Korintiërs 5:8; Mattheüs 17:3; 1 Thessalonicenzen 5:10; Openbaring 6:9-11). Degenen die denken dat de ziel slaapt zeggen dat omdat ze het dode lichaam verwarren als zijnde in slaap gebracht met de ziel (Johannes 11:11-12).

Deze lichaamloze geesten willen worden bekleed met hun menselijke lichamen en dit zal gebeuren bij de opstanding (2 Korintiërs 5:2-4). 1 Korintiërs 15 geeft ons een aantal details

over wat er zal gebeuren bij de Opname. Vers 51 maakt duidelijk dat we, hoewel niet iedereen van ons in leven zal zijn op het moment van de Opname, allen zullen veranderd worden. Degenen die gestorven zijn in Christus krijgen, volgens vers 52, hun lichamen en dan zullen wij allen veranderd worden. Het lichaam moet worden veranderd om voor de eeuwigheid te kunnen leven met Christus. We krijgen hetzelfde soort lichaam die Jezus kreeg bij zijn opstanding (Filippenzen 3:21). Net zoals het zaad sterft in de grond om een geheel nieuwe plant voort te brengen, zo sterft het lichaam, wordt begraven maar zal weer opstaan in een onvergankelijke vorm, opgewekt worden in heerlijkheid, en krijgt een nieuwe kracht die zal worden gebruikt voor Gods doelen in de eeuwigheid (1 Korintiërs 15:42-44, 49).

Als we teruggaan naar 1 Thessalonicenzen 4 zien we, evenals in 1 Korintiërs 15:52, dat de doden in Christus eerst zullen worden opgewekt, dan zullen de levenden volgen. De Heer zal uit de hemel neerdalen met een geroep (Ik denk dat het een kreet van overwinning en vreugde is omdat Zijn grote plan van verlossing en Zijn triomf over de dood zijn volbracht). Gejuig wordt in de Schrift gezien als een vreugdevolle gebeurtenis (herovering van de Ark des Verbonds - 1 Kronieken 15:28, herbouw van de tempel - Ezra 3:11; het Duizendjarig Rijk - Jesaja 42:11; 44:23; bij de schepping - Job 38:7) en als overwinning op een vijand (Amos 2:2; Psalm 5:12).

Samen met dit gejuich zal er de stem van een aartsengel zijn en het geluid van een bazuin. 1 Korintiërs 15:52 noemt dit de laatste bazuin. Wanneer de bazuin zal slaan, zullen de doden in Christus opstaan. Deze laatste bazuin wordt vaak verward met de zevende bazuin in Openbaring 11:15 waar gezegd wordt dat de koninkrijken van de wereld nu de koninkrijken van Jezus Christus zijn. De bazuinen in het boek Openbaring staan volledig los van de laatste bazuin bij de aankondiging van de Opname. Als ze hetzelfde waren dan zou de Opname inderdaad plaatsvinden in het midden of zelfs aan het einde van de Verdrukking. Alle bazuinen in het boek Openbaring onthullen pijn en lijden als God Zijn toorn uitstort over de hele wereld en Hij zich voorbereidt om de controle over de aarde te nemen. De bazuin die we horen bij de Opname is één van vreugde als we eindelijk onze volledige erfenis krijgen. Deze bazuin is totaal verschillend van de bazuinen in het boek Openbaring.

Merk op dat er in 1 Thessalonicenzen geen melding wordt gemaakt van de komst van de Heer naar de aarde om Zijn Koninkrijk op te richten. Dat zou zeker belangrijke informatie zijn als dat het geval was. In plaats daarvan zien we de Heer uit de hemel neerdalen om ons weg te nemen van de aarde om met Hem te zijn. We zullen hem dienen in de hemel, terwijl Israël Hem op deze aarde zal dienen (1 Korintiërs 6:2; Filippenzen 3:20). Bij de Wederkomst wordt Jezus Christus gezien als neerdalende op de Olijfberg voor de ontmoeting met gelovig Israël dat bij het huwelijk van het Lam voor eeuwig zal worden verenigd met Hem (Zacharia 14:1-4; Openbaring 19:7-8; Mattheüs 22:1-14). Wij zijn al verenigd met Christus als Zijn Lichaam zonder de noodzaak om te worden verenigd met Hem als bruid.

1 Thessalonicenzen les 19

Opname vóór de Verdrukking deel 2

1 Thessalonicenzen 4:13-18

Eén van de belangrijkste punten om te onthouden bij de bespreking van de Opname is dat het alleen gaat over de Kerk, het Lichaam van Christus. God handelt niet langer met Israël als

volk omdat ze tijdelijk opzij gezet werden als gevolg van de afwijzing van hun Messias (Romeinen 11:1-2, 17-26). Als God door wilde blijven werken met Israël zou hij dat doen door de 12 Discipelen. God zette niet alleen het volk Israël opzij, maar ook de 12 Discipelen en verving ze door de Apostel Paulus. De Discipelen konden hun bediening zeker hebben uitgebreid naar de Heidenen, maar omdat Gods Profetische programma voor Israël tot een einde kwam maakte hij niet langer gebruik van de Discipelen maar koos voor een speciale Apostel om naar de Heidenen te gaan (Handelingen 9:15; Romeinen 11:13 ; Galaten 2:7). De profeten verkondigden de Wederkomst (Daniel 7:13-14; Zacharia 14:4), Jezus leerde de Wederkomst (Mattheüs 16:27-28; 24:27-31) en Petrus schreef over de Wederkomst voor zijn volk, de Joden (2 Petrus 3:10-13), terwijl Paulus zich richtte op de Opname, een gebeurtenis waarbij wij worden opgenomen om de Heer in de lucht te ontmoeten (1 Thessalonicenzen 4: 15-17) terwijl zij, de Joden, de Heer als een dief zullen ervaren (1 Thessalonicenzen 5:2).

Het tijdstip van de Opname

Onze vorige lessen schetsten een aantal theorieën over wanneer mensen denken dat de Opname zal plaatsvinden. Mijn stelling is dat de Opname vóór de Verdrukking de enig mogelijke tijd is voor de Opname. Het eerste stukje bewijs hiervoor is dat de Opname alleen is te vinden in de brieven van Paulus die alleen aan de Kerk, het Lichaam van Christus, schreef. De Opname markeert dus het einde van het huidige tijdperk van Genade oftewel het tijdperk van de Kerk. Uiteraard is dit 'bewijs' alleen geldig als God daadwerkelijk het programma van Israël heeft gescheiden van het programma van de Kerk. Ik geloof dat de lessen uit het verleden dat voldoende hebben aangetoond.

Een andere reden voor de Opname vóór de Verdrukking heeft te maken met de kerk (een andere) die door een tijd gaat van Gods toorn of zuivering. De meeste van de andere theorieën erkennen dat we niet door Gods toorn gaan, dan gaan ze verder om Gods toorn te definiëren alsdat het op verschillende momenten tijdens de eigenlijke Verdrukking begint. Hiermee tonen ze aan dat de toorn van God de gehele zeven jaar van Verdrukking beslaat en dat zou de Opname vóór de Verdrukking bewijzen.

Laten we eerst het aantal jaren, dat de Verdrukking zal duren, vaststellen. Veel mensen geloven dat de Verdrukking 3-1/2 jaar zal duren omdat ze een verwijzing zien naar de Grote Verdrukking in Mattheüs 24:21. Het boek Openbaring noemt deze periode ook 3-1/2 jaar door gebruik te maken van 1.260 dagen (12:6), 42 maanden (13:5) en tijd, tijden en een halve tijd (12:14; Daniel 7:25; 12:7). Dit gaat voorbij aan de profetische tijdlijn van Daniël die de geschiedenis van Israël ontvouwd voor de komende 490 jaar (70 jaarweken). Alles is volgens deze profetie al vervuld, behalve de vervulling van de laatste zeven jaar. Dit betekent dat Israël nog zeven jaren van de profetie moet doorstaan voordat Christus de troon bestijgt in het Duizendjarig Rijk. Deze laatste zeven jaar is de Verdrukking.

Dreiging

Als er iets op handen is kan het heel snel of op elk moment gebeuren. Wanneer de Opname in beeld is zeggen velen dat het op handen is, want er is niets in de weg dat Christus zijn terugkomst vertraagt om de gelovigen weg te nemen. Dit betekent dat er geen profetie meer hoeft te worden vervuld vóór Zijn terugkomst.

Paulus vertelt ons dat de Opname deel uitmaakt van de Verborgenheid die aan hem is geopenbaard door Jezus Christus (Galaten 1:11-12). Hij geloofde dat hij onder de levenden zou zijn wanneer het gebeurde. Merk op hoe hij het woord “wij” gebruikt als hij spreekt over degenen die in leven zouden zijn in 1 Thessalonicenzen 4:15, 17. Dit toont aan dat hij verwachtte om "Opgenomen" te worden met de rest van de levende gelovigen wanneer Christus terugkomt voor de kerk.

Van de Wederkomst kan niet worden gezegd dat het aanstaande is, want er zijn nog steeds dingen op de profetische tijdlijn van Israël die nog moeten worden vervuld. Zij die wachten op de Wederkomst zullen weten dat het nabij is omdat ze door de Verdrukking zullen gaan en ze de maanden en jaren kunnen aftellen voordat Hij terugkomt. Dat is mogelijk omdat ze de tekenen kunnen lezen zoals die aan de Discipelen gegeven zijn in Mattheüs 24. Volgens Daniël 9:27 zal de Verdrukking beginnen met de ondertekening van een vredesverdrag. Drie en een half jaar later zal de gruwel der verwoesting, de antichrist, de tempel overnemen en zichzelf als God stellen (Daniël 9:27; Mattheüs 24:15). Het gebruik van deze tekenen zal genoeg voor hen zijn om te weten dat de Wederkomst nabij is. Zij zullen in staat zijn om uit te kijken naar de tekenen en te wachten op de komst van Jezus Christus voor het oprichten van het Koninkrijk (Jesaja 25:9; Micha 7:7; Lukas 12:36-40).

Aan de andere kant hebben wij al meer dan 2.000 jaar gewacht op de terugkeer van Jezus Christus. Er zijn geen specifieke tekenen aan ons gegeven zoals Jezus aan de Discipelen gaf met betrekking tot de Wederkomst. Als de Heer daarvoor kiest kunnen we nog wel 2000 jaar moeten wachten. Dit is omdat we leven in een geheel nieuw programma dat geheel gescheiden en verschillend is van het profetische programma van Israël. Als er geen veranderingen gekomen waren in Gods programma dan zou de Verdrukking zijn begonnen bij de steniging van Stefanus zoals er staat geschreven dat Jezus klaar stond om te verkondigen het einde van Zijn genade en het begin van Zijn toorn over de wereld.

Het “staan” van Jezus

Bij het bestuderen van voorbeelden waar Jezus staande wordt afgebeeld kan licht werpen op de gebeurtenissen rondom Israël, in het bijzonder met betrekking tot de Verdrukking. Volgens Efeziërs 1:20 en Romeinen 8:34, toen Jezus Christus was opgevaren naar de hemel, wordt Hij afgebeeld als gezeten aan de rechterhand van God. Dit toont aan dat, in tegenstelling tot de priesters die voortdurend dieren offerden, Jezus Christus het volmaakte offer was dat eenmaal werd geofferd en waarna Hij ging zitten, Zijn werk was voltooid (Hebreeën 10:11-12). Hebreeën 10:13 zet deze gedachtengang voort met een aantal interessante inzichten zeggende dat Hij deze zittende houding zal handhaven totdat Zijn vijanden tot Zijn voetbank zijn gemaakt. Dus zal er een tijd in de toekomst zijn wanneer Zijn vijanden Zijn voetbank worden en dit zal gebeuren wanneer Jezus opstaat.

Opmerking van de vertaler

Statenvertaling: *“Hebr. 10:12-13: 12 Maar Deze, een slachtoffer voor de zonden geofferd hebbende, is in eeuwigheid gezeten aan de rechter hand Gods; 13 Voorts verwachtede, totdat Zijn vijanden gesteld worden tot een voetbank Zijner voeten.*

King James Vertaling: “*Hebr.10:12-13: 12 But this man, after he had offered one sacrifice for sins for ever, sat down on the right hand of God; 13 From henceforth expecting till his enemies be made his footstool.*”

De Statenvertaling is hier niet juist! Vergelijk de vetgedrukte gedeelten. Christus zit niet voor eeuwig aan de rechterhand Gods maar heeft door één offer voor eens en altijd de zonden weggedaan.

Psalm 110:1 wordt geciteerd in Hebreeën en toont de Vader (De Heer) die spreekt tot de Zoon, Jezus Christus (mijn Heer), waarin staat dat Hij blijft zitten totdat Zijn vijanden worden onderworpen en op dat moment krijgt hij het Koninkrijk en de heerschappij over deze vijanden. Let op dat deze vijanden zullen worden onderworpen en niet per se gedood worden (vers 2). Andere verzen ondersteunen dat Jezus Christus staande wordt gezien als de aarde zal worden geoordeeld (Psalm 82:8; 94:2) en Gods toorn zal worden uitgestort (Psalm 7:6; Zefanja 3:8).

Door deze dingen in het achterhoofd te houden is het mogelijk om te begrijpen waarom de religieuze leiders van Israël Stefanus uit de stad sleepten toen hij naar de hemel keek en zei dat hij Jezus zag staan aan de rechterhand van God. De Farizeeën waren zich zeer bewust van dit vers omdat Jezus hen ermee had geconfronteerd in Mattheüs 22:41-46. Ze waren niet woedend omdat Jezus opstond om Stefanus te verwelkomen in de hemel, hun woede was gericht tegen Stefanus dat hij er op durfde te wijzen dat God op het punt stond Zijn toorn over Israël uit te gieten. Diep van binnen begrepen ze dat ze werden geroepen als objecten van Gods oordeel en toorn. Dit zou het begin worden van de Verdrukking, de volgende gebeurtenis op de profetische tijdlijn. Deze afwijzing van de boodschap van Stefanus was eigenlijk een afwijzing van de Heilige Geest die Stefanus had vervuld. Hun godslastering (verwerpen van de Heilige Geest) werd niet vergeven, eerder hadden zij de Vader en de Zoon al verworpen (Johannes de Doper, Johannes 5:36). Het was de laatste oproep aan Israël om hun Messias, vóór de Verdrukking, te accepteren.

In Openbaring 3:20 staat Jezus aan de deur en klopt om toegang te krijgen tot de gemeente te Laodicea. Velen interpreteren dit alsof Jezus klopt op de deur van het hart van een ongelovige en dat Hij die persoon smeekt om de deur van zijn hart te openen voor Jezus om gered te worden. Dit is een complete verdraaiing van de context want vers 19 maakt duidelijk dat Hij komt om te berispen en te kastijden. Jakobus 5:9 is een parallelle passage die Jezus Christus toont als de Rechter die voor de deur staat. Dit gaat samen met de gelijkenis van de bruiloft in Mattheüs 25:1-12. Degenen die hun Messias verwierpen staan buiten te kloppen om het Koninkrijk in te gaan.

Nog een laatste opmerking, Jezus wordt wandelende getoond in het midden van de zeven gemeenten (kandelaars) in Openbaring 2:1. Dit is een houding van oordeel en heeft daarom niets te maken met de kerken in deze bedeling (Ef. 3:2) van Genade. Dit zijn kerken die worden gevormd tijdens de zevenjarige Verdrukking.

1 Thessalonicenzen les 20

De Wederkomst (op de aarde)

1 Thessalonicenzen 5:1-3

Eén ding dat mensen verwacht als ze 1 Thessalonicenzen doorlezen is dat Paulus, sprekend over de Opname, dat vermengd met dat van de Wederkomst. Degenen die geloven dat de Opname de Wederkomst is zullen deze verzen lezen alsof ze één en dezelfde gebeurtenis weergeven. Wie aandachtig leest merkt belangrijke details op en begrijpt dat de Opname een geheel andere gebeurtenis is dan de Wederkomst. Dit verschil wordt heel duidelijk als het einde van hoofdstuk vier wordt gecontrasteerd met het begin van hoofdstuk vijf. Ik geloof dat het absoluut noodzakelijk is om deze gebeurtenissen te bestuderen met in het achterhoofd dat Gods profetische programma voor Israël volledig gescheiden en verschillend is van het programma dat God aan de kerk van vandaag de dag heeft gegeven.

Maar.....

Het allereerste woord dat Paulus gebruikt maakt onderscheid tussen de Opname in hoofdstuk 4 en de Wederkomst in hoofdstuk vijf. De definitie in het woordenboek stelt dat het woord “maar” wordt gebruikt om iets te introduceren in contrast met wat er al is vermeld. Als we zijn gedachten zouden comprimeren tot één zin zou het iets worden als dit: "Ik wil niet dat u onwetend bent over wat er zal gebeuren met ons bij de Opname, want **wij** allen zullen worden opgenomen om met de Heer te zijn **MAAR zij** zullen de dag van de Heer ervaren wanneer Christus komt als een dief in de nacht". Als Paulus over dezelfde gebeurtenis sprak zou het woord “en” zijn gebruikt om de laatste gedachte te koppelen aan de volgende. De context eist dat het woord “maar” wordt gebruikt.

Tijden en seizoenen

Tijden en seizoenen gaan allemaal over het profetische programma van Israël. Het Griekse woord dat hier gebruikt wordt voor “tijd” is chronos van waaruit wij ons woord chronologie hebben. Dit is de rangschikking van gebeurtenissen of data in de volgorde van optreden. Dat beschrijft volledig het profetische programma van Israël. Jezus berispte de religieuze leiders omdat ze niet in staat waren de tekenen te lezen waardoor ze konden weten welke tijd het was volgens de profetische klok (Mattheüs 16:3). Zoals Jeremia 8:7 het zegt, de mensen weten niets over de gelegenheden en hun vastgestelde tijd betreffende het oordeel van de Heer omdat ze geen acht slaan op de profeten.

Mattheüs 24:32-33 toont de relatie aan tussen de seizoenen en profetie. Jezus had de Discipelen zojuist de details gegeven op welke tekenen ze moesten letten in de eindtijd. Deze tekenen zullen worden gebruikt als wegwijzers voor degenen die door de Verdrukking gaan zodat ze weten wanneer hun Messias zal terugkeren en het Koninkrijk op zal richten. Net zoals ze kunnen weten welk seizoen het is door het observeren van de bladeren die zich vormen aan een boom, zullen ze ook weten waar ze zijn op de profetische tijdlijn door te kijken naar de tekenen in de eindtijd. Deze profetische gebeurtenissen zijn ook direct gerelateerd aan Israël zijn zeven voornaamste feesten. Elk feest werd vastgesteld op een bepaalde tijd en in een bepaalde volgorde en als ze de seizoenen van de feesten zouden begrijpen zouden die hen wijzen op de profetische gebeurtenissen in het Oude Testament.

U weet zeer wel

Paulus zegt iets heel interessants over hun kennis over de eindtijd gebeurtenissen van Israël en de Wederkomst. Hij zegt: *“1Thess. 5:1-2: 1 Maar van de tijden en de gelegenheden, broeders! hebt gij niet van node, dat men u schrijve. 2 Want gij weet zelve zeer wel, dat de dag des Heeren alzo zal komen, gelijk een dief in de nacht. Ze hadden deze dingen al geleerd en dus was er geen reden voor Paulus om deze leer te herhalen. Echter, terugkijkend naar 1 Thessalonicenzen 4:13, moest Paulus hen onderwijzen over de Opname, omdat hij niet wilde dat ze onwetend waren. Dit is een andere aanwijzing dat er twee soorten informatie zijn, één voor Israël betreffende de profetische gebeurtenissen en de andere specifiek bedoeld voor de Kerk, het Lichaam van Christus. Ze hebben nog niet alle details over de Opname gehoord, want het was een nieuwe leer van Jezus Christus en geopenbaard aan Paulus, maar ze hadden de Oud Testamentische leer gehoord over de gebeurtenissen in de eindtijd.*

De Dag des Heren

De Dag des Heren staat in contrast met de dag van de mens. God heeft de mens de controle over de aarde gegeven en stelde de overheid in zodat er mensen over de mensheid konden heersen. Deze "tijd van de mens" zal tot een einde komen als Jezus Christus komt om te heersen over de hele schepping vanaf zijn troon in Jeruzalem (Jesaja 2:17). Volgens Joël 3:12-16 zal de Dag des Heren plaats vinden na de slag van Armageddon, die plaats zal vinden in het dal van Josafat, ook wel het dal der beslissing genoemd. Zoals vermeld in Mattheüs 24:29-31 zal de zon verduisterd worden en de maan zal haar glans niet geven en de sterren zullen, onmiddellijk na de Verdrukking, vallen. Het is op dat moment dat de maaier engelen stuurt om het onkruid uit te trekken (ongelovigen) om het te verbranden en dan de tarwe te verzamelen (gelovigen) om ze in het Koninkrijk te brengen (Mattheüs 13:24-30; 24:31). Openbaring 14:14-20 toont dit oogsten van de ongelovigen en het daaruit voortvloeiende bloedvergieten, door de hand van God, van zijn vijanden. Dit is wanneer de vijanden van Jezus Christus tot een voetbank zijn gemaakt en wanneer Jezus Christus wordt gezien als staande.

Als een dief in de nacht

De zinsnede “dief in de nacht” wordt vaak onterecht gebruikt om de terugkomst van Jezus Christus te beschrijven wanneer Hij de gelovigen thuis brengt bij de Opname. Het probleem is dat het niet nodig is dat Jezus Christus in de nacht komt om iets te stelen dat Hem toebehoort. In plaats daarvan is dit een beeld van wat er zal gebeuren aan het einde van de Verdrukking wanneer Jezus Christus Zijn maaiers (engelen) uitzendt om te "stelen" wat Hem niet toebehoort, namelijk de ongelovigen. Hij komt als een dief, omdat ze niet klaar zijn voor Hem en dus totaal onverwacht worden weggenomen. Ze zijn verrast, omdat ze niet op zoek waren naar de tekenen, maar in plaats daarvan bespotten ze degenen die geloofden en wachtende waren op de terugkomst van Christus (2 Peter 3:3-4).

Vrede en veiligheid en een plotseling verderf

Dit is wat Israël zal ervaren in het begin van de Verdrukking. Zij zullen zich volkomen veilig voelen vanwege een vredesverdrag die het begin van de zevenjarige Verdrukking markeert (Daniël 9:27). Ik geloof dat de strijd van Gog van Magog, in Ezechiël 38-39, inzicht geeft in de gebeurtenissen tijdens de Verdrukking. Israël zal leven in een staat van veiligheid en vrede voordat haar vijanden aanvallen (Ezechiël 38:11, 14). Deze aanval zal gebeuren in het midden

van de Verdrukking, wanneer de antichrist het vredesverdrag verbreekt en Jeruzalem aanvalt (Daniël 9:27; Mattheüs 24:15-21; Lukas 21:20-24).

Vrouw in barensood

De eindtijdgebeurtenissen voor Israël worden vaak vergeleken met een vrouw in barensood (Jeremia 4:31, Micha 4:10; 5: 3; Mattheüs 24:4-8). Deze barensweeën zijn een indicatie van de komst van de Verdrukking en zijn enkele van de tekenen die de gelovigen zullen begeleiden in de tijd van Verdrukking. Deze “samentrekkingen” zijn een indicatie van de komst van een glorieuze gebeurtenis, in dit geval de geboorte van het volk Israël (Ezechiël 37). Voordat God Israël als een volk voor alle eeuwigheid opricht zullen ze de geboorteweëën ervaren van de Verdrukking. Velen denken dat de Schrift vervuld werd toen Israël een natie werd in 1948. Echter werd dat gedaan door de hand van de mensen, er komt een tijd dat de Joden zullen wegvlugten uit Israël als haar vijanden het overnemen. Er komt een tijd, aan het einde van de Verdrukking, dat God voor eens en altijd gelovig Israël verzamelt en haar tot een volk maakt dat nooit meer uit hun land zal worden verwijderd (Jesaja 66:7-9).

Het moet duidelijk zijn dat de Opname niet de Wederkomst kan zijn. Elk heeft gebeurtenissen die volledig gescheiden en onderscheiden zijn van elkaar. De Opname behoort uitsluitend aan degenen die lid zijn van de kerk, het Lichaam van Christus, terwijl de Wederkomst in verband staat met Israël. Wij, in de Kerk, het Lichaam van Christus, kijken uit naar de hemelse hoop en niet naar een belofte om te regeren op deze aarde, terwijl alle andere heiligen met Christus zullen regeren op deze aarde.

1 Thessalonicenzen les 21

De Wederkomst (ook wel tweede komst genoemd).

1 Thessalonicenzen 5:1-9

Na vergelijking, in de vorige lessen, van de Opname aan het einde van 1 Thessalonicenzen 4 met de Wederkomst aan het begin van hoofdstuk 5, is het opvallend hoe verschillend de twee gebeurtenissen zullen zijn. Het is opmerkelijk dat Paulus zichzelf voegt bij degenen die in leven zullen zijn wanneer de Heer terug komt om hem naar huis, naar de hemel, te halen, terwijl hij naar hen verwijst als degenen die door de Verdrukking zullen gaan, gevolgd door de Wederkomst als Christus terugkomt als een dief in de nacht.

Licht en duisternis

Paulus maakt een groot onderscheid tussen ons, als zijnde in het licht, en hen als zijnde in het donker. Velen interpreteren dit dat het betekent dat wij gered en dus in het licht zijn, maar dat zij niet gered en in duisternis zijn. Ze zouden zeggen dat degenen die in het licht zijn (gelovigen) degenen zullen zijn die niet verrast zijn wanneer de Heer terugkomt om Zijn Koninkrijk op te richten. Maar die in de duisternis zijn (ongelovigen) zullen worden verrast bij Zijn komst. Ik denk echter dat Paulus, door de Heilige Geest, iets anders in gedachten had en eigenlijk het huidige tijdperk van Genade contrasteerde met het tijdperk dat na de Opname komt.

Een zorgvuldige lezing van dit deel van de Schrift zal laten zien dat licht en donker geen metaforen zijn voor geredden en ongeredden. Vorige lessen hebben aangetoond dat 1 Thessalonicenzen 5 niet een voortzetting is van de Opname van hoofdstuk 4, maar in plaats daarvan spreekt van degenen die de Dag des Heren zullen ervaren, met inbegrip van de Wederkomst. Deze groep omvat de hele wereld, Joden en Heidenen, gered en ongered. Degenen die zeggen: "vrede en veiligheid", in 1 Thessalonicenzen 5:3, zal Israël zijn zodra het vredesverdrag is ondertekend aan het begin van de Verdrukking (Daniël 9:27; Ezechiël 38:8, 10-11, 14). Dit verdrag zal in het midden van de Verdrukking worden verbroken door de Gruwel der Verwoesting en een militaire aanval op Jeruzalem (Mattheüs 24:15-28; Lukas 21:20-24). Deze plotselinge vernietiging is niet de Wederkomst wanneer de Heer komt en de ongelovigen oogst van het oppervlak van de aarde (Mattheüs 13:30, 39).

Toen Jezus in de wereld kwam, werd hij gekarakteriseerd als licht in een donkere wereld (Mattheüs 4:16; Johannes 1:4-9; 9:5). Hij waarschuwde de Joden, dat ze moesten wandelen in Zijn licht want als Hij weggaat zullen ze de duisternis ervaren (Johannes 12:35-36). Uiteraard had Hij het over een geestelijke duisternis, geen fysieke duisternis. Ik geloof dat Jezus hen waarschuwde voor de geestelijke duisternis die profetisch was vastgelegd en zou uitmonden in de Verdrukking, niet lang nadat Hij was opgevaren naar de hemel. Hier is enig bewijs dat Paulus in 1 Thessalonicenzen 5 spreekt over de geestelijke duisternis van de Verdrukking.

Merk in de eerste plaats op dat Paulus, in de context, de Opname in hoofdstuk 4 contrasteert met de Wederkomst in hoofdstuk 5. Dit contrast wordt overgedragen in het gebruik van de termen licht en donker of dag en nacht.

Ten tweede wordt de Verdrukking gekenmerkt als een tijd van duisternis (Jesaja 60:1; Amos 5:20; Joël 2:2; Sefanja 1:15). Zoals hierboven vermeld, is dit een geestelijke duisternis in plaats van een fysiek dimmen van de zon (Mattheüs 24:29).

Ten derde worden de Discipelen 's nachts afgebeeld in een boot in een storm. Dit is een beeld van hen die door de Verdrukking gaan (Mattheüs 14:22-32). De Heer zal de gelovige Israëlieten veilig door de storm van de Verdrukking brengen. Hier als kanttekening een andere illustratie van dit concept, namelijk dat van Sadrach, Mesach en Abednego die geworpen werden in de oven, die zeven keer heter werd gestookt, en het overleefden (Daniël 3:19-30). Job is ook een beeld van het overblijfsel van Israël van het veilig door de Verdrukking gaan. Hoewel hij werd gekweld door Satan hield hij stand tot het einde en werd rijkelijk gezegend (Israël die ingaat in het Duizendjarig Rijk).

Ten vierde, dat de dief in de nacht komt verwijst naar Jezus Christus die komt aan het einde van de Verdrukking. Wij zijn niet van de nacht, maar van de dag dus we kijken uit naar de Opname en niet naar de Wederkomst.

Ten vijfde, het is in de nacht als de één zal worden weggenomen en een ander achterblijft (Lukas 17:3).

Zesde, karakteriseert Jezus het tijdstip waarop Hij deze aarde verlaat als nacht (Johannes 9:4). Tijdens de Verdrukking zal God Zijn aangezicht voor Israël verbergen, en aldus zal er een intense duisternis over hen komen (Deuteronomium 31:17-18; Micha 3:4; Ezechiël 39:29). Merk ook op dat Job (zoals hierboven vermeld) en David beide voorbeelden zijn van gelovig Israël dat door de Verdrukking gaat (Job 13:24-28; Psalm 13; 27:8-10; 44:33-26). Het beeld van God die Zijn gezicht verbergt voor Israël wordt gezien toen de Discipelen in de boot

waren, in de storm, terwijl Jezus sliep, het was dus alsof hij niet aanwezig was (Mattheüs 8:23-27). Een ander beeld wordt gegeven in Markus 6:45-51 toen de discipelen het Meer van Galilea aan het oversteken waren. Het is 's nachts en er komt een storm terwijl Jezus niet bij hen is. Hij ziet ze echter vanaf een uitkijkpunt op het land. Wat hen betreft, is Jezus niet met hen, maar in werkelijkheid kijkt Hij naar hen en zorgt er voor dat ze veilig op hun bestemming aankomen, net zoals Hij dat zal doen tijdens de Verdrukking.

Paulus contrasteert dit huidige tijdperk van Genade als licht met de komende Verdrukking als duisternis, dat helpt ons bij het ontvouwen van de betekenis van dit hoofdstuk. Wanneer Paulus zegt dat wij niet in de duisternis zijn zodat die dag ons zou overvallen als een dief (vers 4) contrasteert hij opnieuw dit tijdperk met het komende tijdperk. Hij was aan het uitleggen dat wij, in het Lichaam van Christus, niet in de duisternis van de Verdrukking komen. In plaats daarvan gaat hij verder en zegt: wij zijn kinderen van het licht (want we zijn gelovigen en zijn verbonden met de ultieme bron van het licht, die het Licht is) en dus hebben we niets te maken met mensen die door de periode van duisternis gaan, de Verdrukking genaamd.

Omdat we van de dag zijn moeten we, in plaats van te slapen, alert en nuchter blijven (helder van geest) (1 Thess. 5:6). De dagen (van deze periode van Genade) zijn kort en we moeten elke gelegenheid te baat nemen voordat de Heer ons thuis roept bij de Opname (Efeziërs 5:15-17; Kolossenzen 4:5-6). Paulus gaat verder in 1 Thess.5:8 met instructies voor de gelovigen in deze tijd van Genade, namelijk door nuchter te zijn en het pantser van geloof en liefde aan te doen. Als we onze geest vernieuwen dan hebben we de dingen van de oude mens afgelegd en de nieuwe aangedaan (Efeziërs 4:22-24). Door het vernieuwen van de geest (tegenwoordige tijd, continue actie) geven we Jezus Christus de volledige controle over ons leven. We hebben de oude mens voor dood gerekend (Romeinen 6:11) en hebben onszelf gesteld als een levend offer, volledig bruikbaar voor God (Romeinen 12:1-2). We hebben ook de volledige wapenrusting van God aangedaan (Efeziërs 6:12-17). Het aandoen van de volledige wapenrusting van geloof en liefde gaat niet over redding, het is eerder een bewijs dat een persoon gered is. We zullen in staat zijn om pal te staan wanneer Satan aanvalt vanwege onze opvatting dat we veilig zijn in Christus. Het wordt ook wel de wapenrusting van geloof en liefde genoemd, want ons geloof is gebouwd op en komt door de liefde van Christus voor ons. De helm is ook een belangrijk punt van bescherming. In dit geval beschermt de helm de geest in de wetenschap dat we gered zullen worden van het gaan door de beproevingen van de Verdrukking. Hoewel velen 1 Thess. 5:9 gebruiken om aan te tonen dat we in de voorbij gegane eeuwen uitverkorenen zijn om gered te worden, is het hier de Verdrukking die in beeld is; als gelovigen in het Lichaam van Christus zijn we uitverkoren om opgenomen te worden en missen we de toorn die komt in de Verdrukking, want we zijn onberispelijk en zullen onder geen enkele veroordeling komen (Romeinen 8:1, 5: 9; Kolossenzen 1:22).

1 Thessalonicenzen les 22

Vermanen en stichten

1 Thessalonicenzen 5:11

Nadat hij de Thessalonicenzen had geleerd over de verschillen tussen de Opname en de Wederkomst, merkt Paulus op dat wij, omdat wij van de dag zijn (het tijdperk waarin de Opname zal plaatsvinden), uit moeten zien (alert zijn) en nuchter zijn (helder van geest) (vers

6). Degenen die de Opname missen en gered worden tijdens de Verdrukking wordt ook verteld om uit te kijken, maar met een andere betekenis. Zij zullen, aan het einde van de Verdrukking, uitzien naar de tekenen van de komst van de Heer zoals aan de Discipelen is bekend gemaakt in Mattheüs 24. Deze tekenen werden aan Israël gegeven om hen te bemoedigen in de donkerste momenten van de Verdrukking. Zij zullen uitzien naar hun redding, de komst van de Heer (Micha 7:7-10; Mattheüs 24:42-44). Gelovigen in Israël zullen klederen des heils worden gegeven bij het Huwelijk van het Lam (Jesaja 61:10; Mattheüs 22:11). Hun redding is toekomst, terwijl wij onze redding ontvangen zodra we hebben geloofd. (Ef. 1:13). Wij worden afgebeeld als gezeten in de hemelse gewesten omdat we al een vaste relatie met Christus hebben terwijl Israël zal moeten wachten tot de Wederkomst wanneer Christus komt om Zijn bruid te trouwen.

Sticht elkander

(Vers 11) Paulus vat zijn leer samen met de aansporing om elkander te troosten en te stichten met deze informatie die de Opname en de Wederkomst contrasteert. De troost komt uit de wetenschap dat we niet door de verschrikkingen van de Verdrukking gaan. Het Lichaam van Christus heeft geen enkele reden om gezuiverd te worden door vuur of door de vollerszeep (Maleachi 3:2-3, 4: 1; Zacharia 13:9; Jesaja 1:25; Daniel 12:10). Wij zijn volkomen gereinigd in Christus (1 Korintiërs 6:11) als een nieuw schepsel (2 Korintiërs 5:17). Het Lichaam van Christus werd uitverkoren vóór de grondlegging der wereld om heilig en onberispelijk te zijn voor Hem (Efeziërs 1:4), zodat iedereen die een lid wordt van het Lichaam al heilig en onberispelijk is. Degenen die niet de uniciteit van Paulus zijn leer zien mengen vaak het Profetische programma van Israël met het programma der Verborgenheid van de Kerk en komen tot een besmet begrip van onze positie in Christus.

Paulus gebruikt de speciale leer der Verborgenheid, die hem persoonlijk door Jezus Christus is gegeven, tot bemoediging van de Thessalonicenzen. De gelovigen te Thessalonica hadden grote ontberingen geleden door de handen van de ongelovige Joden, familie en vrienden omdat ze zich hadden afgewend van de afgoden van hun familie om de levende God te dienen (1 Thessalonicenzen 1:9; 2:14; 2 Thessalonicenzen 1:5). Paulus maakt gebruik van het feit dat ze niet zullen lijden onder de toorn van God in de Verdrukking, maar in plaats daarvan uit kunnen kijken naar het voor eeuwig leven met Hem in heerlijkheid, en hen te bemoedigen om voorbij te kijken aan de pijn en het lijden dat ze ondergingen.

Dit is niet een soort euforisch gevoel dat ze moesten ervaren want ze hadden alreeds in Jezus Christus als Verlosser geloofd. Dit was kennis die de Apostel Paulus aan hen had gegeven zodat ze bemoedigd konden worden door de feiten. Christenen zijn te vaak op zoek naar een soort gevoel om hun positie in Christus te bevestigen. Ze willen Hem 'voelen' op een nieuwe en diepere manier. Ze willen Zijn leiding 'ervaren'. Ze willen in hun hart 'aanvoelen' wat God wil dat ze moeten doen. Ze begrijpen niet dat gevoelens niet alleen de Christelijke ervaring niet definiëren, maar dat ze eigenlijk gevaarlijk kunnen worden als men tracht te leven om op deze wijze Hem te behagen. Gevoelens en emoties zijn door God aan ons gegeven en zijn daarom goed, maar emoties kunnen niet worden vertrouwd. We kunnen een drang of verlangen hebben naar een bepaalde manier van handelen, maar de Schrift en de geestelijke beoordeling moet worden gebruikt om deze gevoelens te valideren. De Schrift zal ons vertellen of onze verlangens gepast of ongepast zijn. We weten bijvoorbeeld dat we nooit onder één juk moeten gaan met een ongelovige (2 Korintiërs 6:14). Elke poging die Christenen wettelijk samenbindt met ongelovigen belasteren God en moeten gemeden worden.

Als de Schrift zwijgt over wat we in ons hart verlangen dan kunnen we die ambitie nastreven door middel van geestelijke planning en strategievorming onder leiding van de aan ons gegeven Heilige Geest. God heeft nog steeds de controle als we Hem toestaan om dat te doen met een vernieuwde geest (Efeziërs 4:22-24). De vernieuwde geest heeft zich overgegeven aan de Heer voor Zijn eigen doeleinden. Als we de controle over onszelf opgeven en aan God de volledige controle geven zullen we Hem in alles wat we doen behagen. Dit is de enige juiste manier om God verheerlijkende beslissingen te nemen. Emoties kunnen voor ons het proces beginnen om de Heer te dienen met een bepaalde bekwaamheid, maar de geest (geleid door de Heilige Geest) had het beter over kunnen nemen om de verlangens van het hart te evalueren en te implementeren. Emoties kunnen de drijvende kracht achter onze wens zijn om de Heer onvermoeibaar te dienen, maar we zijn niet gemaakt om ons te laten leiden door gevoelens en emoties. Paulus vertelt ons keer op keer opnieuw om na te denken en te studeren.

We kunnen het samenspel van geest tegenover het hart zien in de besluitvorming van Paulus. Paulus had een groot verlangen om de Christenen in Rome te bezoeken maar was niet in staat om daaraan toe te geven omdat er zoveel werk was in andere gebieden (Romeinen 15:20-23). Zijn hart zei "Ga", maar zijn hoofd zei: "Nee". Hetzelfde conflict, tussen hart en geest, doet zich voor in Filippiëzen 1:23, waar Paulus verlangt om ontbonden te worden en met de Heer te zijn, maar zich realiseerde dat hij nog steeds nodig was als een dienaar van de Verborgenheid. Ook wij moeten voorzichtig zijn om emotionele beslissingen te nemen als we beslissen wat de Heer wil dat we doen. Elke keer als iemand zegt dat de Heer hem iets vertelde of dat hij zich geleid voelde door de leiding van de Geest om iets te doen, moet er een kleine rode vlag omhoog gaan als een waarschuwing dat er iets niet helemaal, of helemaal niet, goed is. Die persoon, of hij het beseft of niet, beweert speciale, buiten-bijbelse, openbaring te hebben ontvangen. Een goed begrip van Paulus zijn leer over de Verborgenheid moet ertoe leiden dat de mensen uit de buurt blijven van deze slechte, niet-bijbelse, methodes voor het nemen van beslissingen.

Paulus zijn leer is een bemoediging voor personen om elkander op te bouwen. We moeten onze bemoedigingen niet voor onszelf houden, maar moeten ze delen met andere gelovigen. Paulus zegt ons dit niet alleen voor ons eigen voordeel, maar dat we deze zelfde bemoedigende boodschap moeten doorgeven aan anderen. Deze informatie kan ook worden gebruikt voor degenen die geestelijk verloren zijn door te pogen hen dezelfde troost en bemoediging te geven die de hunne kon zijn als ze geloofden. Als we ons leven leven in het volste vertrouwen zullen anderen zich afvragen hoe we in staat zijn om vrij van angst te zijn in een wereld die stuurloos is geworden. Onze levens kunnen een getuigenis zijn hoe de hoop in Christus een praktische en positieve kijk op het leven produceert. We moeten niet langer kijken naar de wereld en haar problemen, maar met een zelfbewuste verwachting naar de hemel kijken voor Zijn terugkomst. Dat is de ultieme aanmoediging.

Eén lichaam

Hoewel we allen uit verschillende achtergronden en lagen van de bevolking zijn gekomen, zijn alle gelovigen leden van hetzelfde Lichaam en daarom leden van elkaar (Romeinen 12:4-5). Dit éne lichaam (Efeziërs 2:15) werd gevormd met de redding van de Apostel Paulus op de weg naar Damascus. Hij is ons prototype, een voorbeeld van degenen die hem zullen navolgen (Filippiëzen 3:17; 4:9; 1 Timotheüs 1:16). Dat maakt mij verantwoordelijk voor u en maakt u verantwoordelijk voor mij. Alles wat we doen moet voor de stichting (opbouw) van het Lichaam zijn (Romeinen 14:19). Als we naar de kerk gaan moet onze eerste zorg niet zijn of wij al dan niet opgebouwd worden, maar dat ook de andere gelovigen worden

opgebouwd. Het is duidelijk dat het juiste onderwijs van cruciaal belang is voor een gelovige om te groeien en volwassen te worden. Een kerk die afwijkt van de leer van Paulus verleent een slechte dienst aan het Lichaam van gelovigen (Efeziërs 4:11-12). Als gelovigen zich voeden met de juiste leer zullen zij beter in staat zijn om andere gelovigen helpen te volmaken in de Heer (Efeziërs 4:13).

1 Thessalonicenzen les 23

Het Christelijke leven

1 Thessalonicenzen 5:12-18

Paulus sluit dit boek aan de Thessalonicenzen af met een aantal praktische aanmoedigingen, vermaningen en instructies. Deze richtlijnen zijn aan leiders, aan elkaar en aan individuen. Deze instructies gaan over het elkaar stichten en sluit aan bij hetgeen Paulus hen vertelde om elkaar te troosten met de wetenschap dat ze niet door de toorn van God, in de Verdrukking, zullen gaan.

Geestelijke leiders

Paulus richt zich eerst op de geestelijke leiders in Thessaloniki. Deze mensen werkten onder de gelovigen, ze heersten niet over de gelovigen. Vers 11 ziet in het algemeen alle gelovigen als één groep waarvan elk lid de ander moet stichten. Iemand is niet boven of onder de ander. Vers 12 verschuift de aandacht specifiek naar de leiders binnen hun kerk. Deze mensen hebben een bijzondere verantwoordelijkheid gekregen om zorg te dragen, en om elk persoonlijk te stimuleren en te vermanen, zodat ze zouden groeien in het geloof. Degenen die in deze hoedanigheid dienen doen dat in overeenstemming met 1 Korintiërs 16:15-16. Zij moesten zichzelf onderwerpen aan degenen die optraden als geestelijke leiders; en dat alles voor de glorie van de Heer. Zolang geestelijke leiders zich houden aan de leer van Paulus, moeten we hen gehoorzamen. Dat is de reden waarom Paulus dit benadrukt door te zeggen in 1 Kor. 16:16, dat dit alleen gold voor degenen die Paulus meehielpen en aan een iegelijk, die medewerkt en arbeidt. We moeten onze leiders gehoorzamen en ons onderwerpen aan hen. Nogmaals, we kunnen onze leiders niet blindelings gehoorzamen als ze de leer van Paulus niet op de eerste plaats stellen.

De beste manier om onderwerping te tonen aan deze leiders is om aan te nemen wat wordt geleerd, dan naar huis gaan en bestuderen wat geleerd is, dan die leer omzetten in actie. Veel mensen luisteren naar een leraar die ze vertrouwen en nemen aan wat er gezegd wordt alsof het woorden van God zijn. De volgende stap moet altijd zijn om zich tot de Schrift te wenden om te controleren of wat er geleerd wordt overeenkomt met het Woord van God. De hoogste vorm van lof voor een pastor of leraar is als ze mensen zien die hetgeen geleerd wordt in praktijk brengen.

Als kerkleiders getrouw prediken en de leer van de Verborgenheid onderwijzen, en de mensen waarover ze gezet zijn hen zeer hoog achten in liefde door hun onderwijs te gehoorzamen, is het resultaat vrede. Het probleem komt wanneer de leer opzij wordt gezet, hetzij door de leiders of de leden van een kerk, waardoor er tegenstellingen ontstaan en daarmee de vrede wordt weggevaagd. Als allen in overeenstemming en goed geworteld zijn in de leer der Verborgenheid, dan moet vrede de kerk karakteriseren.

Geloofsgenoten

Paulus heeft veel te zeggen over de omgang met andere gelovigen. Ik denk dat dit komt omdat de mensen hun persoonlijke wensen en verlangens de weg versperren om de Heer gehoorzaam te volgen. We moeten in vrede met elkaar leven. 2 Korintiërs 13:11 verbindt gelijkgestemden met het leven in vrede.

Gelijkgestemd zijn betekent niet dat we het met iedereen over alles eens moeten zijn in het Lichaam. We zagen dat wel gebeuren in het begin van Handelingen toen het gelovig overblijfsel van Israël eensgezind handelde (Handelingen 5:12). Dit is niet een vers dat het Lichaam van Christus moet of kan gehoorzamen, want het was de Heilige Geest die op hen kwam en hen bovennatuurlijk bestuurde om in volledige overeenstemming te zijn, zelfs tot op het punt van de verkoop van alles wat ze hadden en het aan de Apostelen te geven voor de distributie (Handelingen 4:35). In dit tijdperk van Genade moeten we overeenstemmen (gelijkgestemden) betreffende de leer. Er is niets mis met het niet eens zijn met een andere gelovige over een onderwerp, maar de argumenten moeten worden ondersteund met de juiste leer. Paulus beseft dat het niet altijd mogelijk is om in vrede te leven met andere gelovigen, en daarom zegt hij in Romeinen 12:18: *“Indien het mogelijk is, zoveel in u is, houdt vrede met alle mensen.* Hij beseft dat u al het mogelijke zou kunnen doen om de vrede te bewaren, maar de andere persoon kan al het mogelijke doen om twist te veroorzaken. Dit moet u niet weerhouden een vredestichter te zijn.

Samen met het houden van de vrede is een opdracht om degenen te waarschuwen die weerbarstig zijn of uit de pas lopen. Ze willen niet het bijbelse advies opvolgen of luisteren naar de berisping van hen die over hen gesteld zijn, maar in plaats daarvan willen ze de problemen aanwakkeren. We moeten ook degenen troosten die vreesachtig zijn. Dat zijn mensen die overweldigd zijn door angst. Ik weet zeker dat er een aantal nieuwe gelovigen waren die bang waren wat hun ongelovige familieleden of vrienden hen zouden doen omdat zij zich hadden afgekeerd van hun afgoden. Vandaag moeten we, vanuit het Woord van God, degenen troosten die in allerlei verdrukking zijn (Romeinen 15:4; 2 Korintiërs 1:3-4).

Paulus zegt vervolgens om de zwakken te ondersteunen. Deze zijn niet fysiek zwak, maar zijn mensen die geestelijk zwakker zijn en misschien emotioneel. We moeten ze met liefde en geduld behandelen en hen helpen om te groeien in Christus, zodat ze zelf geestelijk sterker worden.

Verheugt u, bidt, weest dankbaar

Kunt u zich voorstellen als alle gelovigen de drie instructies volgden om een leven te leiden van vreugde, bidden en te danken? Deze drie dingen ontbreken vaak in een gelovige en zijn aldus een belemmerende factor in het geestelijk leven. Als wij ons verheugen in alle situaties (Filippenzen 4:4) kijken we over onze problemen heen naar God. Alle problemen van het leven zouden moeten verdwijnen wanneer we echt ons vertrouwen stellen in Hem. Zich verheugen is mogelijk dankzij onze relatie met Jezus Christus.

We kunnen ons verheugen in de hoop op de heerlijkheid van God (Romeinen 5:2; Filippenzen 2:16), ons verheugen wanneer anderen zich verheugen (Romeinen 12:15; 1 Korintiërs 12:26), ons verheugen in het lijden voor Christus (Kolossenzen 1:24) en ons verheugen in onze positie in Christus (Filippenzen 3:1-3; 4:10). Gelukkig zijn wordt vaak verward met het zich verheugen. Geluk is afhankelijk van externe gebeurtenissen. Wanneer ons goede dingen

overkomen kunnen we gelukkig zijn. Als ons slechte dingen overkomen, kunnen we verdrietig worden. Ongeacht of we blij of verdrietig zijn, we kunnen ons nog steeds verheugen in de Heer, omdat onze relatie met Hem niet verandert. We kunnen ons alleen verheugen als we in de Heer zijn.

Het gebed laat zien dat we afhankelijk zijn van God. Als we bidden, erkennen we dat we zwak zijn en Hij is de enige oplossing voor onze problemen. Het gebed is een aanvulling op het studeren. Als we Gods Woord bestuderen laten we God tot ons spreken, en als we bidden spreken we tot God. Sommige mensen denken dat het belangrijker is om tijd te besteden aan het spreken tot God, maar Paulus zegt dat we beide moeten doen. Het bestuderen van de Bijbel verandert ons hart om te voldoen aan wat God wil. Het is interessant dat gebed hetzelfde doet. We bidden niet om Gods gedachten te veranderen, maar als een middel om onze wil in overeenstemming te brengen met Zijn wil. De enige belofte aan ons gegeven is, met betrekking tot het gebed, dat we vrede hebben. Als we onze zorgen, angsten en problemen aan God voorleggen is er niets meer voor ons om ons zorgen over te maken (Filippenzen 4:6). Onze focus is veranderd van deze aarde naar de hemel, van het tijdelijke naar het eeuwige, van mijzelf naar God.

Het hebben van een houding van dankzegging is erg belangrijk voor God. Net zoals we ons verheugen moeten we ook altijd danken (Efeziërs 5:20). We moeten dat doen vanwege onze onveranderlijke positie in Christus. Dankzegging, zoals vreugde, komt voort om achter deze aardse problemen te kijken naar onze eindbestemming. Als we naar het grotere beeld zien is het mogelijk om de dag-tot-dag beproevingen te overstijgen en te genieten van elke geestelijke zegen die wij hebben ontvangen (Efeziërs 1, 2). Dat is alleen mogelijk door het bestuderen van en mediteren op de Schrift. Als we studeren, komen we erachter wie we zijn in Christus, en wanneer we mediteren, vullen we onze geest met de dingen van de Heer. We zullen zo gevuld en overweldigd worden met Hem dat er geen ruimte is voor gedachten die ons omlaag brengen.

Paulus sluit deze drie vermaningen door te zeggen dat dit Gods wil is voor de gelovige. We kunnen absoluut weten wat Gods wil voor het leven van de gelovige is omdat Hij ons dat in Zijn Woord heeft verteld (zie Romeinen 12:1-2; Kolossensen 1:9-10, Efeziërs 1:9).

1 Thessalonicenzen les 24

Het Christelijke leven deel 2

1 Thessalonicenzen 5:19-28

Paul gaat verder met praktische adviezen en vermaningen voor de Thessalonicenzen om voor de Heer te leven. We moeten getrouwe geestelijke leiders ondersteunen (degenen die trouw en zonder schaamte de Genade boodschap verkondigen) en in vrede met elkaar leven. In ons persoonlijk leven moeten we ons altijd verheugen, altijd bidden en altijd danken. Dit zijn dingen die elke gelovige ten alle tijde zou moeten doen. Stel je een wereld voor waarin alle gelovigen in staat waren om deze drie kleine instructies perfect uit te voeren! Het lijkt erop dat hoe meer een gelovige wordt overwonnen door de kennis van Gods grote liefde, hoe meer hij of zij zal reageren op die liefde met dankzegging, gebed en verheuging. De meeste mensen lijken op een natuurlijke manier te worden getrokken om het tegenovergestelde van deze instructies te doen. In plaats van vreugde, zijn ze ontmoedigd en futloos. In plaats van te

bidden, worden ze zelfredzaam. In plaats van het hebben van een houding van dankzegging veroordelen ze, oordelen en klagen ze over alles en iedereen. Het is uiteraard veel natuurlijker voor ons om negatief in plaats van positief te zijn. We moeten ons realiseren dat het niet gaat over het opschonen van de oude mens om het goed te laten lijken, maar om de oude mens voor dood te rekenen, zodat God de controle over ons leven kan nemen, opdat we in staat zijn om Hem te behagen.

Blus de Geest niet uit

1Thessalonicenzen 5:19

De Heilige Geest woont in elke gelovige (Romeinen 8:9), fungeert als een zegel (Efeziërs 1:13; 4:30), komt voor ons tussenbeide (Romeinen 8:26), maakt het mogelijk voor ons om Gode welgevallig te wandelen (Galaten 5:16-25) en openbaart Gods Woord aan ons (1 Korintiërs 2:9-12). Blussen is het vuur doven, zoals bij het blussen van een brand. Als we de Heilige Geest blussen verstikken we Hem waardoor hij niet effectief kan werken in ons leven. We blussen de Geest als we toestaan dat de oude mens het overneemt om zichzelf te behagen. Als we dat doen dan wandelen we naar het vlees. Als we Gods Woord lezen en we niet luisteren naar de waarheden die het bevat. Efeziërs 6:16 laat zien hoe we de vurige pijlen van de boze kunnen doven door het aantrekken van de wapenrusting van God, maar in plaats daarvan blussen we vaak het werk van de Heilige Geest in ons leven waardoor we Satan toestaan om zijn werk te volbrengen door te proberen het werk van God te belemmeren.

Veracht de profetieën niet.

1 Thessalonicenzen 5:20

Waarom zou Paulus spreken over profeteren in deze tijd van genade? Toen 1 Thessalonicenzen werd geschreven waren de tekenen nog niet voorbij. Tekenen werden gegeven aan Israël als een bevestiging dat God tot hen sprak (1 Korintiërs 1:22). Het eerste gebruik van tekenen kwam door de handen van Mozes toen hij probeerde om Farao te overtuigen om Israël in de woestijn te laten gaan om God te aanbidden (Exodus 7:3-5). Deze tekenen bewezen dat de boodschap van God kwam. Deze bevestiging van Gods boodschap werd voortgezet met Joshua (zon stond stil, Jozua 10:12-14), Elia (hongersnood gedurende 3,5 jaar, 1 Koningen 17, 18.), Gideon vlies (Richteren 6:36-40), Jezus, Johannes 20:30 (vele tekenen en wonderen) en Petrus (genezingen, opstanding uit de doden. Handelingen 5:15; 9:36-40). Israël was nog steeds op zoek naar tekenen om te bewijzen dat de boodschap in de dagen van Jezus echt was (Mattheüs 12:38; Johannes 6:30). Tekenen en wonderen werden ook gedaan door Paulus om aan Israël te tonen dat God nu door hem sprak. Als hij tot hen was gekomen, zonder enig, teken met de aankondiging van een nieuwe openbaring van God (de Verborgenheid), zouden Petrus en de rest van de Hebreeuwse kerk hem als een ketter hebben verworpen.

Paulus zegt dat deze gave van tekenen zou verdwijnen (1 Korintiërs 13:8-10). God sprak oorspronkelijk, voor de voltooiing van de Bijbel, tot de mensheid door de profeten. Hij sprak tot de profeet en de profeet sprak tot het volk. Zodra de Schrift voltooid was, had God alles gezegd wat Hij wilde zeggen. Nu Zijn volle openbaring compleet is, is de gave van tekenen en dopen verdwenen. (Zie Efeziërs 1:10: deze Bedeling van Genade vat alle dingen samen in Christus. Er is niets meer om te worden onthuld aan de mensheid over zijn plannen voor de

toekomst). (Zie Kolossenzen 1:25: dit vers zegt dat Paulus een dienaar van de Bedeling van de Verborgenheid werd gemaakt en daarmee het Woord van God vervulde).

Beproeft alle dingen

1Thessalonicenzen 5:21

De enige manier waarop we in staat zijn om alle dingen vandaag te beproeven is door middel van de Schrift. Als iemand iets predikt, moeten we teruggaan naar de Schrift om te zien of het de proef kan doorstaan. Als iemand zegt dat God tot hem heeft gesproken dan testen we dat door de Schrift. Als iemand beweert extra-Bijbelse openbaring van God te hebben ontvangen dan is dat in strijd met de leer van Paulus. God heeft ons alles verteld wat we moeten weten om een leven te leven dat Hem behaagt. Vanuit Gods Woord weten we dat het Gods wil voor ons is om te worden vervuld met de kennis van Zijn wil opdat we zullen wandelen op een waardige manier (Kolossenzen 1:9-10). Zijn wil is vervat in de Schrift, in het bijzonder in de 13 brieven van onze Apostel Paulus. Efeziërs 1:9 zegt dat Hij ons de verborgenheid van Zijn wil bekend heeft gemaakt, door Zijn Woord. We kunnen Gods wil kennen uit de Schrift, dus is er geen reden om te wachten op Hem om u een speciale boodschap te zenden. Zijn wil voor ons is dat we wandelen op een geheiligde wijze, in de kracht van de Heilige Geest (1 Thessalonicenzen 4:3; Galaten 5:16). Zijn wil voor ons is dat we wandelen op een geheiligde wijze in de kracht van de Heilige Geest (1 Thessalonicenzen 4:3; Galaten 5:16). Gelovigen verlangen in het algemeen naar een persoonlijke ervaring met God in plaats van naar ware kennis van Hem door de Schrift en een geheiligde levenswandel. De mensen zijn bezorgder over tijdelijke besluiten dan over het leren kennen van Christus en in gehoorzaamheid aan Hem te wandelen.

Onthoudt u van alle schijn des kwaads

1 Thessalonicenzen 5:22

We moeten niet alleen afstand nemen van het kwaad maar we moeten zelfs afstand nemen van de schijn van het kwaad. God wil dat wij rein en heilig leven opdat we niet de naam van Christus zullen bezoedelen. We moeten dit doen als een getuigenis voor ongelovigen, zodat we hen geen reden geven om Christus te verwerpen. We moeten ook voorbeelden zijn voor andere gelovigen. Zowel gelovigen als ongelovigen kijken naar ons en bespreken wat we doen. We kunnen ook de oorzaak zijn dat een zwakkere Christelijke broeder struikelt als we iets doen waarvan hij misschien denkt dat een zonde is (1 Korinthiërs 8:9).

God is getrouw

1Thessalonicenzen 5:23-24

Als Paulus afsluit laat hij de Thessalonicenzen achter in de hoop dat God hen in de eeuwigheid zal brengen, ongeacht waar ze doorheen gaan op deze aarde. Hun toekomst is verzekerd. God heeft hen, vanaf het moment dat ze geloofden, geheiligd zoals we dat kunnen zien in de Korinthische kerk (1 Korintiërs 1:2; 6:11). God zal hen (en ons) uiteindelijk ook heiligen wanneer we voor de Vader worden gebracht na de Opname van de Kerk. Hoewel de Vader ons nu ziet als zonder zonde zullen we die vrijheid niet eerder ervaren totdat de Opname is geschiedt en we ons nieuwe lichaam zullen krijgen en volledig gezuiverd zijn van alle zondige driften. Merk op dat Paulus zegt dat onze geest, ziel en lichaam onberispelijk

worden bewaard (1 Korintiërs 1:8-9; Efeziërs 1:4; Kolossenzen 1:22). We zullen eindelijk volmaaktheid hebben bereikt in Christus.

God zal Zijn getrouwheid tonen bij de komst van onze Heere Jezus Christus. Hij is getrouw, want Hij zal doen wat Hij zei dat Hij zou doen. Dit is niet de Dag des Heeren. De Dag des Heeren is geprofeteerd in het Oude Testament en wijst op de tijd dat God de controle over de aarde neemt en Israël haar beloofde land geeft (Ezechiël 20:33-44). Paulus spreekt echter van een andere dag wanneer hij zegt dat wij onberispelijk zijn in de dag van onze Heere Jezus. Deze dag gaat over het Lichaam van Christus als we worden opgenomen om voor altijd met Hem te zijn, onze dag der verlossing (Efeziërs 4:30). Paulus is de enige auteur die ons vertelt over de Dag van Christus (1 Korintiërs 1:8; 5:5; 2 Korintiërs 1:14; Filippenzen 1:6, 10; 2:16). Het zal een glorieuze dag zijn, geenszins zoals de Dag des Heeren. Het begrijpen van de afzonderlijke programma's voor Israël en de Kerk, het Lichaam van Christus, zal er toe leiden dat iemand het verschil begrijpt tussen de Dag des Heeren (Profetie) en de Dag van Christus (Verborgenschap).

Slotopmerkingen

1 Thessalonicenzen 5:25-28

Als Paulus afscheid neemt vraagt hij hen of ze voor hem en zijn reisgenoten willen bidden. Paulus vroeg de kerken om te bidden dat hij de mogelijkheid zou krijgen om het Evangelie te prediken (Kolossenzen 4:3), en de vrijmoedigheid om te prediken waar hij ook heen zou gaan (Efeziërs 6:19). Goede voorbeelden voor ons vandaag.